

நந்தீசர் நிகண்டு-300

Acc.No: 44892

R 689

தாமரை நூலகம், சென்னை - 26.

நந்தீசர் நிகண்டு-300

சூத்திரம்-30; அஷ்டமாசித்தி-5

இணைப்பு

காகபுசுண்டர் ஞானம்-80

பதிப்பாளியர்
ஆர்.சி. மோகன்

தாமரை நூலகம்

7, என். ஜி. ஓ. காலனி 3வது தெரு

வடபழனி, சென்னை - 600 026

தொலைபேசி எண் - 044 - 23620249

தாமரை வெளியீடு எண்	: 76
முதல் பதிப்பு	: அக்டோபர் 1999
இரண்டாம் பதிப்பு	: செப்டம்பர் 2012
மூன்றாம் பதிப்பு	: ஜனவரி 2019

நூலைப்பற்றி

நூலின் பெயர்	: நந்தீசர் நிகண்டு
பதிப்பாசிரியர்	: ஆர். சி. மோகன்
வெளியிட்டோர்	: தாமரை நூலகம் 7, என். ஜி. ஓ. காலனி வடபழனி, சென்னை - 26.
பதிப்பு ஆண்டு	: ஜனவரி 2019
உரிமை	: பதிப்பகத்திற்கு
நூல் வடிவம்	: டெமி
அச்சுத்தாள்	: 16 கி. வெள்ளைத்தாள்
எழுத்துக்கள்	: 11 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	: 84
பிரதிகள்	: 1200
நூல் விலை	: ரூ. 40/-
அச்சிட்டோர்	: கிரியேட்டிவ் ஆப்செட் நுங்கம்பாக்கம், சென்னை - 34

பதிப்புரை

நந்தீசர் சித்தர்களுக்கெல்லாம் அப்பால் பட்டவர். சிவபெருமான் உமையவளுக்கு உரைத்தபடியே தேவியார் தமக்கு உபதேசிக்கத் தாம் அதை புகண்ட முனிவருக்குக் கூறியதாய் நந்தி கூறுகிறார்.

வாரியென்ற சமுத்திரத்தின் கரை கண்டாலும் மாயசத்தி உரைத்த சொல்லுக்குக் கரைகாண முடியாது என்று நந்தீசர் கூறுகிறார். இந்நூலை மேலும் மேலும் பயின்று அதன் சுவையையும் பொருள் ஆழத்தையும் அறிய முற்படுவது அறிஞர்பெருமக்களுக்கே சாலும்.

இந்த அற்புதமான நூலைத் தமிழ் மக்களுக்கு அளிப்பதில் பெருமை அடைகிறோம். என்றும் போல் தமிழ் மக்கள் ஆதரித்து ஊக்குவிக்க வேண்டுகிறோம்.

வணக்கம்

எஸ். பி. இராமச்சந்திரன்
பதிப்பாசிரியர்.

பொருளடக்கம்

காப்பு	5
உப்பு அறியவும்	16
உப்பு தீட்சை	23
சரக்குகள் கட்ட	"
முப்பு விபரம்	24
பாஷாணக்கட்டு	"
வெள்ளி	25
துருசு	"
கருவிடையம்	32
வேண்டியகரு	33
சாரக்கட்டு	35
ரசக்கட்டு	"
லிங்கக்கட்டு	37
லிங்க மெழுகு	"
அண்டக்கிருதம் செயநீர்	"
செயநீர் வித்தை	38
நந்தீசர் கருக்கிடை நிகண்டு சூத்திரம்- 30	55
சவுக்காரவுப்பு	57
நந்தீசர் அஷ்டமாசித்தி-5	59
அரும்பதவுரை	60
சூத்திரம் 30-ன் உரை	65
நந்தீஸ்வரர் அட்டமா சித்தி-5க்கு விளக்க உரை	68
காகபுகண்டர் ஞானம்- 80	69

உ

பரமபதி துண்ண

நந்தீஸ்வரர் நிகண்டு 300

காப்பு

வெள்ளியங் கிரியான் தந்த
வேழமா முகனே யெந்தன்
உள்ளினுக் குள்ளாய் நாளும்
உருவினுக் குருவாய் நின்று
வள்ளலாய் நீயும் வந்தே
வாக்கது கொடுத்து மேலும்
பிள்ளைபோற் பாது காக்கப்
பிரியமாய்ப் போற்று வேனே.

1

போற்றியென் றடி வணங்கும்
புசண்டமா முனிவர் பாதம்
ஏற்றியே வணங்கி நந்தி
இயல்புடன் நிகண்டு சொல்லக்
கூற்றினை யுதைத்த யீசன்
குமரிமா மலைம டந்தை
சாற்றிய படியே யானும்
தரணியோர்க் குரைத்திட் டேனே.

2

உரைத்ததோர் வேதம் நான்கும்
உயர்பதி னெண்பு ராணம்
நிரைத்ததோர் காந்த மொன்றும்
நிலையுறும் யோக மொன்றும்
கரையிலா நந்தி வாக்கியம்
கணக்குமத் தாள மொன்றும்
தரையில்முந் நூற்றுக் குள்ளே
சாற்றினே னறிந்து பாரே.

3

பாரப்பா வேத வாக்யம்
பண்புட னுரைத்தே னித்தை
தேரப்பா முற்றும் பார்த்துத்
தெளிந்தொரு நிலையில் நிற்பாய்
ஆரப்பா யெனைப்போற் சொல்வார்
அரனெனக் குரைத்த நூலை
காரப்பா உந்தனுக் காய்க்
கருத்துடன் வெளி ிட் டேனே.

4

நந்தீஸ்வரர்

இட்டேனே யிந்நுலுஞ் சிறந்தவாக்காய்
 இறையுலமய முரைத்தமொழி தவிர்த்திடாமல்
 விட்டேனே சண்டசன் மனமுந்தேற
 விளம்பினேன் வடமொழியின் விரிவைக்கண்டு
 தொட்டேனே இந்நூலைச் சுருக்கமாகத்
 தொல்லுலகோர்க் குண்மையிது தெரியவேண்டி
 நடட்டேனே தமிழ்ப்பயிராய் விளையவைத்து
 நன்மைபெற யிப்பொருளைக் கூறினேனே.

5

கூறியதோர் மாயசத்தி உரைத்தநூலைக்
 கொடிமுடியோன் கண்டறியாக் குறியீதப்பா
 வாரியென்ற சமுத்திரத்தின் கரைகண்டாலும்
 மாயசத்தி யுரைத்தசொல்லோ கரை தோணாது
 சீரியதோ ரிந்நூலை வெளிவிட்டாக்கால்
 சிவனுமையாள் சாபமெத்தத் தெரிந்து கொள்வாய்
 பாரிலிதை வீணருக்கு விள்ளவேண்டாம்
 பாழ்நரகே யெய்துமிது பார்ப்பாய் நன்றே.

6

நன்றென்ற நாமமது தொண் ணூற்றாறு
 நடுவரையுங் கடைவரையு மெண்ணூறாகும்
 கன்றென்ற நாமமது யெண்பதாகும்
 கடைமுத்தம் நடுநிற்க அறுநூறாகும்
 வன்றென்ற நாமமது அறுபதாகும்
 வலக்கடையந் தலைநீக்கி நடுநூறாகும்
 சன்றென்ற நாமமது யேதுமில்லை
 சதமாறுஞ் சேர்த்தடித்தால் தான்தானாமே.

7

தானாகு மூலமென்ற ஓங்காரத்துள்
 சத்திநின்ற ஆங்கார பீடமேது
 ஊனாமே லிங்கத்தின் வழியாஞ்சத்தி
 ஒடுக்கிலிங்கங் காணாட்டால் சத்தியெங்கே
 மாணாமென் மகாரமந்தப் பீடமேறில்
 மாயசத்தி லிங்கத்துக் கொடுக்கமாகும்
 ஆனாமே அகாரமப்போ சத்திலிங்கம்
 ஆச்சுதே அருவுருசண் டசாநீயே.

8

நீயென்ற உகாரமது ஐம்பத்தொன்று
 நிறையான சிகாரமது அறுபத்தைந்து
 தீயென்ற வகாரமது நூற்றெட்டாகும்
 திகழ்ந்ததொரு மகாரமது யிருபத்தைந்தாம்
 நீயென்ற அகாரமது யெழுபத்தைந்தும்
 நிகழ்ந்ததொரு நகாரமது நூற்றொன்றாகும்
 ஈயென்ற பொருள் முந்நூற்றறுபதாகும்
 இசைகூட்டும் பன்னீரா யிரமுங்கூட்டே

9

தீகண்டு

7

கூட்டியே ரேசகத்தின் போக்குக்கைந்தாம்
 குணமான பூரகத்துக் கைந்துயெட்டாம்
 பூட்டியே பூரணத்துக் கொன்றுபத்தாம்
 புகழான கும்பகத்துக் கொருநூறாகும்
 ஆட்டிமூல சுவாதிக்கு முப்பதாகும்
 அக்குமணி சதாசிவத்துக் கோரைந்தாகும்
 சாட்டியே சவங்கிரண (ஒங்கார) சத்திக்கென்ன
 சதாநிதமாம் ஆங்காரக் கணக்கொன்றியே. ,

10

கணக்கான பிரணவத்தின் வாக்குக்கோடி
 கண்டுரைப்பேன் ஐயிரண்டும் ஒருநான்காகும்
 விணக்கான வியாக்கிரண மெட்டுபத்தாம்
 வித்வேதன முரையிட்டு உயிரேஜந்தாம்
 இணக்கான தோய்தம்நா ளிகைக்கிரைந்து
 யெண்ணியதோ ரோரெட்டு மிசைபொல்லாது
 துணக்கான தொய்தத்தைத் தோணக்கண்டால்
 தொலைந்தேறும் ஆறென்ற சூஷங்கானே.

11

காணவே பொருளாகுங் குருவின்வாக்கு
 கடந்தாங்கால் தத்துவங்கள் தொண்ணூற்றாறும்
 கூணவே குடியோட்டுஞ் சங்கற்பசாலம்
 குறையரையால் விள்ளுவதோர் நெறிகாணாதார்
 பூணுவது பொருமைவிட்டு அகணியாந்தல்
 புரமுனக்குக் காணாது பொருளைச் சார்வாய்
 தோணுவது ஐம்புலனைத் தள்ளுதற்குத்
 துள்ளிக்காய் கிள்ளியதைத் துலைத்துக்காரே.

12

கார்ப்பதுவு முப்பத்தி ரெண்டிலொன்று
 காரமது நீக்குவது நாற்பத்தேழு
 பார்ப்பதுவு மீராது ஒவ்வொன்றுமேலே
 பதிவான தூலத்தின் வாறுகாணும்
 சேர்ப்பதுவு மைந்தோடே நான்குமாகும்
 சேர்த்திட்டா லெட்டெட்டுஞ் சிக்காதென்றே
 பூப்பதுவுங் காய்ப்பதுவும் நூலாங்கண்டாய்
 பூதலத்திற் பிறப்பிறப்பு மில்லார்தானே.

13

தானென்ற குருநாதன் சத்தியாலே
 தானறிந்தார் மூலகுரு சூஷங்காண
 ஏனென்ற சதாசிவத்தாற் சத்திதானும்
 இருந்தறிந்தாள் பூட்டினுட கருக்களெல்லாம்
 ஊனென்ற பலவுயிர்க்குஞ் சிவத்தின்கூறு
 ஒங்கார பிரணவமே சத்திகூறு
 மானென்ற பரப்பிரம் மாயிரூபம்
 மயக்குமப்பா மனக்கண்ணால் வாழுஞ்சித்தே.

14

நந்தீஸ்வரர்

சித்தென்றால் சித்தரிவ ரரிதுகண்டாய்
 சிவமென்ற நாமமது மரிதுகண்டாய்
 பித்தென்றாற் பிரணவமு மரிதுகண்டாய்
 பின்னுமுன்னும் நீக்குவது மரிதுகண்டாய்
 வித்தென்றால் விளைவதுவு மரிதுகண்டாய்
 விளைந்தேறித் தேறுவது மரிதுகண்டாய்
 நித்தென்ற நிசாகவச மரிதுகண்டாய்
 நிராமயமாம் நிர்மலமு மரிதுதானே.

15

அரிதான உருவமடா சத்திகாயம்
 அதற்கடக்கம் புலியாகு மறிந்துகாணு
 எரிதான தழலோடும் கூர்மைகண்டால்
 எவ்வாறா மிச்சடலம் எண்பதாகும்
 கரிபூக்குந் தழல்போலக் காணுமந்தக்
 கனாவிலே கண்டசிறு பொருளுமாகும்
 நரிபதியாம் சத்தியிட்ட ஓசையப்பா
 நாதாந்த மனோன்மணியாள் நல்கலாமே.

16

நல்குவரே புழுக்குடம்பின் சடலமானால்
 நாடாது கனவேகம் நாமம்பாரு
 வெல்குவரோ விழியாட்டம் நிமைக்காகாது
 வேதனையுள் ளடக்கிடவே அபானமூட்டும்
 செல்குவரோ வேகமென்ற சிறுபெண் ணாத்தாள்
 சிதறிநிற்கில் திரிந்திடுவாள் திரையைத்தானே
 மல்குமென்ற பொருளுனக்கு வாய்க்குமானால்
 மைந்தனே சண்டசா மகாரத்தேறே.

17

தேறுவது யெதுவென்றா லென்னாலாமோ
 தென்றலர்ந்த கொன்றையனைத் திறமாய்க்காட்டும்
 ஏறுவது பூரணமே யேறினாலும்
 இகபரமே யிகபரமாம் யேறிப்பார்த்தால்
 சேருவது குண்டலியின் பூஜைகொண்டு
 செறியான வழியோடே சிவத்தை நீக்கிக்
 கூறுவது கருக்கடையின் போக்கைப்பாரு
 குருகவரும் பொருளறிவாய் சித்தியாமே.

18

சித்திமுத்தி பத்தியென்ற பொருளைக்காணு
 சீரான சாதகமா மிருப்பைப் பூணு
 நத்திநத்தி ஒத்திவருங் குறியைக் காணு
 நடனமிடு மதின்கூரை நாடிப்பாரு
 சத்திமத்தி வெற்றியென்ற வீரம்பாரு
 சகனமிகு அதினுமிடக் காட்டைக்கட்டு
 பெத்திமெத்தி வித்தியென்ற மூலம்பாரு
 பிரணவத்தின் வாறுகண்டு பிரித்துப்பூணே.

19

நிகண்டு

புணுகின்ற ஓங்காரம் ஸ்ரீங்காரமெங்கே
 புனைந்தெழும்பும் மேகத்தின் பொருளையாய்ந்து
 தாணுகின்ற வக்கலக்கச்சு சக்கமிக்க
 சரியான முன்முன்றி லடக்கம்பாரு
 தோணுகின்ற வாசனையின் ரசகெந்த மைந்தும்
 தொடரான நவத்திலதுக் கொன்றாம்பாரு
 மாணுகின்ற பொருளறிய வழியீதென்று
 மாறியதி லிருப்பமென மூன்றிற்பாரே. 20

மூன்றான மூன்றுமது சகலத்திற்கும்
 முதற்பீடம் வரையாறும் மூன்றின்கூறு
 ஊன்றான உந்திக்கு ஓங்காரமாச்சு
 உழலுகின்ற பாதவரை றீங்காரமாச்சு
 கான்றான கபாலமட்டும் ஸ்ரீங்காரமாச்சு
 ககனமென வுடுருவிக் கருவாங்கோடி
 தோன்றான காரமிட்டு (பனிரெண்டாயிரத்தி) லைந்துமாற
 தோமந்தக் குறிகரணந் துலங்குந்தானே. 21

தானென்ற வம்முக்கோ ராயிரமுந்தள்ளு
 தளராத நம்முக்கோ ராயிரமுந்தள்ளு
 சானென்ற சம்முக்கோ ராயிரமுந்தள்ளு
 சதிரான உம்முக்கோ ராயிரமுந்தள்ளு
 வேனென்ற யிம்முக்கோ ராயிரமுந்தள்ளு
 வேதையென்ற அம்முக்கோ ராயிரமுந்தள்ளு
 பானென்ற பம்முக்கோ ராயிரமுந்தள்ளு
 பகருகின்ற லம்முக்கோ ராயிரமுந்தள்ளே. 22

தள்ளப்பா ஆயிரத்திற் பாதிகும்பந்
 தயவான ரேசகத்துக் கப்படியேயாகும்
 பள்ளப்பா பூரகத்துக் காயிரத்திற்பாதி
 பண்டைமணி ரேசகத்துக் கப்படியேயாகும்
 விள்ளப்பா வியாக்கிரனுக் காயிரத்திற்பாதி
 வீறான துரியனுக்கு மப்படியேயாகும்
 உள்ளப்பா ஒன்றுக்கு மூன்றேயாகும்
 உயிர்சிகரிற் கண்டசிறு தீபமாமே. 23

தீபமென்ற ஒன்றுக்கு ஒன்றாம்பாரு
 சிரணவமாம் பிரணவத்துக் காறாஞ்சோதி
 தீபமென்ற பஞ்சரத்துக் கஞ்சாந்தீபம்
 தீபமென்ற நஞ்சனுக்கு நாலாந்தீபம்
 தீபமென்ற குமரிக்கு மூன்றாஞ் ஜோதி
 திகண்டகட லாடிக்கு யிரண்டாந்தீபம்
 தீபமென்ற ருத்திரரும் ருத்திரருபி
 திருவுருவு மொன்றுக்கோ ரொன்றேஜோதி 24

நந்தீஸ்வரர்

- ஃஜாதிகண்ட யிடமதுவே வெளிய தாகும்
 சொரூபம்நின்ற யிடமதுவே சத்தியாகும்
 ஆதிநின்ற யிடமதுவே மூலமாகும்
 அயன்நின்ற யிடமதுவே கமலமாகும்
 பாதிநின்ற யிடமதுவே யண்டமாகும்
 பருதிநின்ற யிடமதுவே விழியதாகும்
 கேதுநின்ற யிடமதுவே செவியதாகும்
 கிளர்த்துகின்ற பந்தனமே வாயதாமே. 25
- தாமென்ற வாயிக்கோர் நிலைதானுண்டோ
 சத்திமத்தி புத்திபத்தி யெத்தியந்தம்
 வாமென்று மொழிவதுவே அதுவுமாச்சு
 வாமாய சிவாயவென் றதுவுமாச்சு
 காமென்ற சுடர்மூன்று மதுவேயாச்சு
 கயநயவய மென்றமூன் றதுவேயாச்சு
 பாமென்ற பரம்பொருளில் வாறு வந்தால்
 பரம்பொருளா மதுவெனவாய்ப் பகரலாமே. 26
- பகர்ந்திடவே யொண்ணாது பொல்லாப்பூட்டு
 பாசபந்த மெத்தவுண்டு பகரக்கேளு
 தகர்ந்திடவே பூரணத்தி லுறையும் போது
 தாங்காது காமத்தின் கடற்பூட்டொன்று
 உகர்ந்திடவே வேகமது அடங்காதந்த
 உற்றசிந்தை கொண்டாடும் உகாரப்பூட்டு
 சிகர்ந்திடவே வெளியாக்கும் பொய்மாயப்பூட்டு
 சிக்காது வாய்க்கடங்காத் தீரப்பூட்டே. 27
- தீரமென்ற மகோதரனாம் ஊமையப்பா
 திரம்விள்ள வகைகாணான் சிக்கிக்கூண்டில்
 மீரமென்ற நால்வருக்கு மூழிக்காரன்
 மிதமவர்க்குத் தென்பட்டுமிகா மியம்மூழ்கி
 பீரமென்ற மவ்வெழுத்து நவ்வெழுத்திற் சிக்கி
 பிரளாமற் பிறக்குமது மீனாகூகும்
 கீரமென்ற கிரணவகை யெதுதானாகும்
 கிளம்புகின்ற கிரணமொழி பூசைகேளே. 28
- கேளப்பா சண்டசா வுண்மையாகக்
 கிளர்த்துகிறேன் கிரணவழி கொண்டுதேற
 மீளப்பா வவ்வெழுத்து ரவ்வெழுத்துங் கண்டு
 மீனமுச்சுஞ் சுவாதியிடம் பறந்துநாடி
 குளப்பா அருவியுட தானம்பாரு
 சகுணசுக்ர கிரகம்போ தொய்யிடமும்பாரு
 நாளப்பா அவர்நின்ற குறியைக்கண்டு
 நாற்றிசையில் நின்றடக்கம் நோக்கிப்பூணே. 29

திகண்டு

11

பூணப்பா தூளிதமும் நீங்காரமெண்ணிப்
 புத்தியுட னைம்பூதப் பொறியைக்கட்டி
 காணப்பா காஞ்சிரவித் திட்டுக்கண்ணை
 கமலத்தி லூணியப்போ சுகனமார்க்கம்
 ஊணப்பா ஓம்கிரணவாயா ஓம்திரணவாயா
 ஓம்பிராணா யாவென்று நூற்றொன்றோது
 பேணப்பா கைவாரி சிவனைமுன்னி
 பெரிதென்றே நம்சிம்வம் மென்றுஊத்தே.

30

ஊத்திவிடக் கதிரோனும் விழிப்பான் கண்ணை
 உனக்குமே தூக்கமிப்போ துலைந்துதென்று
 பூத்தமலர்ப் பூவதுவு முனக்கேவாய்க்கும்
 போக்கப்பா பிறப்பிறப்பு மதினாலாகும்
 ஏத்தமென்ற குறியுனக்கு யியம்பக்கேளு
 யெத்தொழிலு மித்தொழிலுக் கிணையாகாது
 சாத்திடுவே னுன்றனுக்கு மனக்கண்ணூணிச்
 சதாசிவத்தின் பிறைகிரணஞ் சாற்றக்கேளே.

31

கேளப்பா அந்திசந்தி மத்தியென்றுங்
 கிளம்புகின்ற திங்களென்ற கிரணந்தன்னை
 தூளேநீ சோதிமக மூப்பூர மவிட்டஞ்சித்ரை
 துலங்குகின்ற விசாகத்தின் பீடங்கண்டு
 ஆளேநீ சுக்கிரனு மகரங்கும்பம்
 ஆனவிருச் சிகமேஷ ரிஷபம்பார்த்து
 வேளேநீ புனலாடித் தம்பித்தந்த
 வர்த்தியுள்ள சந்திரகிர ணத்தைப்பூணே.

32

பூணுகின்ற யோகசந்திர கலையைநாடிப்
 புணருகின்ற வாசிநிலை மடக்கிஊது
 காணுகின்ற நட்சேத்திர ராசிசேத்துக்
 கடுமொன் பதனீலீயக் கருதிநின்றால்
 ஊணியந்த ராசிகொண்டு கிரகவேதை
 ஊமாயாவாயா சந்திராயா வென்றிருபத்தொன்று
 காணுமிப் படியேழு தரமேபாணி
 கருதியதை விடத்து லங்குங் கிரணக்கண்ணே.

33

கண்ணான மனக்கண்ணு கிரணமூணக்
 கருதிய சந்திரகலை காட்டும்பூர்ணம்
 ஒண்ணான கலைக்குறியும் யோகவாசி
 ஒடுங்கிநிற்கும் பலகுறியும் உனக்கேவாய்க்கும்
 பெண்ணான ரோகணியாம் கலைகுறைந்து
 பிரித்திரவைப் பூரணச்சந் திரனு நீக்கும்
 எண்ணான தீட்சைவிதி யிவ்வாறுகண்டாய்
 இகபரத்துப் புனிதற்கோ யின்னங்கேளே.

34

நந்தீஸ்வரர்

இன்னங்கேள் சண்டசா நன்றாய்ச்சொல்வேன்
 இமையமென்ற துருவத்தின் சூட்சங்கேளு
 முன்னுமென்ன பின்னுமென்ன தள்ளித்தள்ளி
 முன்னீரெட்டு மோனமென நீக்கிநீக்கி
 தன்னறிவாந் தன்னறிவில் நடத்தைகாட்டும்
 தானதனைச் சாதகமாய்த் தரிக்கவேணும்
 சன்னதமாந் துரியமென்ற துரியக்காட்சி
 சதாநிதமே பூணவொரு தவறிராதே.

35

ஈராதே பஞ்சகிர்தய யோகசாதனம்செய்
 இனைமனை புனையென்ற நவத்துக்குள்ளோர்
 தூராதே ஐம்பூதந் தன்னிலொன்று
 துலைகின்ற சேத்துமத்துக் குதவிதூர்வம்
 ஏராதே யோகவரை மட்டுங் கட்டும்
 ஈனசுர வாகனப்பெண் ணாத்தாள்வாழ்வு
 கோராதே கமலாக்கினி யோகம்பண்ணு
 கூடுமந்தத் துருவத்தின் குணத்தைப்பாரே.

36

பாந்துருவ பீடத்தின் தானஞ்சொன்னேன்
 பணிவதற்கோர் மூலமது பாருபாரு
 காருமொரு சிரவணத்தின் திங்களொன்றிற்
 கனபூர்வ பட்சத்தில் நவமிநாளில்
 ஏருமந்தக் கதிர்நாளும் மகமும்பாரு
 இறப்பிறப் பற்றசெடி நிழல்கொண்டு
 சாருமந்த யிடந்தனிலே யேமகூடம்
 தன்முகமாய்த் தானிருத்தித் தம்பித்தேரே.

37

தேரேநீ புலனாயா போகனாயா
 துருவாயா வென்றோது ஐந்நூற்றேழு
 சேரேநீ செபித்திடவே துருவநாதன்
 சிகரகிரி வெள்ளிகிரி யுச்சிகாட்டும்
 பாரேநீ விழிமலர்ந்து ரம்யம் வம்மென்றே
 பற்றிமந் திரத்தையைந்து ஒதிநிற்க
 பாரேநீ செடியதுவும் பலித்துப்போச்சு
 பரமனரு ஞானக்காச்சு பற்றுபோமே.

38

போமந்த மூலியுட பொருளின்கூட்சம்
 புகட்டுகிறே னகாரமது தனிலேகாணு
 ஏமந்தப் பிறப்பற்ற மூலியாலே
 யெப்பொருளு மெய்ப்பொருளா யிருக்குங்கண்டாய்
 போமந்தத் துர்கித்திய கடாட்சமீறிற்
 போதமந்த அஷ்டாங்க யோகங்கிட்டும்
 தாமந்த சத்திசதா சிவமுருத்திர
 தழற்கண்ணே விண்ணுமண்ணும் பொன்னதாமே.

39

நிகண்டு

13

பொன்னான வேதமுடன் கீதம்வாய்க்கும்
 புராணமுடன் பிராணகீதம் பொருந்திவாமும்
 ஒன்னான முதற்கேள்வி வாசனேசம்
 ஊர்வனமு முரைசாதிக் கூர்மையாகும்
 தன்னான நீர்களில்வாழ் பெருமைவேறு
 சாய்கதிரின் கிராணம்போற் சாயவேணும்
 என்னாளு மிப்படியே வாய்த்தோர்க்காகும்
 இயம்புகின்ற பொருள்கூகும் யீசனாமே.

40

ஈசனாம் அஷ்டதிசை அஷ்டாங்கயோகம்
 இணங்குதற்கு யானுரைப்பேன் சண்டசாகேள்
 வாசனா மிந்திரன்தீ யெமன்நிருதி
 வருணன்வாயு குபேரனீ சான்யனாமே
 தாசனா மிவரெட்டும் பதவியான
 சாந்தகுண மவைகளுக்கோ சத்தியெட்டு
 காசனா மஷ்டகோண ரிஷியென்பேரன்
 காலனால் மாளாது காணுகானே.

41

காணுதற்கு யானுரைக்குங் கருத்தைக்காணு
 காலனுனக் கீடாமோ கமலனாவாய்
 தானுதற்குச் சத்திமதம் சமயமதமாகும்
 சாஸ்திரமதம் தான்யமதம் தன்மமதமாகும்
 நானுதற்கு யெப்பொருளும் உணர்வாய்க்கொண்டு
 நால்மூல முரைத்திடுவேன் நன்றாய்ப்பாரு
 பூணுவா யீசாயம் வாமாயம் தேவாயம் பூதாயம்
 பூர்ணாயம் தம்மாயம் சும்மாயம் கோறாயமாமே.

42

ஆமெனவே தூர்வாயாம் சேர்மாயம்சுக்கி
 லாயம்பிர ணாயம்பிரா ணார்த்தாயமென்றும்
 நாமெனவே நாமாயா நமச்சிவாயா காளகண்ட கண்ணிகாயா
 ரவியாயா சோமாயா ஓம்திரிசங் கற்பசிவசிவவென்றோது
 ஆமெனவே யிருபத்தோ ருருவையோதி
 ஆதியந்தக் கூடதனில் அரிசிவமசிபோயிம் மூலமோதி
 ஒமெனவே ஓம்நமாவென் றோதிப் பார்த்தால்
 உதயமப்போ அஷ்டசித்தி யுனக்குத்தானே.

43

தானப்பா மூலமந்திர மேழுக்கும்நாதம்
 தப்பாமல் ஓசையது கபாலங்கிட்டும்
 வானப்பா செவியிரண்டுங் கரமடைத்து
 வாக்கோசை நரம்படா வாரிவிள்ளும்
 நானப்பா உந்தனுக்கா யெடுத்துவிட்டேன்
 நாயகியாள் கமலமது நம்பிப்பூணு
 பானப்பா பருதியுனக் காளாய்ச்சத்த
 பாரிஷுமு நீயேறு பரமணாமே.

44

நந்தீஸ்வரர்

நாமென்ற நாமத்தை நருக்கித்தள்ளு
 நலமான மூலாக்கினி தீபாக்கினிதள்ளு
 தாமென்ற யீசானந் தற்புருடம் அகோரம்வாமம்
 சத்தியோ சாதமுக மைந்துந்தள்ளு
 வேமென்ற வாக்குபஸ்தம் பாதம்பாயுரு
 மிகுபாணி யிந்திரிய மைந்துந்தள்ளு
 பாமென்ற கொலைகளவு பொய்காமங்களாரு
 பகரும்பா தகமைந்துஞ் செறிந்துதள்ளே.

45

செறிவதென்ன யிக்குறிகள் விண்டானாசான்
 சிவசிவா சொல்லிவிட்டேன் தொண்டன்றந்தி
 முறிவதென்ன அவன்பதத்துக் கடுமையாகி
 மூலாதி மூலம்விண்டே னுந்தனுக்காய்
 செறிவதென்ன முன்சாபம் கண்டிருந்தும்
 செறிந்துவிட்டேன் மனக்குறிப்பு அறிவுப்பூட்டை
 பொறியடக்குஞ் சண்டசா மனக்கண்ணோடு
 பூதமைந்து மடங்கவிதை யடக்குவாயே.

46

அடங்குவது உன்பெருமை யாத்தாள்பாதம்
 அதத்திலுணர் வுடையவனே ஆசானாசான்
 தடங்குவது சத்தபரிசுரபரசுகெந்த மைந்தும்
 தப்பாது வெளிவிட்டால் தங்குஞ்சாபம்
 துடங்குவது புசுண்டமுனி வாக்குப்போல
 துடர்கபால கிரியீசர் சொன்னார் முன்னே
 படங்குவது பொல்லாத ரகஸ்யவேதம்
 பாரிலிதை விள்ளாதே பதனம்பண்ணே.

47

பண்ணுவது யோகசித்தர் கடமையாகும்
 பாலிப்பார் நாதாக்கள் தகமையாகும்
 எண்ணுவது யோகவகை சீஷர்க்காகும்
 இருப்பிடமே காட்டுவது தவத்துக்காகும்
 கண்ணுவது குறிகண்ணே மனக்கண்ணாகும்
 காஷாயம் பூணுவது ஊனுக்காகும்
 ஒண்ணுஒண்ணுக் காகஒண்ணு வொவ்வொன்றொண்ணு
 யுகமுடிவு திறப்பதொன்று மூலியொன்னே.

48

ஒன்னான மூலியதின் பெருமைமெத்த
 உலகமென்ற யேமுலக முண்டாமூலி
 பெண்ணான ஆண்பெண்ணாய் விளங்குமூலி
 பெருமைபெற்ற முப்பூவு முண்டாமூலி
 வண்ணானு மாவதுவே பஞ்சமூலி
 வானவர்கோ னிமையவர்க்கும் வாய்த்தமூலி
 கண்ணான நீலகண்ட ருண்டமூலி
 காய்பழமாம் பழங்காயாம் கந்தமாமே.

49

நீ கண்டு

15

கந்தமென்றாற் கந்தமதுக் காகும்நாமம்
 ககரமதிற் பதிமூன்றாம் மூலியென்றும்
 தந்தமென்றாற் கந்தத்துக் காதிகொண்டு
 தவறாமல் முதற்கிழங்கு முண்டாமூலி
 இந்தமென்ற லகரமதிற் பத்துமூன்றுந்தள்ளி
 யிதமான யேழுக்குநால் மூன்றாமூலி
 பந்தமென்ற வரலாறு பகர்ந்தமூலி
 பஞ்சாங்க பாஷாண மூலிதானே.

50

மூலிமுதற் கிழங்குமப்பா வரிவேர்தானும்
 முடிந்தணலி வாழ்வதுவும் முடிந்துபோச்சு
 மூலிமுதற் கிழங்குதசை தோலெலும்பும்
 முதிர்ந்த நிணம் பத்துமப்பா முடிவுகாணார்
 மூலிமுதல் தளர்ந்தமங்கை செங்கையோடே
 முடி தரித்தாள் மாலயனு முலகத்தோரும்
 மூலிமுதற் கிழங்குமதத் தந்தம்வாழும்
 மூதண்ட கோடியெனத் தரித்தநூலே.

51

நூலென்றால் நுவலவல்லோ நூலின்பிண்டம்
 நுகர்ந்தவனே கண்டறிவான் நூலின்பிண்டம்
 பாலென்றாற் பாலுமல்ல நூலேபாலு
 பகுத்தறிவார் காணுவது பரவநூல்பார்
 தோலென்றால் தோலுமல்ல தோலின்கூறு
 தோல்நாலு மொன்றாகும் தொந்தம்பாரு
 காலென்றால் காலுமல்ல தோல்பால் நூலும்
 கலந்திருக்குந் தந்தம்பா காணுகானே.

52

காணவே வேணுமென்றால் யோகம்வேணும்
 கருவுதித்துப் பிறந்திருக்கும் தூலகூகும்
 பூணவே வேணுமந்தத் தியானகூகும்
 பொருளறமுங் கண்டேறித் தள்ளவேணும்
 ஊணவே வேணுமந்த சிகாரத் துச்சி
 ஊமையெனு மிருப்பிடத்தை உருத்தவேணும்
 நாணவே காணுமந்தச் சுவாசகூகும்
 நாடாத நால்வரையும் நாடியுண்ணே.

53

உண்ணுமுண்ணு மெண்ணெமல்லாம் பொய்யாம் பொய்யாம்
 ஊணுறக்க மானதெல்லாம் பொய்யாம் பொய்யாம்
 கண்ணுமென்ன விண்ணுலக வாழ்க்கை பொய்யாம்
 கசடர்கட்கு ஞானமது பொய்யாம்பொய்யாம்
 பெண்ணுமன மாயைக்குப் பொய்யாம் பொய்யாம்
 பேய்ப்பருத்தி யாடையணி பொய்யாம் பொய்யாம்
 எண்ணுமனக் குறிகாண்பான் பொய்யாம்பொய்யாம்
 ஏழலக மாடும்பொய்ப் பண்டமாமே.

54

நந்தீஸ்வரர்

பண்டமென்ன பண்டிதர்செய் மாயபந்தம்
 பரமான பொருளறியப் பயனைக்கேளு
 அண்டமென்ன அண்டமென்று உரைப்பார்கோடி
 அய்யய்யோ அண்டமெங்கே யறியர்பாவி
 பிண்டமென்று முதற்பிண்ட மென்பார்கோடி
 பேய்கூத்துப் பிண்டமென்ற பேருங்காணார்
 கண்டமென்ன கபாலமது வென்பாரையோ
 கருத்தொழிற்குக் காமப்பால் காணுந்தானே.

55

காணுவது பூரமென்றாற் பூரமல்ல
 கட்டான லிங்கமது லிங்கமல்ல
 புணுவது வீரமென்றால் வீரமல்ல
 பொல்லாத பாஷாணம் வெள்ளையல்ல
 நாணுவது சாதிலிங்கம் லிங்கமல்ல
 நாதாந்த நாதமது நாதமல்ல
 கோணுவது கொச்சியிட்ட வீரமல்ல
 குறைந்தகொம்புப் பாஷாண மல்லதானே.

56

தானென்ற முப்பூவும் உப்புமல்ல
 சார்ந்தகரு வுப்ப துவும் உப்புமல்ல
 ஊனென்ற உடற்கருவும் உப்புமல்ல
 ஊட்டுமுறை செய்வதுவும் உப்புமல்ல
 மானென்ற மண்ணுப்பு உப்புமல்ல
 மாதவிடா யானதுவும் உப்புமல்ல
 சானென்ற சவுட்டுப்பு உப்புமல்ல
 சாதகமா யிவையுப்பு அல்லதானே.

57

உப்பு அறியவும்

உப்பென்று சொல்வதுவும் பொய்யாதய்யா
 உடலெடுத்த அமுரியுப்புக் காணார் காணார்
 சப்பென்றும் உப்பென்றும் உருசிகாண்போர்
 தானறியா மூடருக்குத் தருமோ உப்பு
 அப்பென்றுங் கைப்பென்றும் அறியாருப்பை
 அறிவுதரும் உப்புண்டு மயக்கமானால்
 உப்புப்புக் காணாது காணார்மாயம்
 உ-அ-ச உப்பிருக்கு முலகந்தானே.

58

உலகமதி லறைந்தஉப்பு மாயம்மாயம்
 உதையபிண்டம் ஒன்றான வுப்புக்காயம்
 சலமதிலே விளைவுப்பு சகஸ்திரமாகும்
 சண்டாள சடலமமு தப்பித்தேகும்
 பலதேக மகலாமல் வாய்க்கும் வாய்க்கும்
 பாலவுப்பு பாலவுப்பு பாதைகாணார்
 கலகலெனு மமுதுண்ணும் உப்பா மந்தக்
 கையடக்க மரிந்ததனைக் காணார் பாரே.

59

விபரம்

பாரென்றால் தோணாது தோணப் பின்பு
 பகருகிறேன் பரிவான பாசமத்து
 காரென்றேன் நாளுக்கு நாளா யந்தக்
 கமலமுறை வாணியைநீ கசக்கி யுண்டால்
 வீரென்றே கதறியவ ளளிப்பாள் நாதம்
 விடமிருக்கு மிடமப்போ விள்ளும்விள்ளும்
 ஊரென்றால் உனக்கந்த உப்பு மாகும்
 உரைத்தபடி சதநவய உரைந்து போமே.

60

போமென்ற யெத்தொழிலுஞ் செய்யும் பொய்யே
 பொன்மயமாய்ச் செய்வதுவும் பொய்யாம் பொய்யாம்
 ஆமென்ற அறுபத்து நாலும் பொய்யாம்
 அதுவாகு மிடறியா வாசான் பொய்யாம்
 தாமென்றே ஒதிவைக்கும் குருவும்பொய்யாம்
 தருவான மூலிசொல்வா னவனும் பொய்யாம்
 ஒமென்ற மூவெழுத்தின் மூலிகாணார்
 ஒகோகோ உலகம்பா உதிர்ந்துபோச்சே.

61

போச்சுதப்பா சண்மச முனியே கேளாய்
 புகழ்முல்லை மணவாளன் போதத்தாலே
 காச்சுதப்பா நாளேறிக் காமம் பூண்டால்
 கடற்றூரும்பாய் மண்டிகு மானதையா
 ஏச்சுதப்பா யிச்சாசத்தி ஞானசத்தி
 யிதுமூன்றும் வாயாம லிகழ்ச்சியாச்சு
 வாச்சுதப்பா கலியுகத்திற் கபாலருத்ரி
 வானவர்கோன் விண்ணோர்க்கும் வழங்கத்தானே.

62

வழங்கவென்ற மூலியதை வளப்பதாசு
 வைத்திட்டார் மயக்கமதாய் வானோர்காணப்
 பழங்கனியாய் பச்சிலையும் பவளப்பிண்டம்
 பனிவெடியுப்புத் தந்தமுடன் பகர்ந்தமூலம்
 தழதழப்பாய்ப் பரிமளிக்கும் மலர்தோற்கப்பித்
 தானணிந்தார் பிரமணயன் முதலானோர்கள்
 அழல்மூலா யண்டமது மறைத்துவைத்தார்
 அய்யய்யோ அண்டகரு வுதிரமாச்சே.

63

உதிரமென்ற அண்டமது அதுவேயாகும்
 உயர்ந்தபஞ்ச யிந்திரிய மதுவேயாகும்
 முதிர்ந்ததந்தி முன்னுரைத்த தறுப ாகு
 முதண்ட அண்டமென்ற நாமமாகும்
 கதிர்மதியோன் காணாத அண்டமூலி
 காலனுக்கு உகந்தகரு நிணத்தின்மூலி
 எதிர்சடையான் மானுக்கா யெடுத்தமூலி
 யெம்பெருமான் தயக்கமிட்ட யேமந்தானே

நந்தீஸ்வரர்

ஏமந்தான் அண்டத்தி லிருக்கும்வேதை
 யெத்தொழிலும் மாரணத்துக் கேதுவப்பா
 நாமந்தான் சீராமன் அமுதருந்தி
 நடுவோடை தகர்ந்ததொரு ரேகைமூலி
 ஓமந்தச் சிவனணிந்த மாயமூலி
 உயர்நாரி கெற்பமென்று உரையுமூலி
 சாமந்த மூலிக்குப் பிறப்போ அண்டம்
 தப்பாது உயிரதுக்குத் தாம்தானாமே.

65

நாமதின்கூர் உரைத்திடுவேன் மயேசனப்பா
 நகைத்திருப்பான் யேனென்று நவிலக்கேளு
 சாமதின்கூர் விண்டு தெரிந் தறிந்ததாலே
 சண்டசா யிக்கருவுக் கிட்டசாபம்
 போமதின்கூர் தெரிந்ததினார் சண்டசநாதா
 புகட்டுகிறேன் மாயத்தைப் பூட்டுநீக்கி
 நாமென்ற நாமத்தை மாத்துப்பண்ணு
 நம்மதென்று யிக்காயம் நாடிக்கேளே.

66

கேளேமுன் சதுர்த்திவரை தவணைதாண்டில்
 கிளர்சமய பாஞ்சசன்ய சித்தனான
 வேளேசெய் மாணிக்க வாதலுரான்
 விஷமுண்ட கண்டனடி விளங்கும்வெள்ளி
 கோளகிரி வாசமிட்டு வாழும்நாளில்
 கொடுமைசெய்யு மீரைந்து சிரத்தோனுக்காய்
 மீளவுமை யானயன்மால் விளம்புமூலம்
 வினவியவன் விண்டதினால் விடுபட்டானே.

67

பட்டானே சத்தியுமை சாபத்தாலே
 பாருலகில் மானிடராய்ப் பிறந்துகாலம்
 விட்டானே பூங்கொடிக்காய் உமையிரங்கி
 விடுவித்தாள் சாபமப்போ வித்தாம்சாஸ்திரம்
 கட்டாகக் கட்டியதைக் குறுக்கிமுன்றிற்
 காணுதற்குப் பொருளறியப் பகர்ந்தநூலு
 தட்டாதே கெட்டியப்பா தரிக்கும்நூலு
 சாஸ்திரவான் தரிக்கும்நூல் சாபந்தானே.

68

சாபமதைக் கண்டிருந்தும் விண்டேனூலில்
 சற்குணத் துள்ளசண் டசாகேளு
 பாபமது மாலயனுங் காணாநூலு
 பரமனணி முப்புரிநூல் பாரிலுண்டு
 சாபமென்ற சாமளையாள் அரனுக்காக
 தான்மறைத்து வைத்தசங் கற்பநூலு
 தாபமதைக் கண்டுனக்கு உரைப்பேன்வேதம்
 தரணிதனில் விண்டால்நீ சவமதாமே.

69

தாமேதாம் தானவனாந் தனக்குத்தானாம்
 தந்தைதமக் கருக்குருவாம் தமக்குத்தாமாம்
 வேமேதான் கருத்தானும் ஒளித்துவாசி
 வேகமென்ற பூட்டதனைப் பூட்டித்தந்த
 சாமேதான் மனப்பூட்டுத் திறந்துசார்ந்து
 சதாகாலம் யோககும்ப பூரணத்திலுணை
 நாமேதான் சிவந்தமுதற் கிழக்குபூனை
 நாட்டினின்றா லுனக்காகும் நவிலவேன்தானே.

70

தானென்ற தம்பத்துக் காறுவேணும்
 தவமதற்கு நவம்வேணும் நவமடைத்து
 ஊனென்ற சடத்துக்கு உருப்புவேணும்
 ஒன்றிரண்டாம் பத்தேழும் பனிரெண்டுவேணும்
 கானென்ற அண்டபிண்டக் கருக்காணவேணும்
 கபாலமப்போ திறக்குமந்தக் குரும்பைவேணும்
 வேனென்ற தந்தம்நூல் தோலும் வேணும்
 விளங்குமப்பா யிதுவிருந்தால் வேதையாமே.

71

ஆமேதா னண்டத்தாற் கோடியாகும்
 அதின்பெருமை மெத்தவுண்டு அறியவேணும்
 சாமேதான் முதற்கிழங்கு தன்னிற்கோடி
 சாகுமப்பா யெட்டெட்டும் சமர்த்தாம்வேதை
 காமேதான் கர்மத்தா லாடுதற்குக்
 காடிந்த நூலாகும் கனிகாயாகும்
 ஆமேதான் அதின்பத்திரி தோலுமுப்பாம்
 அப்பனே பண்டிதனுக் காதிதானே.

72

ஆதியென்ற மூலமிது உனக்குரைத்தேன்
 அப்பனே அதிற்சேர்க்கை அறிவிப்பேன்யான்
 சாதியென்ற சரக்குமறு பத்துநாலுந்
 தப்பாது மணியாகும் சாம்பலாகும்
 சோதியென்ற சிவகாமி பாய்ந்தரத்தம்
 சொலிக்குமது மாரணத்துச் சொருபமாகும்
 நாதியென்ற நாதாந்தம் நமனுக்காகும்
 நலிந்தகனி யுப்பதுக்கு ஜோதிதானே.

73

தானென்ற பஞ்சகரு வுப்புமாகும்
 தன்வயித்தின் தீபனத்தைத் தள்ளிவைக்கும்
 வேனென்ற புயல்வெடிப்பு கற்பயிந்திரியமாகும்
 வெப்படங்கும் லிங்கம்வீ ரியமதாகும்
 மானென்ற விஷுகுளிகை வேகமாகும்
 மயானமென்ற பூமியதை மாற்றிவைக்கும்
 ஊனென்ற உடலுக்கு உறுதியாகும்
 உத்த தந்தம் குழந்தைதனக் கொத்ததாமே.

74

நந்தீஸ்வரர்

தாமென்ற நூலதனிற் சயின்யகர்மம்
 சாதித்தா னப்பப்பா சதாசிவமாமுலி
 மானென்ற திரிபுரத்தை யெரித்தயீசன்
 மாளாமல் முடிமீது தரித்தான்பாரில்
 காமனவன் வில்லுக்கோ 'ராதிமூலி
 கடுத்தபுஷ்ப மாட்டுவிக்குங் கர்த்தாமூலி
 நாமந்த மூலியினா லுண்ணைத் தேற்றி
 நயந்தகுறி குணங்கண்டு நவில்வேன்கானே.

75

காணந்த மூலியினா லனேகசித்தர்
 கைகண்டார் கன்னியப்பா கடுரமெத்த
 வேணந்தச் சதுரகிரி யுற்றபேர்கள்
 விதமறிந்து ஆடினதோர் மூலிதன்னை
 கோணந்தக் கும்பமுனி யுரைத்தார்வந்திரி
 கூறினாற் சாபமப்போ கும்பனாதன்
 சாணந்த மூலியினா லவர்தானிட்ட
 சாபமப்பா மயக்கமது சாம்பமூலி.

76

சாம்பலந்த மூலிவர்ணம் பஞ்சவர்ணம்
 சாற்றக்கேள் வாலையிலே தாஞ்செனிக்கும்
 பாம்பலந்த கருத்தரிக்குங் காலம்பாத்தால்
 பஞ்சகர்த்தா னுருவாகும் பளிங்குச்சீஜோதி
 காம்பலந்த யிரவினிலே சுடரதாகும்
 கனத்தபிண்டங் காலத்தில் தரிக்கும்பச்சை
 ஓம்பலந்தச் சிவசத்தி ஆத்தாளப்போ
 உற்பனமா யுதித்தபச்சைப் பூரம்பாரே.

77

பார்ப்பதற்கு யிக்கண்ணு காணாதப்பா
 பஞ்சேந்திரிய சடந்தோணப் பார்ப்பான்கண்ணில்
 சேர்ப்பதற்கு முதற்கிழங்கு சார்ந்துதானால்
 சிவசிவா துலங்குமப்போ காணலாகும்
 பூப்பதப்போ பரிமளமாம் சிறுபெண்ணாத்தாள்
 புரிநடன முனக்காகும் பூஜைவேணும்
 காப்பவனே கண்டறிவான் சிவானந்தமூலி
 கயிலையிலும் காணுகின்ற கர்த்தன்தானே.

78

கத்தனென்றா லாகுமப்பா லோகச்சித்து
 கற்பூரம் பச்சையினாற் காணலாகும்
 அத்தனென்றா லுனக்காகும் டெண்கள்கோடி
 ஆட்டிவைக்கும் இரவுபகல் ஆத்தாளப்போ
 உத்தனென்றா லுன்னருகில் நடனமாவாள்
 உனைக்கண்டோ ரிறைஞ்சிடுவா ருலகமெல்லாம்
 வித்தனமாய்க் காண்பாய்விண் ணுலகோரைத்தான்
 வியசுய சியமுனக்கு வேணதாமே.

79

நீகண்டு

21

வேணதென்ன நீவிலக்கிப் பூணக்கேளு
 வியர்ந்தவனே சண்டசா விபரமாகத்
 தோணவே அத்தவர்க்குச் சரீரமூன்றும்
 துலைந்தகர்ண கபோலகாடமத மூன்றுந்தள்ளு
 பூணதென்ன நிகழ்காலம் மூன்றுந்தள்ளு
 புகழ்வதற்கு சிருஷ்டிதிதி மூன்றுங்காணும்
 ஏணயிய லிசைநாடகத் தமிழ் மூன்றுந்தேரு
 யிதமென்ற முக்குணமு மிருக்குந்தானே.

80

இருக்கவல்லோ வேணுமின்னஞ் சொல்லக்கேளாய்
 இச்சகிரி ஞானசித்தி மூன்றும்வேணும்
 குருக்கதனு கரணயோக போக்யம்வேணும்
 கூருமனம் புத்தியொன்றில் தள்ளவேணும்
 நருக்கவல்லோ நாணமட மச்சம்வேணும்
 நற்சரா யுசம்யோனி நாலைத்தள்ளு
 ஒருக்க ஆகாரநித்திரை நாலுந்தள்ளு
 ஒகோகோ யிக்குணங்கள் உரைத்தாற்பாரே.

81

பாருனக்கு உரைப்பதற்குப் புத்திகேளு
 பரமகுண முடையவனே பாலிப்பார்காண்
 மேருனக்குச் சிரமீதி லிட்டவாறாய்
 மதிசயநயபய வயமென்றே நிற்கவேணும்
 தூருனக்குப் பயன்புரு மைந்தைக்கட்டி
 தூத்திடு கபாலமண்ட கோளத்துள்ளே
 வாயமென்ற சுவாசபந் தனமேசெய்து
 வாய்பிசகா திருந்தாக்கால் வாய்க்குமென்றே.

82

என்றேனே யிப்பொருளி னியற்கையெல்லாம்
 இயம்பினே னிம்மொழியில் விளங்கச்சூகும்
 கன்றென்ற மனக்கண்ணின் பொருளையெல்லாம்
 காட்டுகிறேன் முந்நூலிற் கண்டுகொள்ளு
 ஒன்றென்ற பயனறியா விள்ளாதப்பா
 உரைத்ததொரு ஐம்பதிலே யுதிர்ந்துபோகும்
 நன்றென்ற யிப்பொருளைத் தேர்ந்தாயானால்
 நாயகனா மெந்தனுக்கு நந்திவாழ்வே.

83

வேறு

வழங்கும் உலகம் வாய்ந்த பொருளினால்
 தளங்குங் குருவடி தவிர்ச்சுடு வெடிப்பினால்
 விளங்குந் தவிழ்ந்திடும் மிகநர கெய்துவார்
 இளங்கும் பரமா யிசையிசை சிக்கதே.

84

சிக்குவார் பூட்டுத் திரிமுகங் காண
 இக்குரு வறிய இதம்படு வாராய்
 சுக்கதின் குணமே சுகமது காணச்
 சக்குரு நாதவிந் ததுகண்ட வாரே.

85

நந்தீஸ்வரர்

- கண்டரே துருசு கட்டின சுருக்கை
விண்டரே யதனில் வெகு கோடி செம்பொன்
கொண்டரே வெள்ளை கொண்டாட்ட மென்பர்
பண்டரே லிங்கம் பார்த்தறி யென்பதே. 86
- என்பதே செம்பயம் யினம்வெகு கோடி
முன்பதே கண்டு முழுத்தனங் கண்டனை
பன்பதே நல்ல பயன்படு காவி
நன்பதே யியம்பும் நற்குறியாமே. 87
- குறியென்ற வுப்பு கொடிபகர்மூலி
வரிவரி பிண்டம் வாகான ஜாலம்
சரியிடு மையஞ் சனதாது மாகும்
பொரிபுல னொடுக்கம் புகழ்ந்தவராமே. 88
- ஆமெனச் சூதம் ஆடுதென் கையில்
ஓமென வேகம் ஓடுது மென்பார்
பூமகள் வாணி பூத்தவ ளென்னிடம்
நாமென்ற யோகம் நாடுமஞ் சனமே. 89
- மஞ்சன அஞ்சன மாயப்பச் சிக்குறி
கொஞ்சன வேதை கொடுமலை பொன்னாம்
எஞ்சணப் பெண்கள் யிடுஞுலை மாயம்
வஞ்சனை யேறி வாயடைப் பாமே. 90
- ஆமே அரணா ரறைந்ததோர் நூலைத்
தாமே யெழுவர் தன்னூற் றேர்ந்தே
போமே சமாதிப் பொறிகளை விண்டேன்
நாமே நாமாய் நவின்றோதும் வாரே. 91
- ஓதுவ தரிது ஒருவர்க் காகுமோ
சாதுவ தறிந்து சரியது மெய்யென
வாதுகள் பேசி வரும்பொருள் பறிக்கும்
ஓது பொருளறியார் உயர்காணத் துறவே. 92
- உரவென்ன நேசம் உயர்ந்த சண்டாளம்
மரவென்ன தூரம் மாற்றுவார் பெரிது
சரவென்ன சாத்திரம் தானீவ தல்ல
கரகர வென்பதே காணலாஞ் ஜோதியே. 93
- ஜோதி விலகுந் துற்சன குணத்தில்
நீதி விளங்குதல் நின்னயப் பொருள்காண்
வாதியென் றவனோ வாயது பதறி
சாதிபண் டிதனோ டறியாப் பகையதே. 94
- பகையா மிதுவெலாம் பகர்ந்தனன் யானும்
தகையென் றவரோடு சார்வது நன்றல
மகிமையாங் குணத்தின் வாறுசிக்காமல்
உகமை யுனக்குள் ளுரைப்பதைக்கேளே. 95

தி கண்டு

23

வேறு

உரைத்ததெல்லாம் மானிடர்செய் தொழிலீதப்பா
ஒருபொருளு மறியாத மூடராகும்
நிறைத்தபொரு ளறியாத சண்டிக்காமோ
நிறைந்தமலர் பூரணத்தின் நிலைகாண்பாரோ
கரைத்ததென்ன உரைத்ததென்ன உரைத்தாலென்ன
காணார்கள் காணார்கள் கமலந்தன்னை
அரைத்ததொரு குகைத்தை யறியாரோடே
ஆடாதார் கியாதபொரு ளாகுந்தானே.

96

தானேதான்தானவனாய் நந்தியானும்
சாற்றுகிறே னந்தமொழி மூலிகுசும்
வானேதான் மனதடங்கிக் கொண்டுசார்ந்து
வணக்கமுடன் நீயறிந்து மாற்றிப்போடு
மானேந்துங் கரமிடத்தான் தாங்குஞ்சத்தி
மனோன்மணியை மனதுகந்து மகிழ்ந்துபோற்று
நானேந்துஞ் சகதண்டம் நீயெபெற்று
நடனதிரு வருக்கலந்து நாடலாமே.

97

உப்பு தீட்சை

நாடவே வேணுமென்றாற் சொல்லக்கேளு
நன்கறிவால் லவணஞ்சேர் கொண்டுவந்து
கூடவே யாழிநீர் படிதான் விட்டுக்
குமுறவே கரைத்தரவி நவநாள்வைத்து
மாடவே கந்தமென்ற கிழங்குதன்னை
மாற்றுவா யதனுறவி மடித்துப்பின்பு
நீடவே நினைமெலும்பு நரம்புதோலும்
நீசதைத்து லவணத்தின் கூடமாட்டே.

98

மாட்டியே யெரிப்பாய்நீ நினைங்கலங்கி
மடியுமப்போ லவணமது கட்டும்பாரு
கூட்டியே யதைக்கலக்கிப் பாரிலிட்டால்
குமரிகட்டும் பொடியுப்புக் கூரைப்பாரு
நாட்டியே யதையெடுத்துப் பதனம்பண்ணு
நாயகியாள் ரவிசீலை கவசங்கட்டி
மூட்டியே சிமிழடைத்து வைத்தாயானால்
மூவுலகும் நீபெறுவாய் மொழிந்தேன்பாரே.

99

சரக்குகள் கட்ட

பாரப்பா பலதொழிலும் பார்க்கவென்றாற்
பணவிடைகால் லவணகட்டு பகர்முலித் தோல்
நேரப்பா கவசமிட்டு போக்கினுள்ளே
நீ வைத்துத்தணலிடவே நீறிப்போகும்
நீரப்பா பூநீரு நாமிட்டு
நிச்சயமாய் ஆடப்பா நினைத்ததெல்லாம்
சாரப்பா பலசரக்குங் கட்டுங்கட்டும்
சதமென்று நம்பவிது முப்புவாமே.

100

நந்தீஸ்வரர்

முப்பு விபரம

முப்புவின் வாறுனக்கு உரைக்கக்கேளு
முதற்பிண்டத் திடப்பிண்ட மூலங்கேளு
இப்புவின் யிடப்பிண்ட மண்டம்போக்கி
யியலான தலைபோக்கிக் கண்டந்தானும்
செப்புவின் தசைநரம்பு தோல்முன்றுங்கூடிச்
சிறந்ததினால் முப்புவும் உப்புக்காச்சு
இப்பூமி பூவினுப்பு உப்புக்காமோ
யியல்பிண்ட வுப்பதனால் முப்புவாச்சே.

101

வாச்சுதென்று மகிழாதே மனம்பொல்லாது
வாயாது வாயாது வசனித்தாக்காற்
போச்சுதென்று மவுனமுற்றா லுறையுஞ்சூதம்
பொருளாகும் மாத்துமிடப் பொன்னம்மண்ணும்
காச்சுதென்று மகிழாதே கல்லதானால்
கண்துலங்கும் பரத்துக்குங் கனியதாகும்
ஏச்சுதென்று புகலுவர் யாவரோடும்
இணங்கினவர்க் குரைத்திட்டா லிதுவும்போமே.

102

போமென்று யெண்ணாமற் சொன்னேன்புத்தி
பொல்லாத சூதருடன் பொருத வேண்டாம்
ஓமென்று அந்திசந்தி யாத்தாள்தன்னை
யுணறுவாய் வங்சிங்சங்நங் உங்கென்றேத்து
வேமென்ற உருநூற்றி யெட்டுமப்பா
விடாமலே ஜெபித்துவர வேணதாகும்
சாமென்ற பாஷாண வெள்ளைதன்னைச்
சாதிக்க வுப்பதனைச் சார்ந்துகேளே.

103

கேளப்பா மனமடங்கி யோகங்கொண்டு
கிரியையுடன் பூரணத்தி லுறத்துறின்று
நாளப்பா தவறாதே பூஜையோகம்
நாடினாற் கிடைக்குமப்பா நான்சொல்முலி
வாஷாணச் சொரிவதுபோற் காலந்தோறும்
வாமமாய்த் தியானித்தால் வாய்க்கும்யோகம்
காளப்பா கண்டத்தான் செயலினாலே
காண்லாம் பலதொழிலும் கட்டித்தேரே.

104

பாஷாணக் கட்டு

தேரவே பாஷாண வெள்ளைதன்னைத்
திறமுடனே கட்டியொரு பலமுமைந்தாம்
ஏரவே கொண்டதனைச் சோதிப்பாலில்
யிசையவே கிராசமிட்டு யிணக்கமாக
நேரவே கிழங்கின்சோ ணிதமுங்கொண்டு
நேராகத் தோய்த்தபின்பு கவசங்கட்டிச்
சேரவே கிழங்கினத்தைக் கவசமிட்டுச்
செப்பரிய கெஜபுடத்தில் மாட்டுவாயே.

105

நிகண்டு

25

மாட்டுவாய் புடமேறிக் கட்டியப்பா
 மகிமையாம் பாஷாணக் கட்டைக் கொண்டு
 கூட்டுவாய் மூலியுட நரம்பினாலே
 கூசாமல் அரைத்ததனைக் கவசங்கட்டிக்
 காட்டுவாய் காட்டுத்தீ மூட்டுவாய்நீ
 காளகண்ட நீறாகுங் கண்டுதேறு
 பூட்டுவாய் பலதொழிலும் வாச்சதென்று
 பூரணமே மனதிலுன்னிப் பொருந்தியாடே. 106

ஆடவே வேணுமென்றால் யோகம் வேணும்
 ஐம்பதுவுந் தன்மயமா யறியவேணும்
 நாடவே சத்திசிவ பூஜைவேணும்
 நாலைந்துங் கட்டியே பூணவேணும்
 தேடவே கன்மமதப் புவையான
 சிறுபெண்ணாள் வாழுமிடந் தெரிந்துநீரில்
 கூடவே உப்புஉப்பு யெள்ளுக் கொண்டு
 குறியான கண்ணமுமப் படியேகூட்டே. 107

வள்ளி

கூட்டியே பாய்ச்சிடுவாய் செம்புக்கப்பா
 கொண்டாடுஞ் சோமனவன் குறிதப்பாது
 நாட்டியே நாலுக்கு ஒன்றுதாயாம்
 நாமறிந்த குறியிதுநா யகியாள் சொன்ன
 பூண்டிதனை விள்ளாதே மூலியாலே
 பூண்டதப்பா யிம்மகிமை புகலொண்ணாது
 வேண்டிலயன் விடுகுறியி லுரைப்பாயார்க்கும்
 விண்டசண்டி னாதனென விளம்பலாமே. 108

துருசு

விளம்பாதே மூலியுட சாபம்மெத்த
 விட்டாடும் உன்குலத்தை வெளியாய்ப் போக்கும்
 தளம்பாதே குடநீரின் மகிமைபோலத்
 தானிருந்தா லின்னமொரு போக்கைக்கேளு
 களம்போன துரிசியது கட்டியொன்று
 காணப்பா பலமைந்து கொண்டு நீயும்
 முளம்பாதே சுக்கிரன்கண் னொளரிந்தமூலி
 மூடதனைக் கொண்டுமேற் கவசம்போடே. 109

போடதனைக் குண்டத்தீ மூட்டினாக்கால்
 பொருந்தி கட்டிப் போகுமது புகைகாணாது
 ஓடதனைக் கொண்டச னெடுத்தகண்டம்
 ஓடாது தங்கமது உனக்கேயாச்ச
 பாடல்தனைக் கொண்டாடி யெடுத்துமைந்தா
 பரமனணி நீறாகப் புதத்தைக்கேளு
 நீடதனை வாழ்விக்கும் சுகத்தைத்தேடும்
 நிலப்பயிரின் கிழங்கினது பிண்டந்தானே. 110

நந்தீஸ்வரர்

பின்டமதாம் முதற்கிழங்கு வரிவேரப்பா
 போக்குடனே கிழங்குவின நவிரங்கொய்து
 துண்டதா யுருத்திடுவாய் சுடுவள்காணும்
 தொட்டெடுத்த துக்கிழங்கினையே துளதாக்கி.
 கொண்மதக் கண்டரதை மாட்டித்தோலால்
 கூட்டியே கவசமிட்டுக் குண்டத்தீயில்
 அண்டர்பிரா னுயிர்மாளத் தீயைமாட்டி
 அதையெடுப்பாய் வெண்ணீறாம் அமலன்றீரே.

111

நீரான துருசுநீர் வேதைகோடி
 நிமிளையப்பா அதிற்கோடி நித்தங்கோடி
 சீரான தங்கத்துக் கீயந்தாற்செம்பாம்
 செம்பதை வெள்ளிக்கீயத் தங்கமாச்சு
 நேரான தங்கத்தை யெடுத்துக்கொண்டு
 நீமனதாய் நந்தியுட மூலந்தேரு
 பேரான யென்மூலம் நீயறிந்தால்
 பிரமனுனக் கீடாகான் பேணிப்பாரே.

112

பேணுவதே மூலாதி மூலமாகும்
 பிரமநவத் தியானமது மூலங்காணும்
 தோணுவதே மனக்கடினம் துலக்கம்போக்கித்
 துய்யமதக் கும்பகத்தி லேறிப்பூர்ணம்
 நானுவதே நவமவசிவ குறியைக்கண்டால்
 நாடுமப்பா நானுரைத்த மூலிகுசுஷம்
 ஊணுவதே துருசுமப்பா நீத்துமட்டும்
 உள்ளபடி வேதையதாம் ஊணிப்பாரே.

113

பார்ப்பதென்ன துருசினுட வேதைமெத்த
 பார்க்கரிது பார்க்கரிது பகரொண்ணாது
 சேர்ப்பதென்ன நவகோடி சித்தரெல்லாம்
 திறவாமல் மயங்கிவிட்டார் துரியமைந்தும்
 கார்ப்பதென்ன யுகமட்டும் வேணுமோதான்
 காலினிடை முடிபோக்கிக் காணுகாணு
 தீர்ப்பதென்ன வகாரமது வுனக்கேகிட்டும்
 சிவசிவா திறந்துவிட்டேன் செம்பொன்மேரே.

114

மேரென்ற மேருவது நீயேயாகும்
 மெய்யான மெய்யதுவும் நீயேயாகும்
 வேரென்ற வேரதுவும் நீயேயாகும்
 விளங்குகின்ற நவமைந்தும் நீயேயாகும்
 பாரென்ற பாருப்பு நீயேயாகும்
 பஞ்சகர்த்தா னைந்துபேர் நீயேயாகும்
 சாரென்ற சராசரங்கள் நீயேயாகும்
 சத்தபரி சரூபரச கெந்தமாச்சே.

115

ஆச்சப்பா துருச துவும் நீயேயாகும்
 ஆனதொரு சூதமது நீயேயாகும்
 மாச்சப்பா கருவியுனக் குள்ளேயாச்ச
 மம்நம்வம் சிம்மசியுன் னுருவேயாச்ச
 பாச்சப்பா தீயதுவு மஞ்சமாச்ச
 பரமுனக்குக் கிட்டாதே பாவம்போச்ச
 ஏச்சப்பா விழியிரண்டுக் கேச்சேயாச்ச
 விதுயிரண்டுங் கண்டறிந்தால் யேமமாச்சே. 116

ஏமமென்ற வாறுனக்கு யியம்பக்கேளு
 யேமமதே விழியிரண்டும் யேமமாச்ச
 வாமமென்ற தாமமதே நவமுமாச்ச
 மருவிநின்றார் கேள்வியது யேமமாச்ச
 தாமமென்ற தாமமதே உந்தியாச்ச
 தப்பாது யோகமுண்ணத் தானேயேமம்
 காமமென்ற காமமதே மூலமாச்ச
 கட்டறுத்துக் கொண்டவர்க்கு யேமந்தானே. 117

தானென்ற யேமத்தின் குறியைக்கேளு
 தானேறிக் குறிகடந்தால் தானேயாச்ச
 வேமென்ற ஆங்காரம் விட்டுத்தேர்ந்தால்
 விடமுனக்கு வேறுமுண்டோ பொன்னாம்வேதை
 போமென்ற மவுனத்திற் பூட்டிருந்தார்
 பொருளாகும் உன்மேனி பூக்கும்பிண்டம்
 நாமென்று நாம்சொன்னோம் பிண்டமூலி
 நல்குமப்பா யிருந்திடத்தில் நயந்துதேரே. 118

நயந்தேரக் காணுவது யிந்நூலப்பா
 நாலாறுக் கீடாகும் நவின்ற வேதை
 பயந்தோர்க்குக் கிட்டுமிதிற் தூலகுசும்
 பஞ்சவுப்புக் கருவதுவும் பலிக்குமூலி
 அயன்தேடி மால்காணான் தரித்தமூலி
 அப்பப்பா அரன்றரித்தா னந்தமூலி
 முயந்தேறக் காணுமப்பா சத்தியாத்தான்
 முடிதரித்தா ளம்மூலி மூலந்தானே. 119

மூலமென்ற வழலையது முப்பூவாச்ச
 மூதண்டக் கருவதுவு முடிந்தமூலி
 காலமென்ற காலனுக்கு மாதாமூலி
 கண்டவர்க்கு யெளிதான கமலமூலி
 பாலென்றார் பால்சொரியும் பஞ்சமூலி
 பரிந்தெவரும் பொசிக்கின்ற பச்சைமூலி
 ஞாலமிசை மெத்தவுண்டு நடனமூலி
 நவின்றிட்டால் வெளியாகும் நயந்துபாரே. 120

நந்தீஸ்வரர்

நயந்தோர்க்குக் கிட்டுமது நல்லமூலி

ஞாலமதில் வேறிலைநாதாக்கள் வைத்தார்
பயந்தோர்க்குக் கிட்டுமென்று மறைத்துவேறே
பச்சிலையு மண்ணுமென்று பாடிவைத்தார்
கயந்ததொரு கசடருக்காய் காலாங்கிநாதர்
காட்டாமல் மறைத்துவைத்தார் நூல்கடோறும்
நயந்தவனே சண்டிசா உனக்குரைத்தேன்
நாதாக்கள் காணாத நாதந்தானே.

121

நாதமென்ற நாதமதி லுண்டாமூலி

நாதமென்று சொல்லுவது நாதமாமோ
போதமென்றாற் போதமுண்டு அந்தமூலி
போதமது வேறுமில்லை புகன்றாற்பித்தம்
நீதமென்ற நீத்தினங்க ஞுண்டமூலி
நீணிலத்திற் கட்டுமந்த யெட்டெட்டுந்தான்
வாதமென்ற வாதமதிற் பிறக்குமூலி
வாயாது மற்றொன்றி லாடுவாரே.

122

வாடுவார் பொன்தேட மயக்கமுற்று

வாட்டுசெம்பு அயத்தில்வெள்ளி அயத்திற்பூண்டை
தேடுவா ருப்புச்சுண்ணம் திகைத்துமய்யோ
தெரிந்துதென்று மெழுகுசெந் தூரம்பார்ப்பார்
பாடுவார் பலபலநூல் கண்டுகண்டு
பாய்ச்சுவார் தேவதைக்குப் பாழாம்நூலு
கூடுவார் மயக்கமுற்றுக் கூடிச்சென்று
குடிகெட்டு நூலறியார் குருக்காணாரே.

123

குருக்காணா மூடரப்பா கோடாகோடி

கும்பித்துத் தம்பித்து மாண்டார்கோடி
உருக்காணா மூலியிட பீடங்காணார்
உலுத்தரப்பா மூலிகையால் மாண்டார்கோடி
கருக்காணார் கண்டதுவுங் காணார்கோடி
கடைகெட்டு வுதிக்கண் போனார்கோடி
உருக்கலந்த முதற்பிண்ட மூலிகாணார்
ஓகோகோ காசளவு பொன்காணாரே.

124

காணாரே பொன்னென்ற மாயப்பூட்டைக்

காணுவரோ சண்டாளக் குரும்பர்தாமும்
ஊணாரே பொன்னிருக்கும் பீடங்கண்டு
உருவளிக்க மாட்டுவரோ உலுத்தபாண்டம்
காணாரே கண்டெடுத்த பொசிப்பைப்போலக்
காயத்திற் நடக்கைகளைக் காணார்பாவி
நாணாது நாணாது பொல்லாவாழ்க்கை
நாய்கொடுவால் மூடருக்கு நாடாமூலி.

125

மூலிவிண்டாற் சொரிந்தாடும் உலகமப்போ
முடிந்துதப்பா சத்தியம் மூழ்கிப்போச்சு
காலிவிண்டால் ஒன்றுமில்லை கட்டையாச்சு
கண்டுகொள்ளு மூலியுட கருத்துமப்போ
நாலுவிண்டா லொன்றுமில்லை யொன்றுங்காணார்
நாலடங்க நாலுண்டாம் நடக்கும்வேதை
பாலுண்டால் பொருளுதவி பரமுண்டாச்சு
பாலிலொரு பலனுமில்லை பாசம்போச்சே. 126

போச்சுதப்பா ஆழியும்பொன் மேருஞ்சேர்ந்து
புகட்டுமப்போ சதாசிவமு மடங்கிவேகத்
தோச்சுதப்பா நவகோண சத்தியாகும்
சுழிமுனையும் முனையாகுந் தூலமப்போ
காச்சுதப்பா விண்ணுமண்ணும் பொருளேயாச்சு
கண்ணிரண்டும் மறைத்துமனக் கண்ணதாச்சு
வாச்சுதப்பா சிவானந்தி வாழுமூலி
வாகனப்பெண் ணாத்தாளும் வாய்விண்டாளே. 127

விண்டவர்க்கே காணுமப்பா வேதைகோடி
வீணருக்குத் தெரியாது வேதைமார்க்கம்
கண்டவர்க்கே காணுமப்பா துருசயோகம்
காணாது காணாது கசடர்க்காகா
உண்டவர்க்கே காணுமப்பா குதருசும்
ஒருக்காலுங் காணார்கள் உலுத்தரப்பா
தொண்டர்க்கே காணுமப்பா வெள்ளைப் போக்கு
குதருக்குக் காணாது துலைந்துபோமே. 128

துலைவதென்ன யிருப்பிடத்தைத் தொட்டோர்க்காகும்
தோணாது துஷ்டருக்குத் தூரமாகும்
அலைவதென்ன வாதமென்ற தறியாமுடர்
அடக்கமவ ரிடத்திருக்கு மந்தமூலி
உலைவதென்ன உலையிலிட்டு வுதிவ்வுதி
ஒகோகோ கெட்டலைந்த உலுத்தபாண்ட
மலைவதென்ன குகையென்ன வனத்திலென்ன
மாயமென்ன மனம்விட்டாற் காணுந்தானே. 129

தானென்ற சிவாட்சரமே மூலம்மூலம்
சதாநித்தம் பூரணமே யோகம்யோகம்
வானென்ற பொருளுனக்கே தீபந்தீபம்
வாய்க்குமப்பா சுழல்மூலி வாடைதோற்றும்
கானென்ற ஐம்பூதம் உன்னைத்தள்ளிக்
காட்டிவைக்குஞ் சுழல்மூலிக் கடுத்தவேதை
நானென்றும் நீயென்று மறிந்தாயானால்
நாடுமந்த மூலிகுணம் நாடாம்பொன்னே. 130

நந்தீஸ்வரர்

பொன்னாக்கச் செம்புகொண்டு அலைவார்கோடி
 பொன்னிருக்குத் துருசியென்று புகைப்பார்கோடி
 என்னாக்குப் பாஷாண வெள்ளைகொண்டு
 எடுப்பதற்குப் பொன்வெள்ளி யென்றுங்காணார்
 கன்னாக்கும் உலைகுதங் கொண்டுக்கட்டக்
 கண்ணவிந்து கெட்டவரோ கோடாகோடி
 ஒன்னாக்கும் அயக்களங்கு கண்டதென்று
 ஓடிவிட்டார் சண்டாள ருலுத்தராமே.

131

ஆமென்ற வகாரசித்து உனக்குரைக்க
 அண்டமுக டுருவிடுமே யப்பாசண்டி
 நாமென்ற பேரைவெளி விள்ளலாகா
 நவின்றபின்பு தெரியுமந்த நந்திமூலம்
 தாமென்ற துருசுவெள்ளை குதங்காணுந்
 தங்கமதைத் தன்மயத்தில் தாக்கவேணும்
 வாமென்ற சிறுபெண்ணை மயக்கிக்கொண்டால்
 வகாரமப்போ சிக்கியல்லோ வாய்க்குந்தானே.

132

தானென்ற வழலையினால் துருசுகட்டி
 தப்பாது உப்பாலே நீற்றிக் கொண்டு
 வானென்ற சுண்ணந் தங்கத்துக் கீயந்தால்
 வாய்க்குமப்போ தங்கமது செம்பாஞ்சண்ணம்
 கானென்ற வெள்ளிக்குச் சுண்ணமீயந்தாற்
 காணுமப்பா ஆறேழு மாற்றுக்காணும்
 நானென்று சொல்வதுக்கே மாளாதப்பா
 நாயகியா ஞ்றவில்லாமல் நாடாதாமே.

133

நாடாது பூரணமே யில்லாவிட்டால்
 நாதாக்கள் யோகங்கள் காணாவிட்டால்
 ஓடாது பஞ்சகுறி தப்பிற்றானால்
 ஓகோகோ ஒன்றுமில்லை ஓடிப்போச்சு
 நாடாது முத்தொழிலும் நடனங்காட்டும்
 நாயகியாள் தனைவெறுத்து நடனப்பூட்டைக்
 காடாகத் தான்ஜெபித்துப் புதைத்துவைப்பாள்
 கனகமென்ற வேதையைநீ காணமாட்டாய் .

134

காணாது மூலியுட குஷுமப்பா
 கண்டறிந்தாற் காணுமையா கனகமப்போ
 வீணாகத் துருசுகொண்டு அலைவதென்ன
 வேதையுனக் காகாது வெறும்பேச்சாச்சு
 பூணான குதமது புகைந்துபோச்சு
 பொய்யாச்சு பாஷாணம் பூத்துப்போச்சு
 கோனான மால்தெரிக்கு மந்தமூலி
 கொடுமுடிபோல் வேரோடுங் குளிர்ந்தமூலி.

135

மூலிவிள்ளக் காட்டுகிறேன் பின்னையப்பா
 முகடையுனக் கறிவித்தேன் தெளிவதாக
 பாலிகுண சாலிதய வாணிகுசூழ்
 பகர்ந்தறிந்தால் மூலியிடம் பார்ப்பாயப்பா
 நாலிரண்டு மோராரும் ஐந்துமேழும்
 நல்லெட்டெட் டும்வாய்க்கும் நானுரைப்பேன்
 காலிபல மூலியெல்லாம் காரங்கட்டும்
 கட்டினதோர் கட்டறிந்து காணுகானே.

136

காணப்பா காரமென்ற காரந்தன்னிற்
 காணுமப்பா பதின்மூன்றி லொன்றுதேரும்
 தாணப்பா தகரமென்ற தகரந்தன்னைத்
 தள்ளிவிடு பதின்மூன்றி லொன்றுதேரும்
 நாணப்பா வகாரமென்ற பூட்டிற்காணும்
 நல்கிடுவாய் பதின்மூன்றும் மூன்றும்நான்கில்
 ஊணப்பா ஒன்றுதள்ளி நின்றபூட்டை
 யுகமுடிந்த தென்றுசொல்லி யூன்றிக்கொள்ளே.

137

கொள்ளுதற்கு மூலியதாங் குறியைக்கண்டு
 குதிகொள்வாய் மனோன்மணியைக் கும்பிட்டேத்தி
 விள்ளுதற்கு உந்தனுக்கா யுரைத்தேனப்பா
 விள்ளாதே சத்திபதம் உன்மேல்வைத்தேன்
 எள்ளுமய மறிந்தவனே சண்டிநாதா
 இதைவிட்டாற் போக்குனக்கு வேறேயில்லை
 உள்ளுமயம் பிரமயமு முரைப்பேன்கேளு
 உற்றஅண்ட பிண்டதலை வாறுதானே.

138

தானென்ற சகரமது தொண்ணூற்றொன்று
 தான்தள்ளிச் சேர்த்திடுவா யொன்றுகாணும்
 கானென்ற நகாரமதைக் காரங்கொண்டு
 கண்டுகொள்வா யறுபத்து ஐந்துந்தள்ளி
 ஊனென்ற ரெண்டுமப்பா ஒன்றேயாச்சு
 ஒகோகோ மூன்றுமப்பா ஒன்றேயாச்சு
 மானென்ற மலர்விழியா ளண்டமப்போ
 மகிழ்ந்துனக்குத் திறந்துவிட மாயம்பாரே.

139

பாரப்பா அண்டத்தின் கொலுவையைப்போ
 பராசக்தி மக்களப்பா பார்த்திருப்பார்
 காரப்பா அவள்கொலுவி லண்டபாகம்
 கணக்கிட்டு முடியாது கர்மிகாணான்
 ஏரப்பா அதுவழியா யூனிட்டாப்போல்
 இருக்குமந்தப் பிண்டகொலு வதனைக்காணு
 சாரப்பா அவள்புயத்தின் மீதிலேதான்
 சார்ந்தவுடன் காண்பாய்ப் பிண்டந்தானே.

140

நந்தீஸ்வரர்

பிண்டமென்ற முதற்பிண்டங் கண்டாயானாற்
 பிசகாது வாய்திறந்து புலம்புமப்போ
 அண்டமது உனக்குதய மானாலப்போ
 அசைந்தாடும் மேனியெங்குந் துண்டங்காணும்
 சண்டனெனு முனையப்போ சதாநந்தித்தாய்
 தான்வணங்க அவள்மூலங் காணவேணும்
 பிண்டவிந்தைக் காணாத மூலியாலே
 பெறுவதப்பா வேதைபல தொழிலுந்தானே.

141

தொழிலென்றா லெத்தொழிலு மிதற்கொவ்வாது
 சொரூபவா னந்திகொலு சூகஷமப்பா
 வழியென்றால் வழலையப்பா அதுவேயாகும்
 வாகான நாதமது அதுவேயாகும்
 கழிவென்ற கழிவதுவு மதுவேயாகும்
 கட்டான வீடமையு மதுவேயாகும்
 ஒழிவென்ற முப்பூவும் உப்புமாகும்
 ஒடுங்குமையா யெட்டெட்டு மொடுங்குந்தானே.

142

ஒடுங்குவது துருசதனாற் பூர்க்குஞ்சுண்ணம்
 உப்பு வெள்ளை பிண்டத்தோல் வலுத்துப்போகும்
 அடுக்குமென்றே உனக்குரைத்தேன் தெளிவாயானால்
 ஆடுமப்பா நவகோண மண்டத்தாலே
 கடுங்கோள் பொய் சூதருக்குப் பாலனாதன்
 கைபிடித்த சூலமெனக் கண்டுகொள்ளு
 படுவேதைக் கொடுங்குவதே பாகமாகும்
 பயனறிந்தோர் பாலிப்பர் பாஷாணக்கட்டே.

143

கருவிடையம்

கட்டுவது பிண்டத்தோல் நிணமுமாச்சு
 காயான பின்பதுவே சுண்ணமாச்சு
 வெட்டுவது பிண்டரெத்தம் பச்சையாலே
 விட்டுதப்பா சூதமல ரதனாலாசை
 பட்டுதப்பா செம்பதுவுங் களங்குபோக்கிப்
 பதிவான அயமுதலாய்க் காணலாகும்
 விட்டுதப்பா உனையடைந்த பாசம்விட்டு
 விண்மயமுந் தன்மயமும் உனக்காம்வேதை.

144

வேதைபர வெளியாகும் அண்டபிண்டம்
 வெளிகண்டா லுனக்காச்சு வேதைகோடி
 ஊதையிலே காணுவரோ பதத்தின் வாழ்க்கை
 ஒருக்காலுங் காணாது ஓடிப்போகும்
 வாதையினாற் காணுவதே சத்திபூட்டு
 வாயாது வாயாது துருசவெள்ளைப்
 பாதையிலே கிடைக்குமப்பா வேதைமார்க்கம்
 பார்ப்பவனே கண்டெடுப்பான் பதத்தின்பூட்டே.

145

பொடிப்பதற்கு முதற்கிழங்குப் பூகம்வேணும்
 பூட்டப்பா கட்டுதற்கு அண்டம்வேணும்
 ஊட்டப்பா அண்டத்தின் வழலைவேணும்
 ஊன் சதைதோ லெலும்புப்பால் உப்புவேணும்
 நாட்டப்பா மாய்ப்பதற்கு நாவுணும்
 நாயகியாள் தன்சிலை யீடுவேணும்
 கூட்டப்பா யிதுவுனக்கு வாய்த்ததானாற்
 குமுருமப்போ பூரணத்திற் குடியாவாயே.

146

ஆவதுவே மணப்பூட்டா லழிந்து போகும்
 அடக்கமில்லார்க் கணுவளவு மாகாதாகா
 பாவமென்ன பாவமதாங் கருவழிக்கப்
 பலபின்னத் தலைதரித்த பாவங்கண்டாய்
 சாவதுவே மெய்யறிந்து அண்டத்தாசை
 சார்ந்தெடுப்ப தாகாது சாபம்மெத்த
 நாவதுவே நிலைநின்றாற் காணலாகும்
 நாடாது சாபமிப்போ நாடிப்பாரே.

147

பாரப்பா நகரவட்டம் அறுகோணங்கீறி
 நடுவரையங் கடைவரையும் ஓமதாக்கி
 தீர்ப்பா கோணத்தில் வய-நய-சிய மூன்றும் அக்னி
 திறமையுடன் நம்-வம்-உம் மூன்றும் வருணனாகும்
 ஏரப்பா யங்-கிங்-மூன்றும் நிருதியாகும்
 எமகண்ட அக்-இக்-உக் மூன்றும் யீசான்யம்
 காரப்ப ருத்ரன்ருத்ரி மயானகண்டம்
 காட்டுவாய் கோணநவ சூலம்போடே.

148

போடுவாய் நடுவரையில் சு-ரி-ந வென்றுமாட்டி
 பொங்கமுட னோதுவதோர் உருவைக்கேளு
 கூடுவது ரிம் ரும் னாம் ஊம் ஆமென்றே
 குறிஓரா யிரத்துநூ றுருவையோத
 ஆடுவாள் மனோன்மணியாள் ரூபங்கண்டு
 ஆர்ப்பரிப்பாய் ரீங்காரவோங் காரமிட்டுச்
 குடுவாய் மலர்ப்பதத்தில் விழுந்துஓதத்
 துலங்குவாள் மனக்கசட்டின் குகங்காணே.

149

காணப்பா சண்மீச நாதா நாதா
 கமலமது கண்திறக்குங் கதிரோனைக்காணப்
 பூணப்பா அம்மொழியா ளுரைப்பாளாத்தாள்
 போதுமப்போ உன்மேனி பூத்துப்போச்சு
 ஆணப்பா ஆணுமல்ல பெண்ணுமல்ல
 அரகரா நாதமில்லா தமைந்தமூலி
 நாணப்பா உரைத்துவிட்டேன் மாயப்பூட்டை
 நமனுமென்மேல் வஞ்சமி.. நவின்றிட்டேனே.

150

நந்தீஸ்வரர்

இட்டேனே கமலமுறை வாணிபாதம்
 இணங்கினேன் பூரணத்தை யோகங்கொண்டு
 பட்டேனே யல்லவெகு பாட்டிற்சென்று
 பாதமங் குசபாச செந் தூரத்தானை
 விட்டேனே கும்பமுகச் சாலைகண்டு
 விகண்டமணி பூரகத்தை யோங்கித்தாண்டி
 மட்டேறுங் குழலாள்தன் பதம்பணிந்து
 மாயமென்ற பூட்டறிந்து மகிழ்ந்து கண்டேன்.

151

கண்டனப்பா வழலையென்ற போக்கையெல்லாம்
 கண்டதில்லை யென்கிலுமே வழலைமார்க்கம்
 விண்டேனே உப்பென்ற தீர்க்கமெல்லாம்
 விதிவிதமாய்க் காணவொரு பலனுமில்லை
 சண்டாளத் துருசதனாற் கோடிகண்டேன்
 சண்டிகட்டி நீத்தவில்லை சாம்பலாச்சு
 பண்டான பாஷாண வீரம்பூரம்
 பார்த்தவித்தை கோடியுண்டு பலன்காணேனே.

152

காணேனே வேதையுப்பு சப்பாய்ப்போச்சு
 கடுத்துருசப் பாஷாணம் காற்றாய்ப் போச்சு
 ஊணேனே சுவாசமது ஒடுக்கத்தாலே
 ஒண்ணரையுங் கால்மூன்றும் ஒடிப்போச்சு
 ஆணேனே பெண்ணோவென் றறியாப்பூட்டை
 அறியாமற் பட்டதொரு கோடியுண்டு
 சாணேனோ முழுமேனோ வென்றகுசும்
 சாதகங்கண் டவன்கருதி யறிகுவானே.

153

அறிவாலே காண்பதப்பா சாரப்போக்கு
 அறிந்தவன் மூலிகண்டு மகிழ்வுகொண்டு
 தெரிவானே மூலியுட நாதமப்பா
 தெரியாதார் தேறுவரோ சாரப்போக்கை
 மறிவதே மாயமப்பா சாரமென்று
 மாணவனே காண்பதுண்டு மாயமூலி
 பிறிவதே கருணைக் சாரின் குசும்
 பிரித்துரைப்பேன் காரத்தன் பிண்டமூலம்.

154

மூலமப்பா வேறில்லை சாரமூலம்
 முண்டமப்பா பிண்டத்தி லுதித்தசாரம்
 தூலமப்பா காரமதிற் சேர்ந்ததாலே
 துகண்டசக்தி நாதமது சாரமாச்சு
 பாலமப்பா வேதைக்கு உனக்குரைத்தேன்
 பலதொழிலு மிதற்குள்ளே ஒடுக்கமாகும்
 சாலமப்பா வேறில்லை யிதுவேயாதி
 சாற்றுகிறேன் விபரமதே சார்ந்தபேரே.

155

பேரப்பா சாரபலம் பத்துவாங்கிப்
 பின்கரைத்துப் பாத்திரத்திற் கீழண்டத்தைத்
 தூரப்பா அதையுடைத்து நீரைவிட்டுச்
 சூழ்கருவை நசிக்கிட்டுத் தீயில்வைக்க
 மீரப்பா யெரித்திடவே கட்டிப்போகும்
 மிதமான யிச்சாரக் கட்டுமாகும்
 நாளப்பா சாரத்தின் போக்கைவிள்ள
 நம்மாலு முடியாது நாட்டிப்பாரே.

156

பாரப்பா சாரமென்ற கட்டுப்போக்கு
 பாயுமப்பா அண்டமூ டுருவித்தானே
 ஊரப்பா களங்கென்ற தெல்லாமாத்தும்
 உத்தமனே கற்பமிட்டா லுறுதியாகும்
 நாரப்பா மூலியந்த வேகச்சாரம்
 நாதமுதல் பலதுக்கம் ஆதியாச்சு
 சீரப்பா சாரமென்ற கெட்டிச்சாரம்
 தீர்ந்தவனே காண்பன்நந்தி துறவுதானே.

157

ரசக்கட்டு

தானென்ற சூதமது பலமே கொண்டு
 சாய்ந்திடுவாய் முள்ளிக்காய் கசப்புக்கட்டும்
 வேனென்ற மூன்றுநாள் ரவியில்வைக்க
 விதமான சுத்தியது வாகுமப்பா
 கானென்ற சூதத்தின் திட்டுப்போகக்
 கட்டுமப்பா வித்திலாக் காயில்வித்தாம்
 நானென்று சொல்லாதே காயின்சூசும்
 நவின்றனப்பா பொன்மேனிக் காயிற்கானே.

158

காணுவது பொன்னிறமாங் காயின்சூசும்
 கண்டிட்டாற் காணலாம் மூலியாலே
 ஊணுவது காயில்கட்டுஞ் சூதத்துக்கு
 உடுசீலை முதற்பிண்ட மதனைப்பார்த்து
 நானுவது மற்றதப்பா ஆறும்பார்த்தால்
 நங்கையவள் முகமினுக்கைக் கண்டுகூர்ந்து
 தானுவது முன்பின்பார் நிலப்பயிரைத்
 துலைத்திடுவாய் துணித்தமான் கீரித்தானே.

159

கிரித்திடுவாய் முதற்கிழங்கு வருவாய்க்காணும்
 கிழித்தெடுத்து அங்கசத்தோ டுரலிலிட்டுப்
 பிரித்திடுவாய் மைபோல இடித்துக்கொண்டு
 பிசகாமற் கவசமிடு சூதத்துக்கு
 மரித்திடுவாய் அணலித்தோல் தீயைமூட்டி
 மாட்டிடுவாய் காட்டுத்தீ மாண்டுபோச்சு
 எரித்தசிவன் கண்ணாச்சு ஏமமாச்சு
 இனிமையுள்ள சண்டசா எளிதாய்விட்டேன்.

160

நத்தீஸ்வரர்

விட்டனப்பா சிவானந்த மூர்த்திநாதம்
 விடுபட்டு அழிந்துகட்டி வேதையாச்சு
 பட்டனப்பா ஒருவருக்கும் விள்ளொண்ணாது
 பாழாச்சு பாழாச்சு பரமலோகம்
 கட்டான சண்டாளக் கசடருக்குக்
 காணாது காட்டாதே கக்கிப்போகும்
 ஒட்டாத நாதமப்பா உலகநாதம்
 உன்பதமுந் தன்பதமு மொடுக்கமாச்சே. .

161

ஆச்சப்பா சத்திசிவ மடங்கிப்போச்சு
 அரகரா வேதையென்ற வாதமாச்சு
 போச்சப்பா பலதொழிலு மிதுவேயாச்சு
 பொல்லாத பயல்களுக்குப் புகலொண்ணாது
 பாச்சப்பா யோகமில்லா மடையருக்குப்
 பலியாது யிவ்வேதை மாயமாகும்
 காச்சப்பா கண்துலங்கு மாத்தாள்சொன்ன
 ககனமப்பா விள்ளாதே கசடர்க்காமோ.

162

ஆமென்ற சூதத்தைக் குகையிலிட்டு
 ஆச்சென்றும் போச்சென்றும் பாகத்தப்பி
 மூமென்ற மூலிபத மறிந்திருந்தும்
 உதவாமற் செய்பாக மோடிற்றென்பார்
 சாமமென்ற சண்டாளப் பிணங்களப்பா
 சதாகோடி காலமெல்லாஞ் சார்ந்தாலாமோ
 ஊமென்ற குகையூதிக் கெட்டமாந்தர்
 ஒருகோடி கணக்கிடவு மொவ்வாதென்னே.

163

ஒவ்வாத வார்த்தையது நிலைப்பதேது
 ஊதியே கெட்டமாந்த ருறவாகாது
 செவ்வாயாள் கதிர்கிரணத் திங்களாத்தாள்
 சிவந்தவளே பிண்டத்துக் காதியப்பா
 எவ்வாறும் கண்டவளைப் பூசித்தேத்தி
 யிதம்பேசித் தறித்திட்டாற் குருதிதோயும்
 அவ்வாறு சவ்வாது கொண்டுநீயும்
 அந்தரத்த மதிலிடவே நாட்டங்கேளே.

164

கேளப்பா குருதியதில் திட்டம்மூன்று
 குமரிபொங்கும் வகையறிந்து யெடுக்கவேணும்
 தூளப்பா ரவிபடவே சுவரிற்றானால்
 சுசுமுனக்கு வேறில்லை சொர்ணமாச்சு
 நாளப்பா அண்டத்தின் கருவெடுத்து
 நாயகியாள் தன்சீலை கவசமிட்டு
 மீளப்பா தூளுடனே புழுக்கூட்டி
 மீட்டுசெந் தூரிக்குந் தியிற்றானே.

165

நிகண்டு

37

தானென்ற பிண்டத்தாற் கட்டுமுன்று
 சந்தேக மில்லையப்பா சாபம்மெத்த
 வேனென்ற குருதியுட மூலிதானும்
 வெளுமையென்ற கலையதனிற் பட்டுதானாற்
 போனென்றாற் போகாது வெள்ளரவியிட்டுப்
 புத்தியுட னறிந்துகொள்ளு மூலிகுசும்
 நானென்ற குறியெவர்க்குங் காட்டவேண்டாம்
 நாயகியாள் பரவசவே நன்மைதாக்கே.

166

லிங்கக் கட்டு

தாக்கவே யின்னமொரு குசுங்கேளு
 சாதியென்ற லிங்கத்தைப் பலமேகொண்டு
 காக்கவே யரைக்காணி தூளிற்சேர்த்துக்
 கவசமிட்டுப் பிண்டத்தோல் மூடித்தீயிற்
 சாய்க்கவே தணலிடவே கட்டிப்போகும்
 சாய்க்காடைப் புடமிடவே தங்கமாகும்
 வாய்க்குமே கட்டான லிங்கங்கொண்டு
 வாழலாங் கோடிவித்தை வாய்க்கும்பாரே.

167

லிங்க மெழுகு

வாய்க்குமே மெழுகுலிங்க மாகவென்றால்
 மைந்தனே சண்டசா மார்க்கங்கேளு
 காய்க்குமே வளையல்வெடி கரியுப்போடு
 கட்டான சவுட்டுப்பு காந்தியுப்பு
 மாய்க்குமே ஐந்துப்புங் காரசாரம்
 மகத்தான துருசுவெள்ளை பூரம்வீரம்
 தேய்க்குமே சாரமுடன் விந்துங்கூட்டிச்
 சிவசிவா வகைக்குபலம் நிறையொன்றாமே.

168

ஒன்றான பலமதனைப் பொடித்துச்சேர்த்து
 ஒகோகோ என்னசொல்வேன் உம்பர்சாட்சி
 கன்றான வேதவல்லித் தாயின்நாதம்
 காட்டுவாய் பொடியிலிதைக் கலக்கத்தானே
 பன்றான பொடிகலந்து நாதத்தோடே
 பாய்ச்சுதற்குச் சொல்லக்கேள் பரமயோகி
 ஒன்றான ஒன்றல்லோ மகளேயப்பா
 உற்றஅண்டந் தனையெடுப்பாய் பத்திதானே.

169

அண்டக்கிருதம் ஜெயநீர்

பத்தியாம் அண்டத்தை யெடுத்துவந்து
 பாரதனை யுடைத்துமெள்ள மைபோலாக்கிச்
 சத்தியாம் மனோன்மணியைத் தியானஞ்செய்து
 சதமாய் சிம் யிம் வம்மென் றோதியந்த
 முத்தியாம் நாதம்விட்ட பொடியைத்தூவி
 மூடுவாய் மேலேயொரு பாண்டந்தன்னை
 அத்தியாம் முகவனையே போற்றிசெய்து
 அரகரா ரவியிட்டுத் திறத்தைக்கானே.

170

நந்தீஸ்வரர்

காணவே சொல்லிவிட்டேன் வெளிவிட்டே
கனகமுனக் காதியது கர்மநோய்க்கும்
பூணவே ரவியிலிட்ட பொடியைப்பாரு
புகழாக இரவுபகல் நாளுமுன்று
தோணவே நின்றிடவே மூன்றாம்நாளில்
துலங்குமப்பா செயநீரின் சொரூபம்பாரு
மாணவே அதைக்கலக்கி யிருத்துக்குப்பி
மைந்தனே பதனமிட்டு வரிசைகேளே.

171

கேளப்பா செயநீரில் நின்றசத்தைக்
கிளர்ச்சியுடன் ரவியிலிட்டு உலர்த்தித்தூளாய்
மீளப்பா தூஷதனைப் பதனம்பண்ணி
மேன்மையுடன் சீனியொரு பலமேயிட்டுத்
தூளப்பா சண்டிசா சன்னிதோஷம்
சோகைபல வாதமுதல் யாவற்றுக்கும்
ஆளப்பா விருகடியாம் பாலிலீய
அப்பனே அவையகலும் வாறுதானே.

172

தானென்ற பத்யம்புளி புகையைநீக்கு
தப்பாது தப்பாது கிருதமப்பா
வானென்ற பலருக்கும் வாய்த்ததிந்த
வகையான அண்டநவ கிருதகுக்ஷம்
மானென்ற யென்னப்பன் யென்தாய்சொன்ன
மர்மமிது விள்ளாதே மாயமாகும்
நானென்ற நிலைமையுனக் குண்டுமானால்
நாயகனே ஜெயநீரின் போக்கைக்கேளே.

173

விஜயநீர் வித்தை

கேளப்பா செயநீரி லாடுஞ்சூக்ஷம்
கிருபையுள்ள சண்டிச முனியேபாரில்
பாளப்பா கொலைகளவு பொய்மையோர்க்கும்
பராபரியாம் நூல்பாராச் சண்டிகட்கும்
நாளப்பா சென்றாலு மிதனைமைந்தா
நாடாதே நானென்ற வாக்குப்பொல்லா
கூளப்பா கக்கிவிடும் நாய்போலாவார்
கும்பகமும் பூரணமுங் குறைந்துபோமே.

174

போமென்று யானுரைத்த மொழிபொல்லாது
போக்காதே போக்காதே புத்திவேணும்
தாமென்ற ஆணுவத்தைத் தள்ளவேணும்
சதாகாலம் பூரணத்தைச் சாரவேணும்
ஓமென்ற சிவாயத்தி னின்றாயானால்
உமக்கல்லோ கிடைக்குமந்த உம்பர்யோகம்
நாமென்றும் தாமென்றும் எண்ணவேணும்
நாதாந்தப் பரவெளியை நாடும்பாரே.

175

பார்க்கவே அண்டசெய நீரிலப்பா
 பாய்ச்சவாய் செம்புமோர் பலமேகாய்ச்சித்
 தீர்க்கமென்ற களங்கறயிவ் வாறுமூன்று
 செய்தசெம்பைக் காய்ச்சிடுவாய் தட்டித்தட்டி
 ஆர்க்கமென்ற செம்பதனைத் தங்கத்துக்கு
 அப்பனே ஊட்டிடுவாய் நாலுக்கொன்று
 சேர்க்கமென்ற சொர்க்கமப்போ துலங்கிக்கொணுஞ்
 சீரான செம்பாகுஞ் சூதுகானே.

176

சூதான செம்பதனைச் ஜெயநீர்விட்டுச்
 சுவறிடவே காய்ச்சிவைப்பா யுப்பாய்க்காணும்
 நூதான செம்புப்பைக் கலையமிட்டு
 நுணுக்கமுள்ள தையல்பட்டை வராகனிட்டு
 ஊதான கவசமிட்டுச் சீலைசெய்து
 ஊதிடுவாய் நாழிகையி லொன்றிலேதான்
 வாதான செந்தூர மாகும்பாரு
 மகிழ்வான வேதைக்கு மாகுமாமே.

177

ஆமப்பா தீர்ந்திடவே காணும்பாரு
 ஆண்மையுள்ள தாமிரத்தின் ஜோதிக்காட்சி
 நாமப்பா புத்திகெட்டு விண்டோங்கண்டாய்
 நாயகியாள் திருவாக்கு நாசம்பண்ணும்
 காமப்பா லுண்டவர்க்குங் கசடருக்கும்
 காட்டாதே மூலியண்டஞ் சாபமெத்த
 வாமப்பா செந்தூரம் வாய்க்கும்நல்ல
 வார்த்தையுள்ள குணவானுக் காதிகானே.

178

காணுவது செந்தூரக் காட்சிகேளு
 காயநிலை கண்டவர்க்கே கைகொண்டாடும்
 புணுவது செம்புமோர் பலத்துக்கப்பா
 புகட்டுவாய் செந்தூரம் நாலைத்தானே
 பேணுவாய் புரிமெத்த தசமாற்றாகும்
 பெருமைபெற்ற சண்டசா பொல்லாவித்தை
 வாணுவாய் மனமகிழ்ந்து விண்டேனிந்த
 வாக்குதப்பி வெளியில்விட்டால் வாயாதாமே.

179

தாமென்ற நந்திகொலு பிண்டம்பிண்டம்
 தப்பாது அண்டமென்ற மூலிபீடம்
 சாமென்ற புவியோர்க்கு யெளிதாமிந் நூல்
 தப்பாது யிதன்திறவு ஐம்பதுக்குள்
 காமென்ற கனகரச மானமூலி
 கண்ணான கண்ணப்பா கடினமெத்த
 ஊமென்ற ஓங்காரத் தீங்கண்டால்
 உனக்கல்லோ வாய்த்ததிந்த உறுதிப்பூடே.

180

நந்தீஸ்வரர்

பூடென்றால் நகரத்திற் பூத்ததுண்டாம்
 புகலாது எவ்விதமும் புத்திவெணும்
 கூடென்றாற் சிகரத்தின் செடியாமூலி
 கூரான நூல்பாராக் குருடர்க்காகத்
 தூடென்றால் வகரத்திற் காயாமூலி
 துஷ்டகுண வான்களுக்குத் துரந்தாரம்
 பாடென்றால் அகரத்தி லண்டமாச்சு
 பரிவாமின் னான்குமாதி மூலியாமே.

தாமென்ற நம்மதிலே இலையதாச்சு
 தவறாத யம்மதிலே பட்டையாச்சு
 போமென்ற வம்மதிலே பூவுமாச்சு
 பொருளான சிம்மதிலே காயுமாச்சு
 ஆமென்ற பூவிதமும் அங்கமாச்சு
 அவ்விலது தானாத வங்கமாச்சு
 சாமென்ற அண்டமே தங்கமாச்சு
 சதமாகு மண்டரசச் சிங்கமாச்சே.

182

சிங்கமென்ற நவ்வேழுஞ் சூதமாச்சு
 சிவந்துவரும் மவ்வேழுஞ் சிவந்துபோச்சு
 அங்கமென்ற ரவ்வேழுந் துருசிற்கட்டும்
 அகாரமென்ற சவ்வேழும் நீற்றிப்போடும்
 மங்கமென்ற ரவ்வேழும் வெள்ளைகட்டும்
 மயக்கமென்ற வவ்வேழும் நீற்றிப்போடும்
 துங்கமென்ற லவ்வேழும் சாரங்கட்டும்
 துடியான முகாரமு நீற்றிப்போமே.

183

போமப்பா யம்மாறில் வங்கங்கட்டும்
 பொல்லாத ஞம்மாறில் நீற்றிப்போடும்
 வாமப்பா தவ்வாறில் தீபங்காட்டும்
 வளமாக அவ்வாறில் நீற்றிப்போடும்
 தாமப்பா எவ்வாறிற் கெந்திகட்டும்
 தப்பாது டம்மாறில் சத்திப்போடும்
 ஓமப்பா உம்மாறில் வீரம்பூரம்
 ஒடுங்குமப்பா அண்டமது ஒடுங்கிப்போமே.

184

ஒடுங்கிப்போம் பலபலவும் மூலியாலே
 உகமுடிவு ஆச்சுதப்புா உண்மையாகும்
 மடங்கிப்போம் சதாசிவமுஞ் சத்திவாமும்
 மாய்ந்துவிடும் மயக்கமில்லை மாயாமூலி
 கடங்கிவிடும் அம்மூலி பெயருங்கண்டு
 காயசித்தி பத்திமுத்தி கண்டுகாணு
 அடங்கிவிடும் அம்மூலி உனக்குவாய்க்கும்
 அரகரா பூரணத்தி லமர்ந்துபோற்றே.

185

நீகண்டு

41

போற்றுவாய் இம்மென்ற சூசுங்கண்டு.

பொறிகளைந்தும் மனமுணிப் பூட்டிக்கட்டும்
மாற்றுவாய் ஐங்கோண வகையிலக்கம்

வாயடக்கங் கொண்டவனே வாமரூபன்

சாற்றுவதே மனமுணிப் பற்றிப்பார்க்கத்

தப்பாது மூலிமுதற் கிழங்குவாழ்க்கை

ஏற்றுவது உன்னறிவே மனக்கண்ணாகும்

இகபரமு முனக்குள்ளே இருக்குந்தானே.

தானென்ற மூலியொன்று ஒன்றேயாகும்

தன்னறிவு அறிவதுவே ஒன்றேயாகும்

கானென்ற பொருளறமும் ஒன்றேயாகும்

கன்னியர்கள் நாதமது ஒன்றேயாகும்

வானென்ற மண்ணும் விண்ணும் ஒன்றேயாகும்

வாய்ப்பதுவும் மாய்ப்பதுவும் ஒன்றேயாகும்

நானென்ற ஆணுவமே ஒன்றைநீக்கி

நல்குமப்போ சுழிமுனையில் நாதங்கானே.

187

காணப்பா யிந்நூலில் மொழிந்தசூசும்

கண்டறிவாய் பயன்பொருளைக் காணாயாகில்

நாணப்பா மூலவழி காட்டக்கேளு

நடுவரையால் நடனவொளி நாட்டிக்கொண்டு

பேணப்பா கலகலென நடக்கும்வெப்பு

பிடியிடையால் மணம்புரியத் தொண்டைநாட்டில்

வேணப்பா அம்மூலி தெரியாமாந்தர்

விஷங்கண்ட விஷம்போலே விள்ளொண்ணாதே.

188

ஒண்ணாது என்னசெய்வனே சண்டசாகேள்

உபரசமே நாகமாம் உகாரங்கட்டும்

எண்ணாது யெவ்வாறாம் ஏமகூடம்

எக்காலங் காணுவது யிகபரத்தை

பண்ணாது சகலகலை வாணிவாமும்

பதுமமல ருனக்கெய்தும் பரமுமாகும்

வண்ணானும்வாழ்வடைவான் நாவால்விண்டேன்

வசனிப்ப தின்னுமொன்று வாழ்க்கைபாரே.

189

பாரப்பா மஞ்சக்கொடி வழலைபாரு

பரிவான வழலையினால் விந்தைக்கட்டு

சாரப்பா விந்தாலே துரிசைநீத்து

சதமாயந் நீராலே வெள்ளைநீத்து

தூரப்பா வெள்ளையினால் சாரத்தை நீத்து

துடியான நீத்தாலே எல்லாம்நீத்து

ஆரப்பா அறிவார்கள் யிந்தமார்க்கம்

அப்பனே சாரத்தாற் ஜெயநீர் செய்யே.

190

நந்தீஸ்வரர்

செய்யவே வேணும்பா சாரநீற்றைச்
 சிறப்பாகப் பலமொன்று பாண்டத்திட்டு
 உய்யவே மூலிமுதற் கிழக்கின்மூரல்
 உதித்திடுவாய் நசுக்கியதி லொக்கக்கூட்டி
 கய்யவே அண்டத்தை யுடைத்துமையங்
 கருகயனக் காய்பத்து நசித்துப்பிழிந்து
 உய்யவே நீயெடுத்து கலக்கிமூன்றும்
 பரிவாக ரவியிலிட்டுப் பூட்டக்கேளே.

191

கேளப்பா சண்டசா சாதிலிங்கம்
 கிரிகையுள்ள கட்டியொரு பலமொன்றாகத்
 தாளப்பா அதிலிட்டு ரவியில்வைக்கச்
 சாயுமப்பா சத்திகிரி சாய்ந்துபோச்சு
 நீளப்பா நாளைந்து பதமாய்ப்பார்க்க
 நீண்டகட்டி தான்கரைந்து நீறிக்கட்டும்
 குளப்பா சொல்லாதே யதையுருட்டிச்
 சுகமாகு மின்னமொரு குதைக்கானே.

192

காணுவாய் உருட்டியதோர் லிங்கப்பூட்டைக்
 கதித்தஅயக் கம்பிதனி லரைத்துப்பூசி
 ஊணுவாய் எள்ளெண்ணெய் தீபக்காந்தி
 யுட்படவோ யிளகியது அற்றுவிழும்
 தோணுவாய் அம்மெழுகை யுருட்டிக்கட்டித்
 தொந்தமுள்ள தாம்பூரச் சிமிழில்மாட்டி
 நாணுவாய் வகாரமென்ற குதுக்கய்யா
 நாட்டுவா யிம்மெழுகை நலமாய்த்தானே.

193

தாமென்ற செம்பு அயம் வங்கத்தோடு
 தப்பாது பாயுமது சாரங்கேளு
 வாமென்ற செம்புகத்தி மூலியாலே
 வாய்த்தாக்கா லிம்மெழுகிற் சொர்ணமாச்சு
 போமென்ற வெள்ளிக்கும் மூலிசுத்தி
 பொருந்தினால் மாற்றிலாத் தங்கமாச்சு
 சாமென்ற அயத்துக்கு மூலியாலே
 தாங்கத்தி யாகில்வெள்ளி தப்பாதாமே.

194

தப்பாது வங்கமப்பா சுத்தியாகிற்
 றானிடவே களங்கற்ற செம்புமாச்சு
 ஒப்பாத குதமுத லோடாதப்பா
 உருக்கிடவே நிற்குமந்த மெழுகின்கூறால்
 இப்பாரிற் பண்டிதற்கு நீற்றினங்கள்
 இயல்பாகு மிதனுடைய மேன்மைபார்க்கச்
 சப்பாணி பிள்ளைமுதல் நடக்குங்கண்டாய்
 சதாசிவனுஞ் சத்தியுரைத் திடுவாள்தானே.

195

நிகண்டு

43

தானென்ற இம்மெழுகின் வாறுசொன்னேன்
 சண்டாளர்க் குரையாதே சத்திவாக்கு
 பானென்ற பருதியுனைக் காணமாட்டான்
 பாழாச்சு உன்மேனி பறந்துபோச்சு
 ஊனென்ற தேகத்துக் கொன்றுங்காணாய்
 ஓகோகோ ஒடுங்கிப்போ மொன்றுமில்லை
 சானென்ற அங்கத்தைக் கடைகாணாமற்
 சாய்த்துவிடு யென்வாக்கு தப்பாதாமே.

196

தப்பாது இப்பொருளாம் முந் நூறுள்ளே
 சாற்றினே னிருநூறில் வெளியதாக
 ஒப்பாக நூற்றில்யான் விண்டுசொன்னேன்
 உன்னறிவு மனமுண வுனக்கேயாகும்
 இப்பாரில் யாவருக்கும் விள்ளவேண்டாம்
 யிகபரமு மிழந்திடுவா யேமன்வாழ்வாம்
 செப்பரிதூச்செப்பரிது நூலோயில்லை
 சிவசிவா சொல்லுகிறேன் திறமாய்க் கொண்டே.

197

கொண்டாலும் யெந்நூலே குறைவாராது
 கொண்டவர்க்குக் காணுமது குறிதப்பாது
 கண்டாலும் மெய்ப்பொருளைக் காணக்காட்டும்
 கசடராய் விட்டாலோ காணார்காணார்
 பண்டான விதிவசமோ விட்டவாரே
 பாழாகும் மூலிமலம் பாயாதப்பா
 சண்டாளர்க் கிந்நூலைத் தந்தாயானால்
 தலைவெடிக்கு மாமிந்தக் கர்மமாமே.

198

ஆமிந்த நூலுமப்பா மார்க்கம்பொல்லா
 அடிதுடங்கி மூலியுட வாறுகண்டாய்
 போமிந்தக் கடினமென்ற குசுஷஞ்சொன்னேன்
 புத்தியுட னுணர்வாலே யுணரிப்பாரு
 காமிந்தக் காழுகர்க்குக் கழுத்துநூலாம்
 கண்ணவிந்து மாய்வரப்பா கடலில்மூழ்கி
 நாமிந்த வாறுமப்பா கண்டதாலே
 நாட்டினேன் சண்டசா நாதமாமே.

199

நாதமென்ற விந்துதித்த வாறுகேளு
 நல்லஅண்ட பிண்டமென்ற வாறுகேளு
 போதமென்ற கற்பூரப் பூட்டைக்கேளு
 புரிசடையா னணிமங்கைக் குறுதிகேழு
 கீதமென்ற அவள்சீலைப் பூட்டைப்பாரு
 கிருனையென்ற அவள்சிகப்பின் நிறத்தைப்பாரு
 வாதமென்ற வாதமது வயித்தியன்கூறு
 வாய்க்குமிந்த நூலில்மனம் வைத்துப்பூணே.

200

நந்தீஸ்வரர்

வேறு

பூணே யைந்து பொறி கலங் காமற்
காணே மனக்கண் களிகூர்ந் திருவருள்
தானே வேட்கை சச்சிதப் பீடமேல்
ஊணே புத்திகொண் டொடுங்கி யேறிடே.

201

ஏறிடு கம்பத் திறைமுடி வகத்திற்
கூறிடு குண்டலி கொடியேறு பூரணம்
வாறிடும் யோக வழிகடந் தந்த
தூறிவி னாசனி சுந்தரி வாழ்க்கையே.

202

வாழ்க்கை யறிந்தபின் மலரிரு பீடங்காண்
ஆழ்க்கைக் கும்பத் ததனிலை சார்ந்துபின்
மாழ்க்கைக் கோடி மான்மூல மேலிடம்
பாழ்க்கை வங்கணப் பாய்சத்தி யாதரம்

203

ஆதர மெவ்விடம் அறிந்துபின் நந்தியின்
பேதமில் வாசி பிரிவினைக் கண்டுநீ
மாதவ ரவ்விட மகண்ட சாலையில்
லாதர வொத்திட வாய்ப்ப தறிந்திடே

204

அறிந்திடக் காணு மாத்தாள் மகிமை
பிறிந்திட வேண்டாம் பின்னைவே றிலையுனக்
கறிந்தவர்க் கன்புக் காகுமென் றென்பது
செறிந்திட வேண்டாம் சிவமந் திரமிதே.

205

மந்திர மூலமே மாட்சியென் பதுசீர்
தந்திர சாலமே சதமதுக் கானது
வந்திரப் பூட்டுமே வாய்ப்ப தெப்பொருள்
சந்திர சேகரன் தாயுடன் தாக்கவே.

206

தாக்கிடக் காட்டுஞ் சமத்துள்ள மூலி
வாக்கிடக் காட்சி வந்தருள் செய்யும்
பாக்கிய மென்பது பாரிச மென்பதே
நாக்கினுட் றறவுசெய் நல்லுண் ணாவதே.

207

உண்ணா வென்பது உயர்மூலிக் குள்ளது
கண்ணா வென்பது சுருந்துளி ராகும்
பெண்ணா வென்பது பேசும் பிண்டமே
அண்ணா மூன்றும் அறிந்து சேர்வதே.

208

சேர்வது நக்கத் திரளண்டத் தருவு
கார்வது வதின்கரு கனமுளைப் பிண்டம்
ஊர்வது திங்கள் ஒன்றின் மேலது
சார்வது திங்கள் தன்கரு வாவதே.

209

திகண்டு

45

- கருவது திங்கள் கண்டா னாகில்
உருவது கமல மூருஞ் சூலையாய்
பொருவது வாரிற் பொன்னிற மேனி
கருவது பத்திற் காய்முதற் பிள்ளையே 210
- பிள்ளையைப் பெறுபவர் பேணிய நாளப்பா
கள்ளந் தென்திசைக் கசப்பெனத் தள்ளுவார்
மெள்ளக் குடதிசை யென்றைக்கு மாகா
செள்ளக் கீழ்திசை தேகங் கொஞ்சமே. 211
- கொஞ்சமென் றெண்ணார் கூடும் வடதிசை
பஞ்சமே யில்லை பறந்தது வறுமை
மிஞ்சிய பிள்ளை மிகவலு வாகும்
சஞ்சல மில்லை சகஸ்திர மூலியே. 212
- மூலியாம் பிள்ளை முதற்பிள்ளை நாளது
காலிநா ளொன்பதிற் கமல மலரும்
வாலியாம் பிள்ளை வயதுபதி னைந்தில்
பாலியாஞ் சட்டை பருத்துதிர் மேனியே. 213
- மேனியிற் சட்டை மிகப்புட னுதிருக்
கானியிற் பல்லும் கழன்றிடும் நாளேறத்
தானியக் காமத் தருலிங்கம் பருக்கும்
மானியச் சட்டை மறந்து வருவதே. 214
- வருவது திங்க ளொன்றினிற் கள்ளன்
தருவது கண்டு தரிப்பான் தலைவன்
குருவது குருதி கொண்டுணர்ச் சியினில்
தருவது அறிந்தவர் சாமமூலியே. 215
- மூலியே பிள்ளையை முந்திச் சுமந்ததால்
தாலிதன் தாயும் தலைப்பிள்ளை முடிபோய்
சாலியா முண்டத் தனலிங்கத் தன்பால்
பாலிட்டுடனே பரிவாய் வளர்ப்பானே. 216
- வளர்க்கக் கருத்தினில் வசப்பட்டபிள்ளை
தளர்க்கக் கருவிட் டாளத்தைக் கள்ளன்
களக்கனா ளெண்ணிக் கன்னிக்குறவாய்
பளக்கப் பசுநீர் பாய்ந்து வளப்பாரே. 217
- வளர்க்கக் கள்ளனும் வாய்க்கப் பதமறி
குளக்கந் திங்களோ கோலமூ விரண்டாம்
நிளக்க யெண்ணினால் நெறிதப் பாமலே
பளக்கப் பழக்கமாய்ப் பார்த்தாதரிப் பனே. 218
- தரிப்பான் தலைபோய் தான்போன முண்டம்
நரிப்பான லிங்க நாதனை வெட்டி
மரிப்பால் பதனமாய் மாய்ந்து பொன்மேனி
இரிப்பாள் பழுத்திட யெடப்பதா முண்டமே. 219

நந்தீஸ்வரர்

- முண்டமாம் பண்ட மூவரு மறிந்தவர்
 ஸ்ரீமதமா முனிவோர் காயத்திரி ஜெபத்தோர்
 அண்டமா முனிவர் மாவலி மும்மதத்
 தொண்டராம் பலரும் தொகுத்துண்பார் முண்டமே. 220
- உண்பரே சட்டையை ஒதுக்கி நஞ்சினை
 தின்பரே தின்று செரிப்பதற் கரிதாம்
 கொண்பரே திக்குக் கொப்பென மானத்
 தன்பரே அவிழ்தத் தயிலமு மாகுமே. 221
- ஆகுமே அவிழ்தத் தருந்தயில மெண்ணெய்யே
 போமே மனக்குடு பொங்கிக் குளிர்த்திடும்
 மாகுமே போகும் மகிமைநற் பாலுண
 வாகுமே யாகும் நல்மூலிப் பிண்டமே. 222
- பிண்டந் தரிக்கநல் பெருவயி றாத்தாள்
 கண்டவ ரறியார் காணாமற் குண்ணும்
 ஒண்டொடி வாடி உயர்பழிப் பேருமுன்
 சண்டாளக் கள்ளர் தன்னைத் தரிப்பதே. 223
- தரிப்பரத் தோலினைத் தானுரித் தந்தம்
 வரிப்பக் கொண்டதை வாய்க்குநூ லறிகிலார்
 சரிக்கத் தரிக்கையில் தான்கட்டும் நூலைப்
 பிரிக்க வறிகிலார் பின்னறி வார்களே. 224
- அறிவரோ நூலின் அன்புள்ள பூட்டைத்
 தெறிவரோ சட்டையின் சிகாரப் பூட்டுமே
 உறிஉறி நாழி வொழக்கழாக் கெண்ணும்
 செறிசெவி டொன்றிரண்ட டறியார்கள் பாரே. 225
- பார்தெரி வாரிப் பயனுள நூலைச்
 சார்வ தெவ்விடம் தானது மெவ்விடம்
 பூர்வ தெவ்விடம் புகல்வதெவ் விடமெனத்
 தீர்வ தெவ்விடம் தீர்ப்பதெவ் விடமதே. 226
- மாவ தெப்படி மாண்ட பெண்ணிடம்
 போவ தெப்படி பொற்கொடி வாழ்க்கை
 தாவ தெப்படி சாஸ்திரத் திலையென
 ஆவதெப்படி யலைந்து மாய்வதே. 227
- மாயவர் பிண்டமு முண்ட முந்தலை
 சாயல ரலையெனச் சரம்பிண்ட மென்றுமே
 ஆயவ ரண்டத்தில் ஆடிக்கண் மாண்டபின்
 ஓயவ ரிருப்பிடம் அறியா முரடரே. 228
- முரடர் காண்பரோ முழுமூலி வாறுதான்
 திருடர் காண்பரோ சித்தியண் டத்திற்
 குருடர் காண்பரோ கோடிநூல் தேர்ந்துமே
 வெருடர் காண்பரோ விந்துவின் மூலியே. 229

விந்து பிறந்திடம் வீரிய மறிவரோ
கந்து பிறந்திடம் கண்டுணர்-லிங்கமே
தந்தநூல் பிறந்திடம் தானறி யாமலே
சந்து பொந்துதா னழிந்து வெந்ததே. 230

வெந்தவர் கோடியாம் வேதையிற் சிக்கியே
வந்தவர் கோடியாம் மயில்வெள்ளை கட்டினால்
பந்தவர் கோடியாம் பறந்தகு தத்தால்
சந்தவர் கோடியாம் சாஸ்திரம் பார்த்துமே. 231

பார்த்துமே சாஸ்திரம் பயனறி யார்கள்
பூத்துமே விட்டவர் புகல்வது மரிதென
தேத்துமே கெட்டவர் ஜெகதல முழுதுமே
ஆத்துமே பார்ப்பவர் அறிவிலார் நூலே. 232

நூல் பிறந்திடம் நுகர்ந்து மறிந்துண
கூல் பிறந்திடந் தோணுமுன் கண்ணெதிர்
பால் பிறந்திடம் பட்டுமே கலையதில்
நூல் பிறந்திடங் கரை தெரிந்திலரே. 233

இலரே அறிவு விருந்துங் காண்பரோ
வலரே பொருளின் றறப்பைத் தெரிவரோ
கலரே சொலினுங் காண்பரோ கசடர்
குலமே யழிவரோ கொடுமூலி காண்பரோ. 234

காண்ப ரென்பவர் காயந் துலங்குவார்
மாண்ப ரென்பவர் மானில மோடுவார்
பூண்ப ரெவ்வார் பூனைக் குறிகள்
நூண்பரே மூலியின் நுகர்ந்த வாரிதே. 235

வாரிதென் றுணர்வோர் வாசவ னவனாம்
சீரிதென் றுணர்வோன் செனிப்பனவ் வாறிலை
கூரிதென் றுண்ணிக் கூட்டி யலக்கம்
பேரினி லீவோன் பெருவன் மூலியே. 236

மூலி யிருப்பிடம் மூதண்டக் கோழையில்
சாலி யிருப்பிடம் சதமா மவ்விடம்
வாலியிருப்பிடம் வராதென் வாசமாம்
காலி சூஸ்திரம் காணார்கள் மூலியே. 237

மூலி யின்னமோ ரமுப்பணி சப்பணி
பாலி யாகியும் பங்கையும் மங்கையும்
கூலி கண்டகண் சூழ்ந்த மத்தியில்
வாலி கண்டதோர் வாயமா முள்ளதே. 238

உள்ள துரைத்தயென் உணர்ந்தென்ப தறிந்திடு
கள்ள மறிந்து கலைவெரு ளாமலே
பள்ள நீர்ச்செழும் பங்கய தோஷமும்
வள்ள மூலியும் வாழ்ந்து கண்டி டே. 239

நந்தீஸ்வரர்

கண்டிடு கண்டிடு காரணக் குறியையும்
உண்டது சொல்வேன் உகந்துமொத் தறிந்திடு
வண்டது நிறமாம் வாய்ந்த தழைமுதல்
கண்டனைப் போலது கருத்த மேனியே.

240

மேனியில் மேகம் மெய்ப்பூச்சு சாம்பலாம்
தானி நிறமே தள்ள வர்ணமாம்
பானியின் காந்தி பட்டது சீரிடும்
நானிதை விண்டேன் நவிலாய்சண் டசனே.

241

நானு மம்மையும் யின்பமாய்ச் சொன்னது
வாசனும் கேசனும் வரம்பெற்ற மூலியாம்
பாசனூங் கையிற் பணிபாச மூலியாம்
வாசமே தருமது பெருமர மூலியே.

242

மரமெனச் சொல்வது மாயச் சூதது
தரைமிசை சித்தர் தானதை மறைத்து
வரமூலி வழலை மயங்கிட மறைத்தார்
தரையில்சண் டசா சாஸ்திரத் திடங்கானே.

243

காணுவ தரிதெனக் கலங்கவே வேண்டாம்
பூனுமென் னைம்பதிற் பிரித்திட்ட நந்தியாம்
சாணது முழமிரண் டானது வடுக்கிலை
வீணது போகா விரிவது கண்டிடே.

244

கண்டறி சூக்ஷ்ம் காட்டிடு மூலி
விண்டிட யிந்நூல் விரிக்க வஞ்சினேன்
கொண்டிடப் பாசமாங் கோதை சாபமாம்
பண்டிடும் விதிப்பயன் பார்த்து அறிந்திடே.

245

பார்த்திட மௌனம் பவிப்ப தரிது
சேர்த்திடு மூலி சிவகாமி தன்னருள்
காத்திடக் காணும் காலனு மஞ்சுவான்
நாத்திசை யெங்கணும் நல்மூலி வாசமே.

246

வாச மிருப்பிடம் வாழிட மெங்கோன்
தாசக் குளிர்நிலம் தனிநிலம் நாலிலும்
நேச மாயிடும் நிலவள வாயிடும்
மோச மிலைகாண் மூலியின் போக்கே.

247

போக்கெனப் பாலையின் பெருமூலி அரிது
வாக்கென மூலியில் வாழ்கற் பூரம்
சாக்கென மருதையிற் சாய்மூலி போகமே
மாக்கென நெய்தல் மூலியாம் பலவே.

248

பலபல வாசம் பகர்ஜாதி நாலிலும்
கலகல சித்தினி காயாப் பெருமூலி
வலகல சங்கினி வாய்த்தலை மிச்சமாம்
கலகலப் பணியிடு காயப் பாரமாம்.

249

நிகண்டு

49

- பாரமா மெனப்பணி பத்மினி சத்தியாந்
தாரமா மட்டமாம் தான்காண மிச்சமாம்
ஆரமே நமதிட மணுகிலார் காரமே
தூர தூர்மே கண்டய்ய ரேழுமே. 250
- ஏழு முக்கியம் யெட்டொரு நால்மா
வாழு முக்கியம் வாசமிரு மாகாணி
தோழு மக்கடை சுடர்க்காணி யொன்பதில்
ஈழு முலையாம் யிருகா லெழிலே. 251
- இருகா லெனிலோ யெட்டரைக் காணி
ஒருகால் முக்கால் ஒன்பது காணி
அருகால் நான்மா ஆறுமா யெட்டிற்
சருகா மலமதைச் சாரக் காணே. 252
- காணி யென்பது சண்டறி லக்கமே
வாணி யென்பது வாய்ப்பால் அதனிலே
பூணிக் காண்பவர் போற்றுவார் மூலியை
நாணி நிற்பவர் காணாப் பொருளிதே. 253
- பொருளிது வாமெனப் பிரித்தறி வாலறி
அருளிது வாமென ஆய்ந்ததற் காணுவாய்
தெருளுவர்க் காகுமென் சிந்தை யுணர்வினால்
இருள்மூலி வெளியா மென்றறி வாரே. 254
- என்றறி வோர்க்கா யின்னமுங் கேளாய்
குன்றறி பதினேழ் கூட்டுமப் படியே
ஒன்றறி மெத்த உயர்கண்ட மாவையே
வின்றறி யைம்பத் தொன்ற தீலீந்திடே 255
- ஈந்திடக் கண்டே யிகழ்ந்திட வந்தோர்
சாய்ந்திட மாவைச் சதிரத்தில் மாறி
காய்ந்திட நகாரம் கலந்தடை கோணம்
வாய்ந்திட வகாரம் வாய்ந்திடப் பாச்சுமே. 256
- பாச்சிட வகாரம் பதிமூன்றில் மையம்
காச்சிட நடுவரை கணக்கிடு மையம்
தோச்சிடு மதனில் துடர்ந்த நடுவரை
ஆச்சிடு கண்டறி அம்மூலி நாமமே. 257
- நாமம் வகாரம் நாயகி சிகாரம்
தாமம் யகாரம் தாங்கு முகாரம்
பாமம் யவ்விதம் படர்மூலி பரமது
ஊமம் மூன்றினில் உறங்கு மூலியே. 258
- உறங்குங் காலையில் உணர்வுடை யானறி
திறங்குங் காலையில் சிவந்த வண்ணமாம்
பிறங்கும் பிறங்கும் பேய்க்கூத் தாடிடும்
இறங்கும் மாநிலத் தியாவரு மகிழ்வரே. 259

நத்தீஸ்வரர்

மழுவரே மங்கள மாமிது வென்னத்
தொழுவரே கயிலையின் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம்
வழுவிலா யாவரும் வாக்கமு தருந்தவே
பழுதிலா யானுரை பாசமா மூலியே.

260

பாசநல் மூலியால் பாஷாண முடங்கும்
வாசனைப் பூவால் வாய்க்கும் வெண்ணீராம்
காசதாய் விந்திற் கட்டுமே சூதம்
தோசநற் காயில் தூளியாஞ் சூதமே.

261

சூத மடங்கித் துருசின் வாறுகேள்
வாத மண்டம் வதைத்திடுங் கட்டாய்
பேத நடுக்கம் பிறந்திடுந் தூரிசை
வேத சாரம் வீரிடுந் திங்களே.

262

திங்க ளொன்றிற் சிறந்த பிண்டமாம்
மங்கச் சாரத்தை மடக்கிக் கட்டிடும்
பொங்கத் தைந்தில் பொய்த்து நீற்றிடும்
மங்கைச் சிலையில் மடியுமெட் டெட்டுமே.

263

எட்டுடன் செம்பு யின்பக் கலங்கறும்
தொட்டது மூலி துளிர்பால் போக்கிடும்
கெட்டால் வங்கம் கிளிருதி ரத்தில்
பட்டிட அயமும் பாவுமாண்டிடுமே.

264

மாண்டவர் காண்பரே மாய மூலியை
பூண்டவர்க் கொக்குமே பொலிவான் சூத்திரம்
ஆண்டவர்க் கருளும் புரிபவர்க் காகுமிக்
காண்டமென் னூலிது கடைமுந் நூறாமே.

265

முன்னூ றாமென மொழிந்த நந்தியான்
இந்நூற் பிரிவினைக் கிடவன்ப தென்றறி
என்னூ லாண்டு யிதையறி வேர்க்குப்
பொன்னூர் மவுனம் பூண்பவர் காண்பதே.

266

காண்பரே தந்திக் ககனமு வாயிரம்
வீண்ப தென்பதை வெருந்திப் போகா
நாண்ப தத்தனை நம்மூலி யாகிடும்
வாண்பதி மருந்துடன் வசியசித் தாகுமே.

267

சித்தாகும் யோகம் திறந்தரும் போதம்
வித்தாகும் பூரணம் விடுபில்லி சூனியம்
எத்தாகுஞ் சால மிடுமஞ்சட் காவி
சத்தாகுங் கெவுனம் சதானந்தி போதமே.

268

போத மருந்தலாம் புணர்மூலி சேர்க்கையிற்
சூத மறிந்திலார் தொழிலிது காட்டும்
நாத சாலமும் நாயகி வாழ்க்கையும்
பாத பங்கயன் பலிபீடங் காண்பாரே.

269

காண்பரே அண்டத் தந்தியாற் பலவும்
பூண்பரே கற்பம் பொலிக்கடை கட்ட
ஊண்பரே குதிரை யுவந்த நடைவழி
பாண்பரே செக்கர் பாணமும் ஏறுமே. 270

ஏறு மவ்வழி யிருவழிப் பூட்டது
கூறு சண்டனைக் கூற்றாய்க் கொண்டிடும்
மாறு கொண்டிடில் மாய்க்கும் லோகமே
தேறு மிக்குணம் தெரிவ துண்மையே. 271

உண்மையாந் தந்தியில் ஒருகோடி கொண்டு
நன்மையாம் புங்கவன் நல்லெட்டுப் பெருவிரல்
வன்மையாய்ச் சீவி வாங்குபால் வீசம்
தொன்மையாய்த் தந்தியைத் தொகுத்ததி லிட்டே. 272

இட்டதை வைப்பா யிளங்கதிர் மட்டும்
பொட்டென யெடுத்துப் புரிநிழல் வைப்பாய்
சட்டென வாளச் சார்ந்தது பாருபின்
கட்டளைப் படியாய்க் கடுகெள் ளெண்ணெயே. 273

எள்ளெண்ணெய் காணியும் யிகமதிற் கூட
வள்ளலாம் மூலிதோல் வளரெழு விரலாம்
கள்ளமா யதையும் கண்டித் திடுமதில்
உள்ள மருந்திட்டுடனெரி தீயே. 274

தியிடு முத்தெண்ணெய் சிமிழின் நிறமாய்
ஈயப் பட்டைகீழ் யெரிந்திடப் பொங்கியே
ஓயிடு மடங்கி உதிரக் கட்டியாம்
நீயெடு பார்த்து நினைத்த தருந்துமே. 275

அருந்துந் தேன்விட் டரைத்தெடு கட்டியை
வருந்துநற் சிப்பியில் வைத்திடு பதனமாய்த்
திருந்துநல் வங்கினி தீட்டிடு யெமலி
வருந்தி வருந்துனை வணங்குவார் பாரே. 276

பாரே கிழக்குப் படிநரம் போசையில்
தீரே வங்கினி திலதத்தின் வோசையில்
ஆரே யடிபட் டாடுவார் நிலப்பயிர்
சேரே பகைஞர் சிதறுவா ருனக்கே. 277

உனக்கே யுரைத்தது உண்மையா மென்றறி
எனக்கே வாய்ப்ப தென்றிசை நந்தியாம்
மனக்கூர் காண வரமாய்க் கூட்டிதாம்
தனக்கே தன்னருள் தருவது சாந்தமே. 278

சாந்தமா யின்னுமோர் தாவரங் கேளு
காந்த மென்றொரு கள்ளியின் பட்டையை
வாந்த சூத மதற்கிரு பலமாம்
தாந்ததன் டக்கொடி சரிவீதம் ஈட்டே. 279

- கூட்டியே நெகிளக் குழப்பி யரைத்தெடு
ஆட்டியே மேதைக் கொம்பினி லடைத்து
மூட்டியே தீயை யடுக்கிடு வெந்தபின்
சாட்டிய பித்தெடு சத்ததைக் காணவே. 280
- காணவே பித்தின் கடும்புதுக் கோடியைத்
தோணவே கொண்டு தொலைத்தெடு பூஜையில்
மாணவே சமனிடை மாட்டுமுன் மருந்தை
ஊணவே கூட்டி யொட்டி யரைத்திடே. 281
- அரைக்கையிற் சுண்ண மதுஒன்று மாட்டிச்
சிரைக்கமி யென்று சீருடன் வழித்து
தரைக்குள் மேதை தன்கொம்பில் மாட்டிடு
மரைத்தநற் பொருளை மாதர்க்கு மாதியே. 282
- ஆதியா மஞ்சள் அன்புள்ள யெமலியைப்
பாதியாம் பிறையிலை பகர்ந்திடு கொண்டு
சாதியா மதனிற் றட்டிடு முத்தெண்ணெய்
மாதியா மஞ்சன மாலைவிட் டறிந்திடே. 283
- அறிந்திடக் காணும் ஆழிசூழ் புவியினிற்
சொறிந்தநற் பொருளும் துலங்கவே காணும்
யெறிந்தநல் லெமலியா யெங்குமே துலங்கும்
விரிந்தநற் பார்க்குள் விளங்கும்நா வலரே. 284
- நாவல ரெங்கணும் நானிலப் பூங்கொடி
காவல ரேசக் கணங்களுங் காச்சின
கோவல ரிந்திரக் கோமான் குடிமனை
மாவலஞ் சேர்த்திடு மையின் குணமதே. 285
- குணமென்ன நந்தியான் கூரிய யிம்மொழி
மனமெனச் சேர்வோர் மகிழ்வரே சத்தியால்
தனமென வேதன் சாபம் பொல்லாது
நினமெனக் குறுதி நியமமா யறிவதே. 286
- அறிவதே யின்னுமோ ரதிசயங் கேட்பாய்
செரிவது சண்டசத் தெய்வமே மவுன
சரிதையில் நின்றறி சத்தியந் தேவியாம்
பிரிவது அரிதெனப் பேசுவோர்க் காகுமே. 287
- ஆகுநல் லண்டத் தறிந்ததோர் தந்தியிற்
பாகுநற் சீனியிற் பகர்பசும் பாலுடன்
வேகுடன் யிரண்டிட வெந்து குடிப்பிர
மாகு நாற்போகம் அளவிலா லீலையே. 288
- அளவிலாப் போகமு மாகுமே சாபமும்
தளவிலா மூலியின் சாமப் படியம்
உளவிலார் காணார் உயர்ந்தநன் ணாட்டை
களவிலாப் போக்குங் கண்டறி போகமே. 289

திகண்டு

53

போகமும் யாகமும் பொருமை. ாற் காண்பது
தாகமுஞ் சோகமுந் தன்னா லறிவது
பாகமும் வாதமும் பசர்வர்ணந் தோன்றினால்
யோகமுந் தேகமும் உண்மையா லறிவதே.

290

அறிவ தறிவினால் ஆசா னொருவனால்
பிறிவ தெவ்வாறு பிரணவ சூட்சமே
குறிவ தெந்தெனக் குண்டலி பூஜையால்
அறிவறி மூன்று மாதியாங் கண்டிடே.

291

கண்டிடப் பொற்றலை கானியுந் தந்தியும்
சண்டிட லோகஞ் சரியிடை கொண்டு
வண்டிடப் பாலில் வைத்திடக் கண்டபின்
கொண்டிடத் தூளாய்க் கூட்டு சீனியே.

292

கூட்டு சீனியோ கூட்டுநா லத்தொரு
மாட்டு பசுநெய் மகிழ்பச்சை யாயிருக்கும்
ஓட்டிற் பிசைந்திட ஒக்கக் கட்டியாம்
வாட்டுக் கஞ்சியாம் வாய்க்குண வாகவே.

293

உணறா யுண்பதே யோகமாம் புத்தி
நிணறாய் நிற்பதே நெடுமண்ட லமாம்
குணறாய்ப் பூரணக் குண்டலி யேறிடும்
மணறாய்ச் சத்தியம் மகிழ்கற்ப மாச்சுதே.

294

மாச்சென்ற கற்பம் மகிழ்ந்திருந் தவர்க்குப்
பாச்சென்ற யோகம் பாயுமே சட்டை
ஆச்சென்ப தின்று வாயிர மேலதாம்
போச்சென்ற மறையிற் பூரண மாறியே.

295

மாறிடுந் தொல்லை மனமு முறுதியாம்
வேறிலை சண்டனே வேதனும் நீயாம்
கூறிடு மஷ்ட கோணநல் முனிவனாய்த்
தேறிடுங் கற்பத் திறமையில் வாசியாம்.

296

வாசியி லேறிடு வாய்ப்ப துனக்கெலாம்
ஊசியிற் காந்தமாய் ஓட்டுமென் னூலிது
வேசியின் வாழ்க்கைபோல் வீணர்க்கிருந்துமே
காசியிற் காணலாங் கடுமூலி சூட்சமே.

297

சூட்சமாய்ப் புத்தி சூட்ச மறிவோர்கள்
மோட்சமாய் நிகண்டு மொழிந்த முந்நூறினிற்
காச்சியாங் கண்டவர் காணுமே கண்டது
வாச்சி சகோதரி வாழிடஞ் சேருமே.

298

சேருமென் றியம்பிய செயலறி யாமலே
வேருளங் கொண்டிட வேதனுஞ் சத்தியாய்
பூருள பூரணம் பொருந்தா தென்றறி
நாருள மூலியால் நல்லர செண்ணே.

299

நந்தீஸ்வரர்

அரசனா மென்ஹா லாதியாய் வகுத்தேன்
 வரசே யிம்மொழி வட நூலாகும்
 இருசத மென்னு லியன்ற மூன்றிலுங்
 கரசமாய்க் கொண்டபின் காட்சியிந் நூலே.

300

நூலினி லுகந்தது நிகண்டு முந்நூறே
 பாலினி லவ்வணம் பகர்ப்பதம் மூணரை
 சாலிநற் பானை தாங்கிய சத்தி
 வாஸிதன் னருளால் வாழ்வரே மாண்பர்.

301

மாண்ப ரென்பதே மறையவர்க்காகி விடும்
 காண்பரே யோகம் கண்டிட நந்தியான்
 பூண்பரே சக்கரம் பொருளிது மூவரும்
 ஊண்பவ மகற்றி உயர்நிலை வாழ்வதே.

302

நிலையில் நின்று நிகண்டு முந்நூறும்
 கலையில் நல்ல கலைக்யான மாயிரம்
 அலைகா வியமாயிரத் திரு நூறும்
 துலையிரு நூறும் சூஸ்திரங் கண்டிடே.

303

கண்டுதே றுங்கருக் கடை முந்நூறும்
 விண்டு சொல்லும் வினயமு மைம்பது
 உண்டு மென்பதும் உற்ற அறுபதும்
 கொண்டு நீபாரு கோர்வைநூல் முற்றுமே.

304

**நந்தீஸ்வரர் நிகண்டு முந்நூறு
 முற்றும்.**

நந்தீசர் கருக்கிடை நிகண்டுக்கு சூத்திரம் - 30

- பூரண மான பொன்னடி மூலம்
காரண மான கணபதி சித்தி
சாரணை மேலாய்ச் சார்ந்திடுஞ் சித்தி
ஆரண ஞானத் தடிமுடி காப்பே. 1
- காப்பது ஈசன் கருணையி னாலே
கூப்புடன் வாதக் குறிதெரிந்திட்டேன்
சேர்ப்பது தானே தெளியு முந்நூற்றைப்
பார்ப்பவர்க் கல்லோ பலித்திடுஞ் சித்தே. 2
- சித்தியாம் நந்தி தேவனென் பேராம்
அத்தனார் கூப்பிட் டருளிணார் வாதம்
பெற்றதி னாலே பெயரெனக் காச்சு
முத்தமி முதனால் மொழிந்த முந்நூறே. 3
- முந்நூறில் ஞான யோகமுஞ் சொன்னேன்
முந்நூறில் நிகண்டு புலன்வெளி விட்டேன்
முந்நூறில் தீட்சை முக்கியஞ் சொன்னேன்
முந்நூறு மிந்த முப்பதில் முடிவே. 4
- முடிவான யீசன் மொழிந்திடு நூல்போல்
அடியே னுடன் சனகாதியர் நூலும்
படியதில் ரோமன் பாடிய நூலும்
நெடியதா மிவைகள் நேராக வொன்றே. 5
- ஒன்றான மூல னுரைத்திடு நூலும்
அன்றான கொங்கணன் அருளிய நூலும்
குன்றா தகத்தியர் கூறிய நூலும்
தன்றாமல் மூன்றுஞ் சரியென்ப தாச்சே. 6
- ஆச்சது கருவூரா ன்வன் சொல்லும்
வீச்சரை ராமன் மெய்யுரை நூலும்
தாச்சி யில்லாமற் சரியென்று தோன்றும்
காச்சியின் பாடல் காலாங்கி தானே. 7
- காலாங்கி மச்சமுனி நூலி ரெண்டும்
பாலுள் நெய்போல் பார்ப்பவர்க் கொன்றாம்
ஞாலமா மீதில் நவின்றது போகன்
மூலமாஞ் சட்டை முனிமொழி யொன்றே. 8
- மொழிந்திடு மற்ற மடபதி யெல்லாம்
தெளிந்திடும் நூல்கள் சிறிதுகளுண்டு
குளிர்ந்திடும் நூலைக் குகைக்குள் மறைத்தார்
நெறிந்திடும் போகர் நூல் நிரம்ப வுமுண்டே. 9

- உண்டு * ரண் மற்ற சித்தர்க ளெல்லாம்
கண் கண்ணடையக் கட்டினார் நூல்கள்
விண்டு சொல்லாது வேடிக்கை வாதம்
தொண்டர்கள் பார்த்து சுழன்றலை வாரே. 10
- அலைவ தல்லாது ஆதியின் நூலைத்
தலைகடை கண்டு சார்ந்திட மாட்டார்
புலையர்களெல்லாம் பொருள் கண்டோ மென்று
குலைகடி நாய்போற் கூக்குர லாச்சே. 11
- ஆச்சுது வானத் தமர்ந்த விந்தாலே
யீச்சா வுப்பு மெத்த வுண்டையா
பாச்சிது கோடி பலபல வுப்பில்
திச்சுட ருப்புத் திருவித மென்னே. 12
- என்னவே வானத் திடயினி லொன்று
சொன்னதோர் பூமிச் சூலினி லொன்று
கன்னிற மான கடலினி லொன்று
முன்னர் சொன்ன மூன்று முப்புவே. 13
- பூவிது வாய்வும் அங்கியு மப்பும்
ஜீவனென் றெண்ணிச் செப்பின தாலே
மாவெலுமிடை பிங்கலை சுழி மூன்றும்
தேவியிற் குள்ளாய்த் தெரிந்தறி வீரே. 14
- அறிவது முத்துப் பவளமும் நீலம்
குறிதெரி யாமற் குருடர் களெல்லாம்
வெறிகொளும் வாதிகள் வீண் கரிசட்டு
ளரியில் வீழ்ந்த வீசல் கண்டரே. 15
- ஈராறு மொன்றும் ஈரெட்டு மொன்றும்
சேராத வீணர் ஜெபம் பண்ணுவார்கள்
கூரான வாசியைக் குருவாகக் கண்டத்துள்
நேரான போது நிலைக்கு மெய்ஞ்ஞானமே. 16
- நிலைக்கு மூலத்தில் நிற்கின்ற வாசியைத்
தலைக்குள்ளாகத் தமர் கொண்டிருந்திடில்
மலைக்குமோ சும்மா மனக் குரங்கையர்
கலைக்கும் பொழுதிற் கனல் பிறவாதே. 17
- கனலாஞ் சுழிமுனைக் கால் கொண்டிருந்திடம்
புனலாகு மித்து பூரண மாய்விடும்
தனியான யோகச் சமாதியு மெய்திடும்
வனவாச மென்ன மானிலந் தானே. 18
- மானிலந் தானும் வரையி லிருப்பதும்
தானிலந் தானே தரையி லிருப்பதும்
தேனிற் பிரணவஞ் சிக்குவங் கேறியில்
ஊனிலமான வுள் சிவ மாமே. 19

உயிர் சிவமானாள். உடல் சிவமாகும்
பயிர் விரையானால் விரை பயிராகும்
பயில்வது மொன்றே பாடலு மொன்றே
தயிரிய மதனாற் றானறி வீரே.

20

சவுக்காரவுப்பு

தானாறு மிந்த சவுக்காரம் உப்பையும்
நானா முந்நூறில் நயம்படச் சொன்னேன்
தேனான உப்பைத் திராவகம் செய்தால்
வானான மகண்டம் வழிகாண லாச்சே.

21

வழிகாண் வழலைச் சவுக்கார நீர்தான்
சுளுவாமிந் நூலிற் சொல்லுவேன் மூலம்
பழியாமல் நானும் படித்த முந்நூறில்
நெறியாமல் நிற்கும் நிறை சவுக்காரமே.

22

சவுக்கார வைப்புஞ் சாரநீர் வைப்புஞ்
சிவக்காது மஞ்சளிற் சென்றாலு மையா
தவக்கார ரல்லோ தான் முடிப்பார்கள்
பவக்கார னுக்குப் பலியாது காணே.

23

காணாது யிந்தக் கருவெல்லா மையா
வீணாக லோகர் மெத்தவுஞ் செய்வார்
தோணாமல் வாதஞ் சுட்டிடத் தோஷமாம்
மாணா வுனக்கு மார்க்கம் விண்டோமே.

24

மார்க்கமுந் நூறில் வைத்திடுஞ் சாரம்
ஏர்க்கப் பலமொன் றெடுத்திடு ட்டடியாய்
கார்க்குமே சினக் கார மரைப்பலம்
திர்க்க விணங்கள் சேர்த்திடு நாலுமே.

25

நாலா முருவியும் நாவி யரைப்பலம்
கோலா மமுரி கூர்மை யரைப்பலம்
வேலாவின் பட்டையில் வேர்த்திடும் நீரைச்
சாலா மதில்விட்டுச் சரக்கெல்லாஞ் சாரியே.

26

சாரித்துக் குப்பியிற் றானரை மட்டாய்ப்
பூரித்து மேலே பொருந்தி வைகுப்பியை
நாரித்து வாரம் நடுவில் விலாப்புறம்
மாரித்து வைத்து மண்சிலை செய்திடே.

27

சீலையைச் செய்து தீயடுப் பேற்றி
வாலையை வணங்க வந்திடும் நீர்தான்
ஆலயத் துள்ளாய் அமர்ந்திடுஞ் சத்திதான்
வேலையின் நீர்போல் விதநிறம் விந்தே.

28

நிறமிந்த நீரை நீகாரத் தாலே
உறமென்) குப்பி யொன்றது வாங்கி

நந்தீஸ்வரர்

வறமென்ற தீநீர் வார்த்திடு குப்பியில்
அறமெனக் குருவண்டஞ் சது போடே. 29

அஞ்சது போட்டு அடைத்திடு வாய்தனைப்
பஞ்சது னாலே பார்த்திடு கவசமாய்
வஞ்ச வுவர்க்குள் வைத்திடு மண்டலம்
கெஞ்சுஞ் சரக்கு கிறுகிறுப் பாமே. 30

ஆமே யிவை சவுக்காரத்தின் நீரால்
ஓமே மிருதார் சிங்கியி லூட்டியே
வாமே சுண்ணாம்பில் வைத்திட் டெரித்திடத்
தாமே நிறைந்த சற்குரு வெண்ணே. 31

குருவினீற் பச்சைத் துருசது சுண்ணம்
குருவினி லெண்ணெண் சரக்குகள் சுண்ணம்
குருவி லுபரசக் கூட்ட மிதெல்லாம்
குருவது வாகிக் கோலமு மாமே. 32

கோலமி தென்னுங் குருபுத னாலே
காலனு மில்லை கலியனு மில்லை
பாலெனு மமுதப் பானமு முண்டாம்
மூலமு மிதுதான் முப்பதும் முற்றே. 33

சூத்திரம் - 30 முற்றிற்று

நந்தீஸ்வரர் அஷ்டமா சித்தி - 5

நாடியதோர் குருபதத்தைப் பணிந்து போற்றி
 நயமாக வுரைத்திடுவேன் நந்தி பின்னும்
 தேடியதோர் மந்திரத்தா லட்ட சித்தி
 திறமாக விளம்புகிறேன் யோகி யோர்க்கு
 கூடியதோர் அந்தமதைச் சிதம்பரத்திற்
 குணமான காலுடனே கூட்டி முட்ட
 ஆடியதோ ரைம்புலனை மூலத் துள்ளே
 அருளிலகு மூல கணபதி காப்பாமே. 1

காப்பான பூரண சூஸ்திர முன்னுறுங்
 கட்டான ஐம்பதுவும் பதினா லுள்ளே
 வாப்பான வழிதுறைக்குங் குரு முறைக்கும்
 வழங்குமிந்த வுலகோர்க்கு வழியைக் காட்டுங்
 கோப்பான வாதமடா லிங்கப் போக்கு
 குணமுடனே பாலகர்க்குக் குருவாய்ச் செய்ய
 மாப்பான நூற்றிகால் தலையாய்க் கட்டி
 மறைவாகச் சொல்லிவிட்டேன் கருச்சேராதே. 2

சேராமற் சொன்னதொரு லிங்கப் போக்கு
 திறமுடைய யேக மூலிகை யினாலே
 பாராமற் செய்து கொண்டு சுத்தி செய்யப்
 பாங்குடனே சுருக்கிடு நீ சுத்தி யாச்சு
 வீராகச் சுத்தியது செய்த பின்பு
 விளங்கியதோர் கட்டதனைப் பின்னாகச் செய்
 கூராகச் செய்ததொரு லிங்கந் தன்னை
 குணமாக வங்கமதிற் கூட்டி யாட்டே. 3

ஆட்டியதோர் வங்கமதை லிங்கஞ் செய்து
 அடைவாக உருக்கி.நீ மணியாய் வாங்கு
 கூட்டியதோர் அம்மணியோடு வெள்ளி யேழுங்
 குணமான தாமிரமும் மூன்றுங் கூட்டி
 நாட்டியதோர் குருவது தான் ஒன்று கூட்டி
 நயமாக உருக்கியதை யெடுத்துப் பாரு
 குட்டியதோர் வயதெட்டு கடைக்கு யேற்குஞ்
 சொல்லாதே கருக்களெல்லாஞ் சொன்னால் தோஷம் 4

தேர்ஷமது தீர்வதற்குப் பீஜங்கோசம்
 சொல்லுகிறேன் அகாரமொடு உகாரஞ்சேரு
 வாசமுடன் மகாரமொடு சிகாரஞ் சேரு
 வகாரமொடு பிரணவத்தின் நிலையிற் சேரு
 பாசமுடன் மனம் லயித்து மௌன மாகிப்
 பாங்கான நாதவொலி சிதம்பரத்தில்
 ஓசையுடன் நடம்புரியும் சூரியாம் வாசி
 ஒருவருக்கும் விள்ளாதே ஐந்தும் முற்றே. 5

அஷ்டமா சித்தி 5 முற்றிற்று

நந்தீஸ்வரர் நிகண்டு -300

அருஞ்சொற் பொருள் விளக்கம்

1. வேழமாழகன்- யானைமுகனான கணபதி.

2. குமரி மாமலை மடந்தை-மலை அரசனான ஹிமவானின் புத்திரி சக்தி, தரணியோர்க்கு -உலக மக்களுக்கு.

4. அரன்- சிவபெருமான், உரைத்த நூலை - கூறிய நூலை, உபதேசம் செய்த நூலை.

5. இறையுமையும் - ஈசனும், பார்வதியும், மொழி தவிர்த்திடாமல் - சொன்ன மொழி தவறாமல், தவறில்லாமல், சிறிதும் குறைக்காமல், சண்டசன்- நந்தியின் சீடன், வடமொழி - சம்ஸ்கிருதம்.

6. மாயசக்தி-மாயாசக்தியான பார்வதி, வாலை, மனோன்மணி, கொடி முடியோன்- சிவபெருமான், வீணருக்கு- வறட்டுவாதம் புரிபவர். எய்துமிது- சென்றடைவார்கள், செல்வார்கள்.

8. மூலமென்ற - மூலாதாரம்

13. எட்டெட்டுஞ் - அறுபத்து நாலு சித்தும், சிக்கா - அடைய முடியாதது.

14. மாயி ரூபம் - சக்தியின் ஸ்வரூபம், தாயாரின் ரூபம்.

16. புவியாகும் - பூமியாகும். மனோன்மணி -சக்தியின் மற்றொரு பெயர்.

17. அபானம் - தசவாயுக்களில் ஒன்று.

18. இகபரமே யிகபரமாம் - உயிருடன் இருக்கும் போதே மோட்சம். உடலில் உயிர் தங்கியிருக்கும் போதே ஆனந்தம் அடைதல்.

19. பிரித்துப்பூணே - பிரித்து செபித்தல், (அ-உ).

20. ரசகெந்த மைந்தும் - சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், ரசம், கெந்தம் என்ற ஐந்து வகை வாசனைகள்.

21. உந்தி - நாபி, தொப்புள், கபாலம் - தலை உச்சி

25. பருதி - சூரியன், பாஸ்கரன், விழி - கண்.

32. திங்கள் - சந்திரன்

33. வாசி - நாதமும் விந்தும் சேர்ந்த பொருள்.

34. சந்திரகலை - சந்திரநாடி

35. தூரியம் - ஒரு வகை அவத்தை (அவத்தைகளில் ஒன்று)

36. கமலாக்கினியோகம் - குண்டலியோகம், இராஜயோகம், வாசியோகம், துருவம் மூலப்பொருள்.

37. பூர்வ பட்சத்தில் - வளர்பிறை நாளில். கதிர் நாள் - ஞாயிற்றுக்கிழமை.

39. மெய்ப்பொருளாய் - உண்மைப் பொருளாய், ஆதிப்பொருளாய்.

40. சாயுத்திரின் கிராணம் - அஸ்தமன சூரியனின் ஒளிபோல், சூர்ஷம் - மறைப்பு, ரகஸ்யம்,

41. காலன் - எமன்

42. மூல முறைத்திடுவேன் - மூலமந்திரம் சொல்வேன்.

45. வாக்குபஸ்தம் பாதம் பாயுரு பாணி - இவை ஐந்தும் பஞ்ச கர்மேந்திரியங்களாகும்.

47. சப்த பரிச ரூப ரச கெந்தம் - இவை ஐந்தும் பஞ்ச பூதங்களின் தன்மாத்திரைகளாகும், வெளியிட்டால்- வெளிப்படையாக சொன்னால், விள்ளாதே - சொல்லாதே.

48. காஷாயம் - காவி உடை. ஊனுக்காகும்- உடலுக்காகும்.

49. நீலகண்டருண்டமூலி - சிவபெருமான் உட்கொண்ட மூலி.

51. மாலயனும் - விஷ்ணுவும் சிவனும்.

60. தோணாது - புரியாது, வாணி - சரஸ்வதி.

63. உதிரம் - ரெத்தம்.

67. ஈரெந்து சிரத்தோன் - பத்து தலைகளையுடைய ராவணன், விண்டதினால் - சொன்னதால்.

69. முப்புரிநூல் - பூணூல்

71. வேதை - சகல விதமான பொருள்களையும் பொன்னாக்கும் வித்தை.

72. காதிதானே - மூலந்தானே, ஆதாரம்,

74. தீபனம்- பசி.

76. வந்தரி - தந்வந்திரி.

82. சுவாசபந்தனம் - மூச்சை நிறுத்துதல்.

83. துருச - ஓர் வைப்பு சரக்கு.

86. லிங்கம் - ஓர் பாஷாணம்

92. அரிது - அரியது கிடைக்காதது.

98. லவணம் - உப்பு, யாழி நீர் - கடல் நீர், நவநாள் - ஒன்பது நாட்கள்.

99. நாயகியாள் - மனைவி, கவசங்கட்டி - மேலே சுற்றி, மூவுலகு - மூன்று உலகு, பூமி, ஆகாயம், பாதாளம்.

100. முப்பூ - சித்தர்களின் குரு மருந்து.

103. சூதர் - பொய், களவு செய்பவர், அந்திசந்தி - காலை மாலை.

105. பாஷாண வெள்ளை - வெள்ளை பாஷாணம், கெஜபுடம் - ஓர் வகை புடபாகம்.

106. காட்டுத்தீ - கடாக்கினி, ஓர் வகை எரிப்பு பாகம், மனதிலுன்னி - மனதில் நினைத்து, மனதால் நினைத்து.

107. 107-ஆம் பாடலில் கூடவே அப்பு உப்பு ரெண்டுங் கொண்டு என்று இருக்க வேண்டும்.

108. பாய்ச்சிடுவாய் - இடுவாய், போடுவாய், ஈவாய், கொடுப்பாய். சோமன் - சந்திரன். நாயகியாள் - பார்வதி தேவியார்.

109. குடநீர் - இதை பற்றி அறிய எமது வெளியீடான கோரக்கர் நூலில் காண்க.

110. ஓடாது தங்குமது - வாசியானது ஓடாமல் நிலைத்து நிற்கும், உயிர் நிலைத்து நிற்கும்.

111. கண்டர் - துருசு. வெண்ணீறாம் - வெண்மை நிறமுள்ள சுண்ணமாகும்.

112. துருசுநீர் - துருசு சுண்ணம். வேதை கோடி - லோகங்களில் கோடிக்கு ஒன்று இட்டால் தங்கமாகும்.

113. கும்பகம் - வாயுவை உள்ளே நிறுத்துதல் வேதை- பொன்னாக்கும் முறை. ஊணிப்பாரே - கூர்ந்து பாரு, உன்னிப்பாக பார், நிலை நிறுத்திப்பார்.

114. பார்க்குகிது - வேதையை செய்து பார்த்தல் மிகவும் அரிது

115. மேரு - கைலாய மலை

123. மயக்கமுற்று - மனதால் மயங்கி

124. பீடம் - மூலிகை விளையும் இடம் மூலிகைக்கு காரணமான பொருள்.

125. சண்டாளர் - தகாத செயல்களை செய்பவர். மூடர்- அறிவில்லாதவர்.

128. சூதசூசும் - ரசவாத வித்தை, வாத வித்தை.

129. பூதி பூதி- உருக்கி உருக்கி

130. சதாநித்தம் - எப்பொழுதும், தினமும்.

131. அயக்களங்கு - ஓர் வித மருந்து இரும்புடன் சில பாஷாணஞ் சேர்த்து செய்யப்படும் ஓர் வகை மருந்து.

132. சிறு பெண்ணை - வாலை என்ற தாயாரை.

133. நீற்றிக்கொண்டு - சுண்ணமாக்கிக் கொண்டு

134. பூரணமே - மூலப் பொருளே, கனகம் - தங்கம்

135. சூதம் - ரசம்

137. தகரம் - தகராகாசம்

142. வழலை - அமுர்தம்

145. வாயாது - கிட்டாது, அடைய முடியாது

156. சாரம் - சக்திசாரம் ஒரு வகை வைப்பு சரக்கு

158. சூதம் - பாதரசம்

165. புழுகு - புணுகு

167. காடை - புட பாகங்களில் ஒன்று

168. வெடி - வெடிஉப்பு

171. பதனமிட்டு - பத்திரமாக வைத்துக் கொண்டு

172. சீனி - சர்க்கரை, வெருகடி - பூனைக்காலின் அனவு (பூனை பாதத்தின் அனவு) பாலிலீய - பாலில் உட்கொள்ள.

173. ஜெயநீர் -சரக்குகளை மெழுகாக்கவும், சுண்ணமாக்கவும், கட்டவும் பயன்படும் ஒருவகை நீர்.

179. தசமாற்று - பத்துமாற்று

190. நீத்து - சுண்ணமாக்கி - சாதிலிங்கம் - இயற்கையில் கிடைக்கும் ஒரு வகை பாஷாணம்.

192. ரவி - சூரியன்

193. அயம் - இரும்பு

194. வங்கம் - ஈயம்

195. நீற்றினங்கள் - சுண்ண வகைகள்

196. பருதி - சூரியன்

198. காமுகர் - பெண்ணாசை கொண்டவர் - கழுத்து நூலாம் - சுருக்கு கயிர், தூக்குக் கயிர்.

201. ஐந்து பொறி - மெய் வாய், கண் மூக்கு, செவி.

202. கம்பம் - சுஷ்மனாநாடி

203. மலரிருபீடம் - ஆக்ஞா சக்கரம்

207. சமத்துள்ள மூலி - அமுர்தம்

211. குடதிசை - மேற்கு

231. மயில் - துருசு, வெள்ளை - வெள்ளை பாஷாணம்

234. கொடுமூலி - நாதவிந்து

236. லக்கம் - எண் எண்ணிக்கை.

243. கேசன் - மால்

245. விரிக்க - பெரிதாக விரிவாகும் பொருட்டு.

246. காலன் - எமன்

251. மாகாணி - பதினாறில் ஒரு பாகம்

268. கெவுனம் - ஆகாயத்தில் பறக்கும் வித்தை
களிப்பு

போதம் - ஆனந்தக்

270. குதிரை - வாசி

நந்தீஸ்வரர்

271. இருவழிப்பூடு - லலாடப்பூட்டு

273. கடுகெள்ளெண்ணெய் - கடுகு எண்ணெயும், நல்லெண்ணெயும்.

277. சிதறுவார் - அகலுவார், விலகுவார்.

279. தாவரம் - மூலிகை, கள்ளி - திருகுகள்ளி

280. நெகிள - நன்றாய் மசியும் அளவிற்கு, மேதைக் கொம்பு - எருமைக் கொம்பு.

282. மாதர்க்கு - பெண்டிற்கு (மக்களுக்கு), ஆழி - கடல்.

285. கோமான் - அரசன், ராஜா.

288. வெந்து - வேகவைத்து.

289. உளவிலார் - ஒற்றன் இல்லாத.

291. ஆசான் - குரு, ஆசிரியன், வித்தைக் கற்று கொடுப்பவர்.

300. வடநூல் - சம்ஸ்கிருதநூல்.

304. கோர்வைநூல் - வரிசையாக ஒன்றன்பின் ஒன்றாக எழுதப்பட்டநூல்.

இந்த நூலிலுள்ள அனைத்து விஷயங்களும் பரிபாஷையில் உள்ளதால் அனுபவம் உள்ளவர்களைக் கொண்டு அறிந்துக் கொள்ளவும்.

ஓம் - தத்! - ஸ்த்!

சூத்திரம் 36-ன் உரை

1. மூலாதரத்தில் பூரணமாய் நிற்கின்ற கணபதியையும் வல்லபை சத்தியையும் குண்டலி சத்தியையும் அடிமுடியான நாதவிந்தையும் வணங்கி இந்த நூலுக்கு காப்பாக அமைக்கிறேன். பொன்னடி மூலம் - மூலாதாரம், சாரணை மேலாய்ச் சார்ந்திடும் சக்தி - குண்டலினி சக்தி சாரணை- வாசி.

2. ஈசனின் கருணையால் வாதத்தின் முறைகளை வெளிப்படையாக கூறுகிறேன். நான் சொன்ன முன்னூறு பாடலை உடைய நிகண்டை யார் படிக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு சகலமும் சித்தியாகும்.

3. சிவபெருமான் என்னை அழைத்து எனக்கு வாத முறைகளை சொல்லித் தந்ததால் எனக்கு நந்திதேவர் என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று. நான் கூறிய முந்நூற்றைப்பார்.

4. அதில் ஞானம், யோகம், புலன்களின் எண்ணிக்கை மற்றும் அதன் செய்கைகள் மேலும் தீட்சை மார்க்கம் போன்றவைகள் கூறியுள்ளேன். அதைக் குறுக்கி இந்த முப்பதில் சொல்லியுள்ளேன்.

5. சிவபெருமான் சொன்ன நூலும் என்னுடைய நூலும் ஜனகாதி முனிவர்களின் நூலும், ரோமரிஷியின் நூலும் சரிசமமாக இருக்கும் (அதாவது இவர்கள் கூறியவைகள் அனைத்தும் ஒன்றாக இருக்கும்).

6. திருமூலர், கொங்கணவர், அகத்தியர் இந்த மூன்று பேர்களுடைய நூல்களும் ஒன்றாகும். (பொருள் ஒன்றாக இருக்கும்).

7. கருவூரார், ராமதேவர் இந்த இரண்டு பேர்களுடைய நூல்களும் சரிசமமாகும்.

8. காலாங்கி நாதர், மச்சமுனி இவர்கள் இரண்டு பேரின் நூல்களும் சமமாகும், மேலும் போகரின் நூலும், சட்டைமுனியின் நூலும் ஒன்றாகும்.

9. இதைத் தவிர மற்ற மடாதிபதிகளின் நூல்களும் உண்டு. அவைகள் எல்லாம் குகையில் மறைத்து வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இவர்களில் போகரின் நூல் அதிகம் உண்டு. (போகர் நிறைய நூட்கள் எழுதியுள்ளார்.)

10. போகரைத் தவிர மற்ற சித்தர்கள் நூல்களில் வாதத்தை மறைத்து கூறியுள்ளார்கள் ஆகையால் அதை படித்த தொண்டர்கள் வாதம் கைகூடாமல் மலைத்து நிற்பார்கள்.

11. அதுமட்டும் இன்றி மூலகிரந்தத்தைப் பார்க்காமலும் அதை முதலிலிருந்து கடைசி வரை படிக்காமலும் புலையர்களான மனிதர்கள் பொருள் கண்டோம் என்று நாய் போல் குலைத்துத் திரிவார்கள்.

12. ஆகாயத்தின் விந்தால் பல உப்புக்கள் உண்டாகின்றன. இந்த விந்தின் கலப்பால் கோடி வகையான உப்புக்கள் பேதப்படுகின்றன. அவை முக்கியமான மூன்று வகைகளாகும்.

13. ஒன்று வானத்தின் இடியிலும் மற்றொன்று பூமிச் சூலினிலும், கடலினிலும் கலந்து மூன்று உப்பாக மாற்றம் கொண்டது. (இவை தான் முன்னோர்கள் கூறும்

மூன்று உப்பாகும்.) (இவை மூன்றே வாயுவாக ஆகாயத்திலும், அக்னியாக இடியிலும், உப்புவாக கடலிலும் உள்ளது.

14. வாயுவும், அக்னியும், அப்புவும் நமக்கு உயிரானதால் இவை மூன்றும் இடையாகவும், பிங்கலையாகவும், சுழிமுனையாகவும் ஆகி குண்டலி சக்தியான தாயினுள் ஒடுங்கி நிற்கிறது என்று அறிந்துக் கொள்ளுங்கள்.

15. இவை மூன்றையும் தான் முத்து, பவழம், நீலம் என்று அறியாமல் குருட்டு வாதிமார்கள் வீணாக சரக்குகளைக் சுட்டு எரிதீயில் வீழ்ந்த ஈசலைப் போல் ஆனார்கள்.

16. ஈராகவும், ஈரெட்டாகவும் நிற்கின்ற பூரணத்தின் கலையை அறியாமல் வீணாக ஜபம் செய்வார்கள். பூரணமான வாசியை குருவாக எண்ணிப் போற்றி கண்டத்துள் நிறுத்தினால் மெய்ஞ்ஞானம் கிட்டும். (ஈராறு - 12 கலை வடிவம், ஈரெட்டு - 16 கலை வடிவம் 16 கலையாக நிற்கும். இந்த வாசியை அறியும் முறைக்கு சோடசகலா என்று பெயர்.

17. மூலாதாரத்தில் உள்ள வாசியை தலையான சகஸ்ராரத்தில் கொண்டு போய்ச் சேர்த்தால் மனக் குரங்காகப்பட்டது அங்கும் இங்கும் அலையாமல் ஒரு நொடியில் அடங்கி சமாதி நிலையை அடையும். (சுழியில் அடங்கும்.)

18. அப்படி மனம் சுழியிற் சொக்கி நின்றால் இந்த வாசியே பூரணமாகிவிடும். யோக சமாதி கிட்டும். பிறகு ஏன் காட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும்? எங்கு இருந்தாலும் ஒன்றுதான் (காட்டிற்குச் செல்லாமல் வீட்டிலிருந்தே பழகு என்று மறைமுகமாக போதிக்கப்படுகிறது.)

19. எங்கும் இந்த ஒரே நிலம்தான் இருக்கிறது இதில் ஏன் பேதம்! (காட்டில் இருப்பதும் ஊரிலிருப்பதும் ஒரே பூமிதான்). சகஸ்ராரத்தில் பிரணவத்துடன் வாசி சென்றடைந்தால் இந்த ஜீவனான உயிர் சிவமாகும். (சிவத்தின் குணங்களைப் பெறும்).

20. உயிரான ஜீவன் சிவமானால் உடலான இந்த காயமும். சிவமாகும். பயிர் விதையாகமாயில் அந்த விதை மீண்டும் பயிராகும். ஏட்டில் உள்ளதை நாம் படிக்கிறோம். நாம் படித்ததையே மீண்டும் ஏட்டில் எழுதுகிறோம். இதை மனோதிடத்தால் அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

21. சவுக்கார உப்பைப் பற்றி முன்னூறில் சொல்லியுள்ளேன். இந்த உப்பை திராவகம் செய்தால் வானமான அகண்டத்தின் வழிகாணலாம்.

22. வழலைச் சவுக்கார நீர் மார்க்கத்தை இந்த நூலில் மிக எளிமையாகச் சொல்கிறேன். முந்நூறில் மறைத்து சொன்ன சவுக்காரத்தின் மார்க்கத்தை நிறைவாக இந்த நூலில் கூறுகிறேன்.

23. சவுக்காரமும் சாரநீரும் மஞ்சளில் பட்டால் சிவக்காது. இவ்வாறு செய்பவர்கள் தவக்கோலம் கொண்ட முனிவர்கள் மட்டுமே. பாவம் செய்பவர்களுக்கு இது பலிக்காது.

24. உண்மையான சூக்சுங்கள் தெரியாது. ஆனால் லோகத்துள்ள மக்கள் செய்து பார்ப்பார்கள். குருதோணாமலும் முறையில்லாமலும் வாதம் செய்தால் தோஷம் வந்து சேரும். மாணவனான உனக்கு இதை சொன்னேன்.

25-29. முந்நூறில் சொன்னபடி செய்த சாரம் ஒருபலம் எடுத்து அதனுடன் சீனாக்காரம் அரைப்பலம் சேர்த்து இதனுடன் மேலும் நாயுருவி, நாவி, அமுரி இவை எல்லாம் வகைக்கு அரைப்பலம் கூட்டி அதை வேலாவின் பட்டையின் சாற்றை விட்டு அரைத்து குப்பியிலடைத்து மேல் குப்பி மூடி சீலைமண் நன்றாகச் செய்து அடுப்பேற்றி வாலை தேவியை வணங்கி தீயிட்டு எரித்தால் சரக்குகள் நீராகும். வெண்மை நிறம் கொண்ட இந்த நீரை குப்பியிலிட்டு அதனுடன் குருவண்டு ஐந்து போட வேண்டும்.

30. போட்டு வாயை அடைத்து (மூடி) சீலைச்சுற்றி உவர்மணலுக்குள் ஒரு மண்டலம் வைத்து பின் எடுத்துக் கொண்டால் சரக்குகள் அனைத்தும் நீறும்.

31. இந்த சவுக்காரத்தின் நீரை மிருதார் சிங்கிக்கு ஊட்டி அதை சுண்ணாம்பில் வைத்து எரித்தால் குருவாகும்.

32. இந்த குருவால் பச்சையான துருசு சுண்ணமாகும். மேலும் அறுபத்து நாலு சரக்குகளும் உபரசங்கள் அனைத்தும் குருவாகும் சுண்ணமாகும்.

33. இந்த குருவால் காலனான எமனும் கலிபுருஷனும் நம்மிடம் நெருங்கமாட்டார்கள். மேலும் அமுதப்பால் சரக்கும். மூலமான குத்திரம் முப்பதும் முற்றுபெற்றது.

கவனிக்க:

(i) 25- ஆம் பாடலில் “இணங்கன் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இணங்கன் என்ற சரக்குகள் நிறைய உண்டு. ஆனால் இவர் “சேர்த்திடு நாலுமே” என்று கூறியுள்ளதால் எந்த நாலு சரக்குகள் என்று குறிப்பிடப்படாததால் இதை பற்றி நன்கு அறிந்தவரிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளவும்.

(ii) 26. ஆம் பாடலில் “வேலாவின்” என்று கூறப்பட்டுள்ளது. வேலம் மற்றும் அரசம் பட்டையா அல்லது வேலம் மற்றும் ஆலின் பட்டையா என்று தெரியாததால் உரையில் “வேலாவின்” பட்டை என்று எழுதப் பட்டுள்ளது. இதையும் நல்ல வித்வானிடம் அறிந்து கொள்ளவும்.

நந்தீஸ்வரர் அட்டமா சித்தி - 5க்கு விளக்க உரை

1. குருபதத்தைப் பணிந்து போற்றி மந்திரத்தால் அட்டமாசித்தி அடைய வழிமுறைகளை கூறுகிறேன் யோகிகளே! கேளுங்கள் சிதம்பரத்தில் (இருதயத்தில்) மனதை வைத்து காலான வாயுவை வாசியுடன் கூட்டி மூட்டுவதற்கு (எழுப்புவதற்கு) மூலாதாரத்தில் உள்ள கணபதியைப் போற்றுகிறேன்.

2. பூரண சூத்திரமான முந்நூறிலும் மற்றும் சூத்திரம் 50 மற்றும் சூத்திரம் - 15 போன்ற நூல்களில் குரு மருந்து செய்யும் முறையை தெளிவாக எடுத்து சொன்னேன். ஆனால் லிங்கத்தின் போக்கை மட்டும் தலைகீழாக மறைத்து பாடி விட்டமையால் சித்தியாகாதே. (அந்த முறையை இந்த நூலில் இங்கே கூறுகிறேன் கேள்.)

3. லிங்கத்தை யோக மூலிகையால் சுறுக்கிட்டால் சுத்தியாகும். சுத்தித்த லிங்கத்தை பிறகு கட்ட வேண்டும், கட்டிய லிங்கத்தை வங்கத்துடன் சேர்த்து அரைத்து.

4. அரைத்த லிங்கவங்கத்தை உருக்கி மணியாக வாங்க வேண்டும். அதனுடன் வெள்ளியேழும் தாமிரம் மூன்றும் கூட்டி குரு ஒன்று சேர்த்து உருக்கி எடுத்துப் பார்த்தால் எட்டு மாற்றுள்ள தங்கம் கிட்டும். இதை வெளியே சொன்னால் தோஷம் வந்து சேரும்.

5. நம்மிடம் வந்த தோஷத்தை தீர்த்துக் கொள்வதற்கு மந்திரம் சொல்கிறேன் கேள். ஓம்-அ-உ-ம-சிவ இந்த மந்திர பீஜத்தை மனதில் நிறுத்தி ஜெபம் செய்தால் மனம் திடப்பட்டு மௌனமாகி நிற்கும். அப்பொழுது நம்முடைய காதில் நாத ஒலி கேட்கும். காதில் கேட்பது மட்டும் இன்றி சிதம்பரமான (இருதயதாமரையில்) நடனம் புரியும் மேலும் வாசி சுழுமுனையை சென்றடையும். இந்த மார்க்கத்தை யார்க்கும் சொல்லாதே!

அட்டமாசித்தி முற்றிற்று !!

ஓம் தத் ! ஸத் !!

காகபுகண்டர் ஞானம் - 80

காப்பு

எண்சீர் விருத்தம்

சிறந்தபரா பரமாகி யெங்குந் தானாய்த்
 தீர்க்கமுடன் ரவிமதியுஞ் சுடர்முன் றாகிப்
 பறந்தருளும் ஐம்பூத மாயை தோன்றிப்
 பல்லாயிரங் கோடிஅண்டம் படைத்த போதம்
 வரம்பெருகி யனந்தனந்தம் உயிரு மாகி
 மதபேத மாகவுந்தான் வடிவைக் காட்டிச்
 சரம்பெருக அண்டத்தி லெழுந்தே நின்ற
 சச்சிதா னந்தமதைப் பணிசு வோமே. 1

ஓமென்ற சுமுனையடா அண்டவுச்சி
 ஓமுடிந்த பட்டணத்துக் கப்பாற் சென்று
 நாமென்று சொல்லற்றுப் போக ஞானம்
 நாட்டுகிறேன் அஞ்சனமுந் திலதப் போக்கும்
 வாமென்ற வயித்தியமும் அட்ட கர்மம்
 வாதமென்ற வித்தையெல்லாந் தெளிவ தாகக்
 காமென்ற பீடமதிற் கண்டு தேறிக்
 காட்டகிறேன் மெய்ஞ்ஞானக் கருவைப் பாரே. 2

பாரேநீ யோகமென்ற வழியைச் சொல்வேன்
 பத்தடா ஐம்புலனைப் பரத்தி னூடே
 சீரொருவர் தெரியாமல் மதங்கள் பேசித்
 திருவான வுச்சியிலே சேரா மற்றான்
 ஆரொருவன் ஆதாரம் வெவ்வே றென்றே
 அடுக்கடுக்காய்ப் பன்னிரண்டு தலங்க ளென்று
 வீரேதான் பேசியே மெலிந்து போவான் .
 விடமுண்ட அண்டமதை விரும்பிக் கானே. 3

காணப்பா தவமெல்லாம் அண்டவுச்சி
 கமலமடா பதினெட்டாங் கோட்டிற் சென்று
 பூணப்பா மனத்தையுந்தான் பிசுகொட் டமாற்
 பூட்டடா பிரமத்திற் புகுந்தெந் நாளும்
 வீணப்பா மந்திரங் கொன்று மில்லை
 விதியில்லை மதியில்லை கெதியு மில்லை
 தோணப்பா தோணுமடா மனமொன்றான
 சுத்தமுடன் நீயிருந்து தவஞ்செய் வாயே. 4

செய்யப்பா வாசிமுனி மகனே கேளு
 தீர்க்கமுடன் முன்னுரைத்த ஆயிரத்தில்
 மெய்யப்பா சரக்குநீத் துவகை யெல்லாம்
 மேன்மையுடன் கட்டினங்கள் உருக்கி னங்கள்

காகபுகண்டர்

பொய்யப்பா சொல்லவில்லை ரத்னப் போக்குப்
புனிதமுடன் சரியாகச் சொல்லிப் போட்டேன்
வையப்பா இந்நூலில் மவுன மெல்லாம்
வகையாகச் சொல்லுகிறேன் பணிந்து கேளே.

5

கேளப்பா கேசரமே அண்ட வுச்சி
கெட்டியாய்க் கண்டவர்க்கே மவுனமாகும்
ஆளப்பா பரப்பிரமே யோகமென்றே
அடுக்கையிலே போதமுந்தான் உயரத் தூக்கும்
வாளப்பா கெவுனமணி விந்து நாதம்
வலுத்ததடா கெட்டியாய்த் திரண்டு போகும்
நாளப்பா அண்டமெல்லாஞ் சக்தியோடு
நடனமிடுஞ் சிலம் பொலியுங் காணலாமே.

6

காணலாம் பிரமத்தில் நிர்ணயந்தான்
காட்டுகிறேன் வாமிமுனி கருவாய்க் கேளு
பூணலாம் அண்டவுச்சி தன்னில் நின்று
பொறிகளையு முண்டாக்கிப் புவனந் தன்னில்
தோணலாம் உயிர்ப்பயிரைப் படைத்தெந் நானுந்
தொந்தமென்னும் ஏழுவகைத் தோற்ற மாகி
ஆணலாம் நாலுவகை யோனி யாகி
அண்டமடா அனந்தனந்த மான வாறே.

7

வாறான பிரமத்தில் நடுவே மைந்தா
வந்ததடா ரவிமதியுஞ் சுடர்மூன் றாகிக்
கூறாகப் பின்னியடா கீழே பாயுங்
கூறுகிறேன் இருகண்ணில் ஒளியைக் கேளு
வீறான அண்டவுச்சி முனைக்கப் பாலே
வெற்றியுடன் நரம்பதுதான் விழுது போலே
நேராக இருகண்ணிற் பின்ன லாகி
நிச்சயமா யொளிவாகி நிறைந்தார் பாரே.

8

பாரப்பா பரப்பிரமம் ஒளியி னாலே
பத்தியே நரம்புவழி பாயும் போது
ஆரப்பா இருகண்ணில் ஒளிய தாகி
அண்டமெல்லாம் ஏகமாய்த் தெரிய லாச்சு
காரப்பா நரம்பென்ற விழுது வட்டம்
கபாலத்தில் முக்கூறாய்ச் சுழனையாச்சு
வீரப்பா காதுக்கும் நாக்குக் குந்தான்
வெற்றிபெற இன்னமுந்தா னுரைக்கக் கேளே.

9

கேளப்பா மூலமடா லிங்கத் தன்னில்
கிருபையுடன் தண்டுக்குங் கீழ்மே லாக
நாளப்பா தம்போலே பிடரி மார்க்கம்
நன்றாக ஒடுமடா நரம்பி னூடே

ஞானம்

71

வாளப்பா அண்டமுட்டி வுயர மைந்தா!
 வலுவாக முன்சொன்ன நரம் பினூட
 தேளப்பா சேர்ந்துமிகப் பின்ன லாகிச்
 சிறந்திடவே புருவமத்தி யாகும் பாரே. 10

பாரடா புருவமத்தி யேதென்றாக்கால்
 பரப்பிரம மானதோர் அண்டவுச்சி
 நேரடா முன்சொன்ன நரம்பு மத்தி
 நிலைத்ததடா சுமுனையென்று நினைவாய்ப் பாரு
 வீரடா அண்ணாக்கில் நேரே மைந்தா!
 மேவடா மனந்தனையுஞ் செலுத்தும் போது
 காரடா சுமுமுனையிலே மனந்தான் பாய்ந்து
 கலந்தைந்து பூதமுந்தான் ஒன்றாய்ப் போமே. 11

போமடா முன்சொன்ன நரம்பி னூடே
 பூரித்து ரவிமதியுஞ் சுடர்தாம் மூன்றும்
 ஆமடா பின்னியுங் கீழே பாயும்
 அந்தரங்கந் தனைப்பார்க்க அடங்கிப் போகும்
 நாமடா வெளிதிறந்து சொல்லி விட்டோம்
 நாதாந்த பரப்பிரம நாட்டந் தன்னை
 ஓமடா விந்துவுந்தான் அண்ட வுச்சி
 உறுதியுடன் சித்தமதை யூன்றிப் பாரே. 12

பாரான சாகரமே அண்ட வுச்சி
 பதினாலு லோகமெல்லாம் பரத்தி னூடே
 சீராகத் தெரியுமடா மவுன மார்க்கஞ்
 சித்தான சித்துவிளை யாடிநிற்கும்
 வீரான மந்திரங்கள் பிறந்த தெப்போ?
 விண்ணுவென்றும் பிரமனென்றும் வந்த தெப்போ?
 கூறான முக்குணங்க ளுதித்த தெப்போ?
 கூறாத அட்சரத்தின் குறியைக் காணே. 13

காணார்கள் பிரமமுந்தா னுதிக்கு முன்னே
 கருணையுள்ள மந்திரங்க ளனந்தங் கற்றுத்
 தோணாமல் மந்திரங்க ளனந்தங் கற்றுச்
 சுமுனையென்ற மூக்குநுனி தன்னைப் பார்த்து
 வீணாகத் திரிந்துமிகப் பித்தர் போலே
 வேரோடே கெட்டுழல்வான் விருதா மாடு
 கோணாம லண்ணாக்கின் நேரே மைந்தா!
 குறிப்பறிந்து பார்த்தவர்க்கே முத்தி தானே. 14

முத்தியடா மந்திரத்தை நினைக்கும் போது
 மோசமடா மனந்தானும் இரண்டாய்ப் போகும்
 சத்தியடா மனந்தானே யேக மாகத்
 தனித்திருந்து நித்திரையைத் தள்ளி மைந்தா!

காகபுசுண்டர்

புத்தியடா பிரமத்திற் புகுந்து கொண்டார்
 பூலோக மெல்லாந்தான் பணியு முன்னை
 எத்தியே திரியாமற் பிடரி மார்க்கம்
 ஏறுகின்ற வாசியுந்தான் கற்பந் தானே.

15

தானென்ற கற்பமடா மதுவுண் டக்கால்
 சஞ்சாரம் சமாதியென்ப ததற்குப் பேரு
 ஊனென்ற பசிதிரும் கோபம் போகும்
 உதயகிரி தனிற்சென்று டுருவிப் பார்க்கத்
 தேனென்ற திரையேழுந் தீய்ந்து போகுந்
 திரிவாரே உச்சிநடுச் சென்ற போது
 கோனென்ற கருவியெல்லா மொடுங்கிப் போகும்
 கூற்றுவனா ராட்டமதைப் பார்க்க லாமே.

16

பார்க்கலாம் ஒரு காலை உயரத் தூக்கிப்
 பாடுவா னொருகாலைத் தாழ் விட்டே
 ஏர்க்கையிலே மேல்நோக்குங் காலைக் கேளாய்
 என்மகனே மதியென்ப ததற்குப் பேரு
 கார்க்கையிலே கீழ் நோக்குங் காலை மைந்தா!
 கண்டுபார் ரவியென்று கருத லாகும்
 மார்க்கமுடன் அண்டவுச்சி மேலே தானும்
 மகத்தான வன்னியிருப் பிடந்தான் பாரே.

17

பாரப்பா இதையறியார் சித்தர் கூடிப்
 பார்தனிலே அறுபத்து நாலு யோகம்
 ஆரப்பா இருக்குமென்று வெவ்வே றாக
 அலைந்தலைந்து கெட்டவர்க ளானந்தங் கோடி
 நேரப்பா ராசாங்க யோகம் பார்த்து
 நிலையறிந்து கண்டவனே கோடிக் கொன்று
 வீர்பா பேசாமல் மனக்கண் ணாலே
 விந்துவடா பாய்ந்ததலம் வெளியைக் காணே.

18

காணாத காட்சியெல்லாங் கண்ணிற் கண்டு
 காகமடா புகுண்டரென்று பேரும் பெற்றேன்
 தோணாமல் நாணலைந்து சிறிது காலம்
 துருவமென்ற பிரமத்தை யடுத்துக் கேட்க
 நாணாமல் அண்டவுச்சி தன்னி லேதான்
 நாடியே மனத்தாலே நாட்ட மாகக்
 கோணாமல் பாருமென்றே எனக்குச் சொல்லக்
 கூசாமல் மனமொன்றா யிருத்தி னேனே.

19

இருத்தியே இருதயத்தில் மனமொன் றாக
 ஏகபர மாம் பொருளை யிருத்தி யொன்றாய்
 நிறுத்தினேன் வெகுகோடி கால மட்டும்
 நிருவிகற்பச் சமாதியிலே நிறைந்தெந் நாளும்

ஞானம்

73

பொருத்தியே லலாடக்கண் திறந்து பார்க்கப்
 பூலோக மெங்குமொன்றாய் நிறைந்தென் மைந்தா!
 கருத்தொன்றாய் நிறுத்தியடா கபாடம் நீக்கிக்
 காரணத்தைக் கண்டுவிளை யாடு வாயே.

20

விளையாடிப் போதமய மாக வுந்தான்
 வெட்டாத சக்கரத்தின் வெளிச்சம் பார்த்து
 நிலையான அண்டமதில் நெற்றிக் கண்ணை
 நீயறிந்தே அரவுவிடந் தன்னைப் போக்கி
 அலையாம லாரொருவ ருறவு மற்றே
 ஆயிழையாள் மோகமதை யதட்டித் தள்ளி
 மலையாமற் பிரமமே துணையென் றெண்ணி
 மவுனமென்று மனந்தனையு மடக்கி நில்லே.

21

நில்லென்றால் லோகத்தில் மனிதர் தாழும்
 நிட்டையுடன் சமாதியுமே பொருந்தா மற்றான்
 வல்லவர்போல் வேதபுரா ணங்காவி யங்கள்
 மந்திரங்கள் கோடானு கோடி யென்றும்
 செல்லுவார் கோவிலென்றுந் தீர்த்த மென்றுந்
 திருடர்கள் தானலைந்தலைந்து திரிவார் மட்டை
 வெவ்வதொரு பிரமநிலை யறியா மாற்றான்
 வேரற்ற மரம்போலே விழுவார் பாரே.

22

பாரப்பா மலரெடுத்து லிங்கம் வைத்துப்
 பார்த்தீப லிங்கத்தைப் பணியா மற்றான்
 வீரப்பா நீராட்டிப் பூசை செய்து
 வீணர்கள்தாம் கத்தபம்போற் கதறு வார்கள்
 தேரப்பா மலரதனைக் கிள்ளும் போது
 செத்தசனம் போலாச்சத் தெளிந்து பாரு
 காப்பா மனங்கொண்டு பரத்தி னூடே
 கண்டவரே கயிலாசத் தேசந் தானே.

23

தானென்ற பிரமத்தை யடுத்தி டாமல்
 தாரணியில் தெய்வமடா அனந்த மென்றும்
 ஊனென்ற குருவென்றுஞ் சீட னென்றும்
 உதயகிரி பாராத வுலுத்த மாடு
 வேனென்ற பொய்களவு கொலைகள் செய்து
 வேசையர்மே லாசைவைத்து வீண னாகிக்
 கோனென்ற குருபாதம் அடைய மாட்டான்
 கூடுவான் நரகமதில் வீழ்வான் பாரே.

24

பாரப்பா நாக்கையுந்தான் அண்ணாக் கேத்திப்
 பார்தனிலே பார்த்தவர்க்குப் பலித மில்லை
 ஆரப்பா கண்வெடிக்குந் தேகம் போகும்
 அடியோக மென்பார்க ளாகா தப்பா!

காகபுகண்டர்

சாரப்பா மனந்தனையண் ணாக்கில் நேரே
சார்ந்துமிடப் பார்க்கையிலே வாசி தானும்
வீரப்பா மேலடங்குங் கீழ்நோக் காது
வெட்டாத சக்கரத்தை யறிய லாமே.

25

அறியலாம் மனந்தானே உயிர்தா னாகும்
அண்டத்திற் சேர்ந்திடவே ஆகும் முத்தி
பரியேறிச் சவாரியுமே நடத்த லாகும்
பஞ்சமா பாதங்ஈள் பறந்தே போகும்
விரிவான மனந்தனையும் அணுவ தாக்கி
விட்டகுற தொட்டகுறை விதியைப் பார்த்துக்
குறியான குண்டலியா மண்ட வுச்சி
சூறுகிறேன் முக்கோண நிலைய தாமே.

26

தாமென்ற உலகத்தில் மனித ரோடே
சஞ்சாரஞ் செய்யாமற் றனித்து நில்வே
ஓமென்ற ஊண்மிகுந்து உண்டி டாதே
ஓரமாய் வழக்கதனை உரைத்தி டாதே
ஆமென்ற அட்சரத்தை மறந்தி டாதே
ஆயாச மாகவுந்தான் திரிந்தி டாதே
காமப்போய் கொண்டவனோ டிணங்கி டாதே
காரணத்தைக் கண்டுவிளை யாடு வாயே.

27

விளையாடிக் கருநெல்லி பறித்தே உண்ணு
வேகாத தவலயாகும் விரும்பிப் பாரு
மலையாமல் வெண்சாரை பிடித்தே யுண்ணு
மைந்தனே சாகாக்கா லதுவே யாகும்
அலையாமல் சோதியதன் பாலை யுண்ணே
அக்கினியாங் கம்பமடா சுழுனை. யாச்சுக்
கலைநாலு போகிறதை யெட்டிற் சேரு
கபடமற்ற தேகமடா கண்டு பாரே.

28

கண்டுகண்டு மனந்தானே அண்டஞ் செல்லக்
கலைநாலும் எட்டிலையுஞ் சேர்ந்து போகும்
தண்டுமுண்டு செய்யாதே மனம்வே றானாள்
தற்பரத்தை யெப்போதும் அறிய மாட்டாய்
தொண்டுசெய்து பெரியோரை யடுத்து மைந்தா
தொழுதுநீ யென்னுலை யன்பாய்க் கேளு
விண்டுமவர் சொலாவிட்டா லிந்நூல் சொல்லும்
வெற்றிபெற மனவடக்கம் வைத்துப் பாரே.

29

பாரப்பா விஞ்சைமந்த்ரம் என்பார் வீணர்
பாயடா விஞ்சைகிரி தன்னில் மைந்தா'
ஆரப்பா சென்றேறிப் பார்க்கும்போது
அதீதமுள்ள விஞ்சைமந்த்ரம் அனந்தங் காட்டும்

ஞானம்

75

நேரப்பா சிருட்டிப்புச் சங்கா ரங்கள்
 நிமிடத்திற் செய்திடுவாய் நிலையைக் கண்டால்
 வீரப்பா அமிர்தமுந்தான் குதுழி பாயும்
 வேறில்லாக் கனிதனையு முண்க லாமே.

30

உண்கலாம் பிரமத்தி லடங்கும் போதே
 உறுதியுள்ள அண்டத்தி லுருகிப் பாயுந்
 திங்கலாந் தோணுமடா அர்மதச் சீனி
 தித்திப்புப் பாலுடனே திடமாய் மைந்தா
 தங்கலாந் தேகமது அழியா மற்றான்
 சட்டையுமே கழன் றுமிகத் தங்கம் போலே
 பொங்கலாம் மெய்ஞ்ஞானத் தீபத் தாலே
 பூரித்துப் பார்த்திடவே புவன மொன்றே.

31

ஒன்றான பிரமமே வெவ்வே றாக
 உலகத்தி லனந்தமடா கூத்து மாச்சு
 நன்றாச்சுத் தீதாச்சு நாலு மாச்சு
 ஞாயிறு திங்களென்ற பேருண்டாச்சு
 குன்றாச்சு ஊர்வனகள் அனந்த மாச்சு
 குருக்களென் றுஞ் சீடனென்றுங் குறிகளாச்சு
 நன்றாச்சு நாதவிந்தும் அடங்கி நின்ற
 நாதனையு மொருமனமாய் நாட்டு வாயே.

32

நாட்டுவார் சித்தரெல்லாம் பேத மாக
 நலம்போலே சாத்திரங்கள் கட்டி னார்கள்
 பூட்டியே மனிதரெல்லாம் நூலைப் பார்த்துப்
 பூரணமாய் அண்டமதைப் பாரா மற்றான்
 காட்டிலே திரிந்தலைந்த மானைப் போலே
 கபடமாய் வாய் ஞானம் பேசுவார்கள்
 கூட்டிலே அடைந்திருக்குங் குயிலைப் பாரார்
 கூறாத மந்திரத்தின் குறியைப் பாரே.

33

குறியென்ற உலகத்திற் குருக்கள் தானும்
 கொடியமறை வேதமெல்லாங் கூர்ந்து பார்த்தே
 அறியாமற் பிரமத்தைப் பாரா மற்றான்
 அகந்தையாய்ப் பெரியோரை அழும்பு பேசி
 விரிவான வேடமிட்டுக் காவி பூண்டு
 வெரும்பிலுக்காய் அலைந்திடுவான் நாயைப் போலே
 பரியாச மாகவுந்தான் தண்டு மேந்திப்
 பார்தனிலே குறடிட்டு நடப்பான் பாரே.

34

பாரப்பா சீடர்களை அழைப்பான் பாவி
 பணம்பறிக்க வுபதேசம் பகர்வோ மென்பான்
 ஆரப்பா பிரமநிலை காட்டா மற்றான்
 ஆகாசப் பொய்களையு மவன்தான் சொல்வான்

காகபுகண்டர்

நேரப்பா சீடனுக்குப் பாவ மாச்சு

நிட்டை சொல்லுங் குருக்களுக்குத் தோட மாச்சு
வீரப்பா அடங்குகின்ற இடத்தைப் பாரான்
விதிபோலே முடிந்ததென்று விளம்பு வானே.

35

வாவென்ற அண்டமதிற் சென்று புக்கு

வடவரையி லுச்சிநடுத் தீபங் கண்டு
தேனென்ற சுத்தசிவ கங்கை தன்னில்
தீர்த்தங்க ளாடித்திரு நாம மிட்டுக்
கோனென்ற மனமன்பாய் மலராய்ச் சார்த்திக்
கொடியமறை வேதமுந்தா னடக்கங் கண்டு
தேனென்ற சித்தமே புத்தி யாகத்
தெளிந்தவரே மெய்ஞ்ஞானி யாவர் பாரே.

36

பாரண்ட மதையொன்றாய்ப் பார்க்கும் போது

பலபேத மாயையெல்லாம் மருண்டே யோடுஞ்
சீரண்டம் அகிலாண்ட பிரமாண்டங்கள்
செனித்தவகை யுயிர்தோறும் நீயாய் நிற்பாய்
காரண்ட லலாடக்கண் திறந்த போது
கண்கொள்ளாக் காட்சியெல்லாங் கலந்தே காட்டும்
வீரண்ட மேல்வட்டம் விரிந்த சக்ரம்
மெய்ஞ்ஞான வெளியதனிற் றொடர்ந்து கூடே.

37

கூடுவதென் குணமறிந்து மனமொன் றாகக்

கூத்தாடித் திரியாமற் கெவுன மாகப்
பாடுவது பலநூலைப் படித்தி டாமற்
பராபரத்தி னுச்சிநடு வெளியே சென்றே
ஆடுவது தொந்தோமென் றாட்டைப் பார்த்தே
அடுக்கடுக்கா யாயிரத்தெட் டிதழுங் கண்டு
வாடுகிற பயிர்களுக்கு மழைபெய் தாற்போல்
வாடாத தீபத்தை யறிந்து பாரே.

38

பாரென்று மெய்ஞ்ஞானம் பகர்ந்து சொன்னீர்

பராபரத்து நிலையினுடைப் பாதஞ் சொன்னீர்
வீரென்ற அண்டமெல்லாம் பாழ் தாகி
விராட்பிரம மொன்றியா யிருக்கும் போது
சீரென்று வுயிர்களெல்லா மிருப்ப தெங்கே?
சித்தருடன் திரிமூர்த்தி யிருப்ப தெங்கே?
கூரென்று நீர்தங்கு மிடந்தா னெங்கே?
குருபரனே! இந்தவகை கூறு வீரே.

39

கூறுகிறே னென்மகனே வாசி நாதா

குணமான வீச்சுரனார் சபையிற் கூடித்
தேறுகின்ற பிரளயமாம் காலந் தன்னிற்
சீவசெந்து சித்தருடன் முனிவர் தாமும்

வீருடனே யெங்கேதா னிருப்பா ரென்று
விமலருந்தான் விண்ணுவையும் விவரங்க கேட்கக்
கார்மேக மேனியனங் கவரை நோக்கிக்
கண்டுமிகப் பணிந்துமினிக் கருது வானே. 40

கருதுவான் ஆலிலைமேற் றுயில்வேன் யானுங்
கனமான சீவசெந்தும் அனந்த சித்தர்
உறுதியா யென்றனுடைக் கமலந் தன்னில்
ஒடுங்குவா ராதரித்து மிகவே நிற்பேன்
வருதியாய்ப் புசண்டருந்தான் வருவா ரென்று
வலவனுடன் மாலனும் உரைக்கும் போது
சுருதியா யெனையழைத்தே சிவன்றான் கேட்கச்
குத்திரமாய் நல்வசனம் மொழிந்தேன் பாரே. 41

பாரென்று சிவனுடைய முகத்தைப் பார்த்துப்
பல்லாயிரங் கோடியுண்ட வுயிர்க ளெல்லாஞ்
சீரென்ற சித்தருடன் முனிவர் தாமுந்
திருமாலும் ஆலிலைமேற் றுயிலும் போது
கூரென்ற வுந்தியிடக் கமலந் தன்னிற்
கூடியே அடைந்திருப்பார் குணம தாக
வீரென்ற ஐவரையுந் தாண்டி யப்பால்
வெகுசுருக்காய் வீதிவழி வந்தேன் பாரே. 42

பாரப்பா ஆகாயஞ் செல்லும் போது
பாலகனே சக்கரந்தான் சுற்றி யாட
ஆரப்பா சக்கரத்தைப் பிசுகொட் டாமல்
அதன்மேலே யேறியுந்தா னப்பாற் சென்றேன்
நேரப்பா நெடுந்தூரம் போகும் போது
நிச்சயமாய்க் கம்பத்தின் நிலையைக் கண்டேன்
வீரப்பா அக்கினிபோல் படர்ந்து நிற்கும்
வெளியொன்றுந் தெரியாம லிருக்குந் தானே. 43

இருக்குமடா எங்குமொன்றாய் அக்கினிக் கம்பம்
என்மகனே கம்பத்தின் நடுவே மைந்தா!
உருக்கமுடன் பெண்ணரசி யொன்றி நிற்பாள்
ஒகோகோ அவள்முகத்தைப் பார்க்கும் போது
பொருக்கமுடன் முன்பார்த்தாற் புருட ரூபம்
“புத்திரனே பின்பார்த்தாற் பெண்போல் ரூபம்
மருக்கமுடன் யான்றானுங் கம்பத் தூடே
வந்தோடே வத்தாக இருந்தேன் பாரே. 44

பாரப்பா இப்படியே அந்த காலம்
பராபரத்தி னூடேதா னிருந்து வாழ்ந்தேன்
ஆரப்பா பிரமமுந்தான் மனமிரங்கி
அகண்டமதைப் படைப்பதற்கே அருளும் போது

காகபுசுண்டர்

வீரப்பா கம்பத்தி லிருந்த பெண்ணும்
 விமலரென்றும் உமையென்றும் மிகவே தோன்றிச்
 சீரப்பா சக்கரத்தி லிருந்து கொண்டு
 திருமாலைத் தானழைக்கத் தீர்க்கம் பாரே.

45

பாரப்பா திருமாலுங் கமலந் தன்னில்
 பல்லாயிரங் கோடி அண்ட வுயிர்க ளெல்லாம்
 நேரப்பா அழைத்துமுக் குணத்தைக் காட்டி
 நிலையான சமுத்திரங்கள் பூமி தானும்
 சேரப்பா ரவியோடு திங்கள் தானுஞ்
 சிறந்தெழுந்த மலைகாடு சீவ செந்து
 வீரப்பா நவக்கிரகம் நட்சத் ரங்கள்
 வெற்றியுடன் நால்வேதம் வருந்த வாறே.

46

வாறான தெய்வமென்றும் பூத மென்றும்
 வையகத்தில் வானமென்றும் பூமி யென்றும்
 கூறான மாமேரு கிரிக ளென்றும்
 கோவிலென்றுந் தீர்த்தமென்றுங் குளமுண் டாக்கி
 நேராகப் பிரமமே சாட்சி யாக
 நிலைத்தெங்கும் உயிர்தோறும் நிறைந்தா ரையா!
 வீராகத் திரியாமல் மவுனம் பார்த்து
 வெற்றிபெற இன்னமுந்தான் உரைக்கக் கேளே.

47

கேளப் டா இப்படியே பிரள யந்தான்
 கிருபையுடன் ஏழுலட்சங் கோடி யானால்
 ஆளப்பா அரியயனும் சீவ செந்தும்
 அகண்டமென்ற பிரமத்தி லடங்கு வார்கள்
 நாளப்பா நானுமந்தப் படியே செல்வேன்
 நலமாக இன்னமுந்தான் அகண்ட மானால்
 வாளப்பா காகமென்ற ரூப மானேன்
 வடவரையின் கூடுதொத்தி யிருந்தேன் பாரே.

48

பாரடா இப்படியே யுங்கள் தோறும்
 பார்தனிலேநா னிருந்தேன்எத் தனையோ கோடி
 ஆரடா எனைப்போல அறிவா ருண்டோ?
 ஆதியென் சித்தருக்கும் ஆதி யானேன்!
 வீரடா விமலரிகட்கு செல்லும் போமி
 வெற்றியுட னெனையெடுத்து முத்தமிட்டார்
 காரடா கைலையின்மே லிருக்கச் சொன்னார்
 காகமென்ற ரூபமா யிருந்தேன் பாரே.

49

காகமென்ற ரூபமா யிருந்து கொண்டு
 காரணங்கள் அத்தனையும் கருவாய்ப் பார்த்து
 வேகமுடன் வெளியோட்ட நிலையாய்ப் பார்க்க
 வெகுதூரம் சுற்றியின்னம் விவரங் காணேன்

மோகமுடன் பரந்தமனம் அணுவ தாக்கி
 மூர்க்கமுடன் பரவெளியை மனவெளி தாக்க
 நாகரிக மாகவுந்தா னண்ட மேவி
 நடுவணைய முச்சிநடு மத்தி தானே.

50

மத்தியமாம் வானதிலே வளர்ந்த லிங்கம்
 மகாமேரு வுச்சியிலே வளர்ந்த லிங்கம்
 சத்தியும் ஆவிடையு மான லிங்கம்
 சஞ்சாரச் சமாதியிலே நிறைந்த லிங்கம்
 புத்தியால் மனமொன்றாய்ப் புகழ்ந்த லிங்கம்
 பூவருந் தன்னில்தான் முளைத்த லிங்கம்
 எத்திசையும் புகழ்ந்திடவே வந்த லிங்கம்
 ஏகபர மானதொரு லிங்கந் தானே.

51

தானென்ற சிறுவீட்டுக் குள்ளே சென்று
 தலைமாறிப் போனதொரு வாசி யைத்தான்
 கானென்ற பிரமத்தி லடக்க மாகக்
 குறித்திடுவாய் மனமடங்கிக் கூர்ந்து பார்க்க
 வானொன்றிப் போகும்பா பாணம் பாணம்
 மைந்தனே! உண்டிடவே பசிதான் தீரும்
 தேனென்ற சட்டைகளும் கழன்று போகும்
 தேவனுக்குந் தேவனா யிருக்க லாமே.

52

இருக்கலாம் எந்தெந்த யுகங்க ளுக்கும்
 ஏகாந்த மானதொரு பிரமந் தன்னில்
 பெருக்கவே மனமடங்கி மவுனம் பெற்றும்
 பேராசை யாகவுந்தான் பிரமத் துள்ளே
 குருக்களைப் போல் அரசனைப்போ லிந்த்ர னைப்போல்
 குணமான மூவரைப்போற் பிரமத் தூடே
 திருக்கெடுத்தே யெந்தெந்த அவதா ரங்கள்
 செய்திடலாம் நிலையறிந்த பெரியோர் தானே.

53

தானவனே யென்குருவே புசண்டநாதா
 தாரணியில் சீவசெந்தாம் அகண்டமெல்லாம்
 தோணவே மும்மூர்த்தி யிவர்கள் தாமுந்
 துடியாகப் பிரமத்தி லடங்கு மென்றீர்
 கோனவனே பின்னுந்தா னகண்ட மெல்லாங்
 குறிப்புடனே படைக்கும்வகைக் குறியுஞ் சொன்னீர்
 தானவனே மதுவுண்ணச் சொன்னீ ரையா
 சத்தியமா யதன்விவரஞ் சாற்று வீரே.

54

சாற்றுகிறே னென்மகனே வாசி நாதா!
 சத்தியமா யண்டத்திற் செல்லும்போது
 போற்றுகிற அக்கினியும் பிரவே சித்துப்
 புலன்களைந்துஞ் சேர்ந்ததனாற் போத மாக்கும்

மாற்றிலையும் அதிகமடா வுன்றன்தேகம்
மைந்தனே! அபுருப மாகு மப்பா!
வாற்றியே நிழற்சாய்கை யற்றுப் போகும்
வலுத்ததடா காயசித்தி யாச்சுப் பாரே.

55

ஆச்சென்ற அபுருபமான போதே
அட்டமா சித்திவகை யெட்டுமாடும்
மூச்சொன்றி யடங்கிப்போம் பிரமத் தூடே
முன்னணியும் பின்னணியு மொன்றாய்ப் போகும்
காச்சென்று காச்சிமிடு மனவுங் கண்டு
கலைமாறி நின்றிடவே கனக பீடம்
நீச்சொன்று மில்லையடா உன்னைக் கண்டால்
நிலைத்ததடா சமாதியென்ற மார்க்கந் தானே.

56

மார்க்கமுடன் தவசிநிலை யறியா மற்றான்
மனந்தளர்ந்து திரிவார்கள் லோகத் துள்ளே
ஏக்கமுடன் முப்பதுக்குள் மவுனங் கண்டே
இளவயாக பிருப்பார்கள் பெரியோர் மைந்தா!
காக்கவே சற்கருவின் பாதங் கண்டு
கருணையுடன் அவர் பாதத்தை வணங்கிப் போற்றித்
தீர்க்கமுடன் பிரமத்தில் மனந்தான் செல்லச்
சீவனுக்குச் சீவனா யிருக்க லாமே.

57

இருக்கலாஞ் செடிபூடு கற்ப மில்லை
ஏகாந்த மானதொரு பிரமந் தன்னில்
உருக்கியே மனமடங்கிப் பார்க்கும் போதே
உத்தமனே காயமது வறுதி யாச்சு
மருக்கியே திரியாமல் மதம்பே சாமல்
வண்டரோ டிணங்கியடா மருவி டாமல்
குருக்கியே கோளரிடஞ் சேர்ந்தி டாமற்
குருபாதங் கண்டுமிகப் பணிந்து பாரே.

58

பாரென்று சொல்லியமெய்க்ஞ் ஞானமூர்த்தி!
பரத்தினுடை அடிமுடியும் பகுந்து சொல்லும்
சீரென்று சொப்பனங்க ளதிக மாகத்
திடப்படவே காணுமிடந் தீர்க்கஞ் சொல்லும்
காரென்று மணம்பிறந்த இடந்தான் சொல்லும்
கதிர்மதியுஞ் சுற்றிவரு மார்க்கஞ் சொல்லும்
வீரென்றே உயிர்பிறந்த இடந்தான் சொல்லும்
வெற்றிபெற இந்தவகை விளம்பு வாயே.

59

வாயாலே சொல்லுகிறேன் மகனே கேளு
மகத்தான பிரமத்தின் பாதந்தன்னில்
ஓயாமல் முன்சொன்ன நரம்பு பின்னி
உத்தமனே ரவிமதியுஞ் சுற்றி யாடும்

மாயாமல் வாசியுந்தன் நடுவே நின்று
 மார்க்கமுடன் சுழுத்தியிடம் மனந்தான் சென்றால்
 காயான சுழுத்தியென் றிதற்கு நாமம்
 கண்டுபார் கண்கொள்ளாப் போதந் தானே.

60

தானென்ற பலரூப மதிகங் காணுந்
 தன்னுடைய தேவதைபோற் பின்னும் காட்டும்
 ஊனென்ற பெண்ணைப்போ லுன்னைக் கூடி
 உத்தமனே சையோகஞ் செய்தாற் போலே
 தேனென்று மயக்கிவைக்குஞ் சுழுத்தி யாலே
 தித்திப்புப் போலேதான் ருசியைக் காட்டும்
 கோனென்ற குருவருளைப் பணிந்து கொண்டு
 குறிப்பறிந்து பூரணத்தின் நிலையைப் பாரே.

61

நிலையாத சுழுத்திரமே சுழுத்தி யாச்சு
 நின்றிலங்கும் வாசியைத்தான் வெளியிற் சேரு
 தலையான அக்கினியப் படியே சேரு
 சத்தியமாய் ரவிமதியைக் கூடச் சேர்த்து
 மலையாமல் ஏகபரா பரனே யென்று
 மனமடங்கி அண்டவுச்சி தன்னைப் பார்க்க
 அலையாது மனந்தானும் பரத்திற் சென்று
 ஆகாய வீதிவழி யாட்டும் பாரே.

62

ஆட்டுமடா ஆசையற்று ரோச மற்றே
 அன்னைசுற்றந் தனைமறந்தே அகண்டமேவும்
 பூட்டுமடா நவத்துவா ரங்கள் தம்மைப்
 பொறிகளைந்துஞ் சேருமடா புனித மாகக்
 காட்டிலென்ன நாட்டிலென்ன மவுனங் கண்டால்
 காமதேனு கற்பகமும் உனக்கே சித்தி
 வீட்டிலே தீபம்வைத்தாற் பிரகா சிக்கும்
 வெளியேறி னாற்றீபம் விழலாய்ப் போமே.

63

போமடா புத்திசித்தம் என்ற தாக்கிப்
 புகண்டனென்று பேரெடுத்துப் புவனந் தன்னில்
 ஆமடா வடகாளி மைந்த னென்றும்
 அருமையாங் கன்னியுடை மைந்த னென்றும்
 நாமடா ஐந்துபேர் தம்மி லேதான்
 நாட்டமுடன் முன்பிறந்தேன் நான்தான் மைந்தா!
 வாமடா சாண்முழத்திற் காட்சி பார்க்க
 வத்துவந்தான் ஈச்சுரனா ரென்றார் பாரே.

64

பாரப்பா என்குலந்தான் சொல்லக் கேளு
 பார்தனிலே பிரமனுடை விந்து வாலே
 ஆரப்பா பிறந்துவிட்டோம் ஐந்து பேரும்
 ஆகாய அண்டமதை யடுத்தே சென்றேன்

காகபுகண்டர்

நேரப்பா வெகு கோடி காலம் வாழ்ந்தேன்
 நிட்டையிலே மனந்தவறா திருந்து கொண்டேன்
 வீரப்பா பேசுவோர் லோகத் தோர்கள்
 விட்டவிடந் தொட்டவிடம் விரும்பிக் கானே.

65

காணப்பா சாதிசூலம் உங்கட் கில்லை
 கருத்துடனே என்குலஞ்சக் குலந்தான் மைந்தா!
 தோணப்பா தோணாமற் சாதி பேதஞ்
 சொல்லுவான் சுருக்கமாச் சுருண்டு போவான்
 வீணப்பா பிரமத்தில் ஆதி காலம்
 வீரமுடன் பிறந்ததடா உயிர்க ளெல்லாம்
 நானப்பா அப்படியே உதித்தேன் முன்னே
 நன்றாக வுதித்த விடம் நாடி னேனே.

66

நாடியே யுதித்தவிடம் அறியாத் தோடம்
 நடுவாக வந்தவிடம் பாராத் தோடம்
 கூடியே பிறந்தவிடங் காணாத் தோடம்
 குருபரனை நிந்தனைகள் செய்த தோடம்
 வாடியே வத்தோடே சேராத் தோடம்
 வம்பரோ டிணங்கியே திரிந்த தோடம்
 கூடியே வறவற்றே யிருந்த தோடம்
 கும்பியுங்கற் சிப்பியையும் அறியான் பாவி.

67

அறியாத பாவிக்கு ஞான மேது?
 ஆறுமுகன் சொன்னதொரு நூலைப் பாரு
 பரிபாடை யாகவந்தான் சொல்ல வில்லை
 பராக்கிரமம் என்னுடைய நூலைப் பாரு
 விரிவாகச் சித்தர் சொன்ன நூலை யெல்லாம்
 வீணாக மறைப்பாகச் சொன்னா ரையா!
 குறியான அண்டமதை யொளித்தே விட்டார்
 கூறினார் வெவ்வேறாய்க் குற்றந் தானே.

68

குற்றமது வையாமல் அண்டத் தேகிக்
 கூறாத மந்திரத்தின் குறியைப் பார்த்துச்
 சித்தமொன்றாய் அந்திசந்தி யுச்சிக் காலம்
 தேவனுக்குப் பூசைசெய்து தெளிவு பெற்றுக்
 குற்றமது வையாமல் மனமன் பாலே
 குருபரனை நோக்கியடா தவமே செய்து
 பற்றாசை வைத்துமிகப் பார்க்கும் போது
 பராபரையுங் கைவசமே யாகு வாளே.

69

ஆகுவா ளந்திசந்தி யுச்சி யென்றால்
 அப்பனே ரவிமதியுஞ் சுடர்மூன் றாகும்
 ஏகுவாய் மூன்றுமொன்றாய்ப் பின்ன லாகி
 இருந்திடமே பிரமாண்ட நிலைய தாகும்

போகுமே நீசெய்த கர்மமெல்லாம்
 புவனைதிரி சூலியுடைக் கிருபை யாலே
 வாகுமே வழியோடே சேர்த்தா யானால்
 வாணியுந்தான் நாவில்நடஞ் செய்வான் பாரே. 70

பாரடா வாணியுந்தா னிருந்த வீடு
 பாலகனே சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க் கேளாய்
 ஆரடா அண்ணாக்கின் கொடியி னூடே
 அண்டத்தைப் பற்றியடா விழுது போலே
 நேரடா நரம்பதுதான் பொருந்தி நிற்கும்
 நிலையான அக்கினியின் மத்தி தன்னில்
 வீரடா அதுவழியே அருள்தான் பாய்ந்து
 விண்ணுலகில் வேணதமிழ் சொல்லு வாளே. 71

சொல்லுவா ளானந்தமறை வேத மெல்லாம்
 சுருதியடா முடிந்தெழுந்த பிரமத் தாலே
 வெல்லுவார் தனையறிந்த பெரியோ ரெல்லாம்
 வீராண்மை பேசார்கள் மவுன மாகி
 அல்லபக லற்றதொரு பிரமந் தன்னை
 ஆரறிவா ருலகத்தி லையா பாரு
 சொல்லடங்கு மிடந்தனையுங் கண்டு தேறிச்
 சூத்திரமாய்க் கல்லுப்பு வாங்கு வாங்கு. 72

வாங்கியே அண்டத்தில் மூளை சேர்த்து
 வளமாக வப்பிலையும் பிசறு மைந்தா!
 தாங்கியே திருகுகள்ளிக் குள்ளே வைத்துக்
 தமர்வாயைத் தான்மூடிச் சாபந் தீர்த்தே
 ஓங்கியே திங்களுந்தான் மூன்று சென்றால்
 உத்தமனே கள்ளியைத்தான் தரித்துக் கொண்டு
 சாங்கமினிச் செய்யாமற் சீலை மண்ணுஞ்
 சத்தியமாய்ச் செய்தபின்பே உலர்த்திப் பாரே. 73

பாரப்பா வுலர்ந்த தன்பின் எடுத்து மைந்தா!
 பத்தியுடன் கசபுடத்திற் போட்டுப் பாராய்
 ஆரப்பா ஆறவைத்தே யெடுக்கும் போதில்
 அருணனிறம் போலிருக்குஞ் செந்தூ ரந்தான்
 நேரப்பா அணுப்போலே சரக்குக் கெல்லாம்
 நிச்சயமாய்ப் பூசியுந்தான் புடத்திற் போடு
 வீரப்பா நீருமடா நவலோ கந்தான்
 வேதையென்ற வித்தையெல்லாங் கைக்குள்ளாச்சே. 74

ஆச்சடா வுடம்பிலுள்ள வியாதி யெல்லாம்
 அணுப்போல வுண்டிடவே பறந்து போகும்
 வாச்சடா தேகசித்தி யதிக மாச்சு
 வத்துடனே கூடியுந்தான் வாழ லாச்சு

காகபுகண்டர்

மூச்சடா தலைப்பிண்டங் கொடியு மாவும்
முத்தியடா வாங்கியபின் தயிலம் வாங்கி
ஏச்சடா தரியாமல் சூடன் சேர்த்தே
இன்பமுடன் வத்துவையும் பூசை செய்யே.

75

பூசையடா செய்துமிகப் பதனம்பண்ணு
புத்திரனே பேய்ப்பீர்க்குத் தயிலம்வாங்கி
ஆசைபுல்லா மணக்கதுவு மதுபோல் வாங்கி
அப்பனே கேசரியின் நெய்யுஞ் சேர்த்தே
ஓசையுடன் தேவாங்கு பித்தஞ் சேர்த்தே
உத்தமனே தலைப்பிண்டந் தயிலஞ் சேர்த்துப்
பாசையடா பேசாம லரைத்து மைந்தா!
பாலகனே சவாதோடு புனுகு சேரே.

76

சேரடா அணுப்போலே புருவத் தீட்டுத்
திர்க்கமுடன் நீதானுஞ் செல்லும் போதில்
ஆரடா வுண்ணைத்தான் ஆர்தான் காண்பார்?
அண்டமெனும் பிரமத்தி னருளி னாலே
நேரடா திகைப்பூண்டு கொண்டு வந்து
நிச்சயமாய் முன்சொன்ன தயிலம் விட்டு
வீரடா அரைத்தபின்பு புருவத் திட்டால்
வேசையர்கள் வெகுபேர்கள் மயங்குவாரே.

77

வாரான தில்லைப்பால் கருந்துளசியும்
வவ்வாலின் பித்துடனே மந்திப் பித்துஞ்
சீராக முன்சொன்ன கருவைவிட்டுத்
திடமாக அரைத்திடுவாய் சாம மொன்று
நேராக அரைத்ததையு மெடுத்து மைந்தா
நிச்சயமாய்ப் புருவத்தி லிட்டுப் பார்க்க
வீராகப் பாதாளம் பிளந்தே யோடும்
வேதாந்த சாரணையை விரும்பிப் பாரே.

78

பாரடா பரப்பிரமத் தூடே சென்று
பரிதிமதி அக்கினியும் மூன்று மொன்றாய்
நேரடா ஆதியுந்தான் எதிரி தன்னை
நிச்சயமொய்ப் பார்த்திடவே நீறிப் போவான்
கூரடா கோடானு கோடிசித்துக்
குறித்திடவே ஆகுமடா பிரமத் தாலே
வீரடா இந்நூலைக் கொடுத்தி டாதே
வெற்றியுடன் எண்பதுமே விளங்க முற்றே.

79

முற்றும்

